DE VIITOROLOGIE DE LA BUCUREŞTI
ŞTEFAN DUMITRESCU
MIHAIL GORBACIOV, CEL MAI MARE OM AL SECOLULUI XX, UNUL DINTRE CEI MAI MARI CRIMINALI AI OMENIRII
(Analiza şi monografia Sistemului mondial de lovituri de stat ale anului 1989, care au distrus Sistemul comunist mondial)
1
EDITURA DUMPRESS
ŞTEFAN DUMITRESCU
MIHAIL GORBACIOV, CEL MAI MARE OM AL SECOLULUI XX
UNUL DINTRE CEI MAI MARI CRIMINALI AI OMENIRII
(Analiza şi Monografia Sistemului mondial de lovituri de stat ale anului 1989 care au distrus Sistemul comunist mondial)
2
MIHAIL GORBACIOV, CEL MAI MARE OM AL SECOLULUI XX, UNUL DINTRE CEI MAI FASCINANŢI OAMENI AI ISTORIEI
VA FI ASASINAT ÎN CURÂND
3
MIHAIL GORBACIOV, O MARE ENIGMĂ
PREFAŢĂ

Cartea aceasta s-ar putea să devină un best-seller internaţional şi să stârnească un interes extraordinar. Sau un scandal internaţional. Ceea ce nu este acelaşi lucru, să recunoaştem. Dincolo însă de interesul sau de gloria pe care şi-o va căpăta Cartea aceasta este FOARTE IMPORTANTĂ !

Această lucrare, cu un titlu atât de cutremurător şi de profetic, a avut şi o naştere ciudată. De aici construcţia ei curioasă, altfel plină de semnificaţie. Aşa cum Cititorul poate constata, Cartea de faţă este construită din două părţi. O primă parte intitulată “MIHAIL GORBACIOV, CEL MAI MARE OM AL SECOLULUI XX, UNUL DINTRE CEI MAI FASCINANŢI OAMENI AI ISTORIEI, VA FI ASASINAT ÎN CURÂND”, urmată de o a doua carte, situată total la antipod, în care se demonstrează că Mihail Gorbaciov prin ceea ce a făcut el (prin opera lui politică, teoretică şi practică, de demolare a Sistemului comunist mondial) a făcut atât de mult rău, a produs atât de multe distrugeri, suferinţă, Rusiei, fostelor popoare din Uniunea Sovietică, fostelor ţări socialiste, Sistemului economic mondial, încât el va fi în istoria umanităţii un criminal la fel de mare sau mai mare decât marii criminali ai secolului XIX şi XX, K. Marx, Fr.
4
Engels, V. I. Lenin, I. V, Stalin, Rooswelt şi Churchill, Mao- Tzedung. Precizăm faptul, pe care Biroul de Viitorologie l-a demonstrat în mai multe lucrări, că Marx şi Engels sunt cu adevărat MARI CRIMINALI AI UMANITĂŢII, pentru că realmente opera lor, fie ea şi numai teoretică, a produs în practică, în lume, în istorie, un Rău imens umanităţii. Întregii umanităţi. A avut ca efecte zeci de milioane de morţi, sute de milioane de victime umane, oceane de suferinţă, imense distrugeri materiale, oceane de disperare, umilinţă, alienare.

Biroul de Viitorologie de la Bucureşti, înfiinţat în anul 1972, format la acel moment, dintr-un Grup de studenţi ai Facultăţii de Filozofie de la Bucureşti, a urmărit, cu cea mai mare atenţie, din momentul apariţie lui pe scena istoriei, evoluţia spectaculoasă dar şi comico-dramatică, mesianică şi escatologică, a Secretarului General al PCUS, Mihail Gorbaciov.

Cei care au astăzi (anul 1999), peste 30 de ani îşi aduc aminte cum Gorbaciov, în urma unor întâmplări istorice care ţin realmente de destinul popoarelor, şi de spectacolul Destinelor unor mari personalităţi (este vorba despre moartea, în serie, la intervale scurte, a lui Leonid Brejnev, a lui Iuri Andropov şi a lui Constantin Cernenko, Secretari Generali ai PCUS), a venit în anul 1985, la conducerea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, şi deci la conducerea URSS, a celui mai mare Imperiu din lume, a celui mai teribil imperiu care a existat în istorie. Într-un răstimp extrem de scurt, Gorbaciov (Gorbi, cum era cântat în cântecele de muzică rock, folk şi de muzică uşoară) a devenit atât de popular, a fost atât de iubit, nu numai de ruşi, dar de toate popoarele foste socialiste, de milioane de oameni din fostele ţări ale Lagărului socialist, de oameni din lumea întreagă, a trezit atât de multe speranţe în inimile a miliarde de oameni, încât el, Mihail Gorbaciov, a fost fără să greşim

OMUL numărul 1 al planetei. Subliniem, în acel moment, anii 1985-1991. Omul numărul 1 al
5
Civilizaţiei şi al speciei umane. Omul Mihail Gorbaciov,
pe lângă faptul că era Secretarul General al PCUS, adică omul cel mai puternic din Uniunea Sovietică, şi deci din lumea întreagă, şi într-adevăr acesta era adevărul, era şi foarte inteligent şi deschis, plăcut, seducător. Era un bun orator, avea tot timpul zâmbetul pe buze (mai târziu ne-am dat noi seama că acel zâmbet a fost unul “strategic”, unul contrafăcut, de histrion), vorbea deschis cu tinerii din uzine, din universităţi, de pe şantiere, cu muncitorii, cu toată lumea. Omul acesta a avut un şarm extraordinar, fantastic ! Şi mai ales a avut tot ce i-a trebuit unei personalităţi umane pe un drum sinus şi atât de greu, ca acela pe care s-a angajat el, pe Golgota Puterii, ca să poată învinge. Adică a fost dotat de la natură cu acele calităţi care au făcut din el un om fascinant, şi un mare învingător. Pe parcursul a numai doi ani, 1983 când moare Leonid Ilici Brejnev, (cel care în urma unei lovituri de palat îl înlăturase pe reformatorul Nikita Selhievici Hruşciov, în anul 1964. Şi cel care, la rândul lui, la cel de al XX-lea Congres al PCUS îl demascase pe Stalin), Secretar general al PCUS, Stăpânul Uniunii Sovietice şi al lagărului comunist, şi până în anul 1985 când vine la putere, când este ales Secretar General al PCUS, Mihail Gorbaciov, la Kremlin se schimbă trei conducători.

Trei stăpâni. Nu se mai întâmplase acest lucru niciodată în nu prea îndelungata istorie a Uniunii Sovietice. Această schimbare rapidă şi de dimensiuni avea să aibă desigur efectele ei. Dacă ţinem seama încă că sistemul era incomparabil mai important, decât persoana Conducătorului, se estima că aceste schimbări nu vor fi totuşi mari şi fundamentale. Se mai încercase înaintea lui Gorbaciov reformarea Uniunii Sovietice, a Sistemului comunist ca sistem socio-economic, dar fără rezultate. Hruşciov încercase să facă această reformare a Sistemului comunist al URSS dar îşi pierduse scaunul, în urma unei Lovituri de palat dată de Leonid Ilici Brejnev şi oamenii lui. Se credea că Sistemul comunist nu este
6
reformabil. Cel puţin aşa au trâmbiţat kremlinologii occidentali, analiştii politici americani şi apuseni. În acelaşi timp, atât Uniunea Sovietică, ne referim la Imperiu, cât şi ca sistem socio-economic comunist, multinaţional, era asemenea unei corăbii care lua apă din toate părţile, care scârţâia din toate încheieturile. Care nu mergea. Care mai mult se târa, se scufunda. Mai ales în urma războiului din Afganistan, război în care resursele Uniunii Sovietice se scurgeau în cantităţi uriaşe, sărăcind-o, epuizând-o, Corabia imensă şi hârbuită a Uniuni Sovietice nu mai mergea de loc. Mai era şi cursa înarmării extrem de costisitoare, care secătuia, epuiza bietul cadavru al Uniunii Sovietice. Preşedinte al SUA, în acel moment la Casa Albă era Ronald Reagen, care voind să realizeze proiectul militar numit “Războiul Stelelor”, obliga vrând nevrând Uniunea Sovietică să pompeze şi mai mulţi bani în procesul înarmării. Aceasta a epuizat-o din punct de vedere economic, a demolat-o. În această situaţie, când putreda corabie care era URSS mai mult se scufunda decât înainta, iar Sistemul economic comunist mondial era mult rămas în urma Ţărilor capitaliste dezvoltate, se aştepta, în mod miraculos, aproape mistic, de la noul Conducător al Uniunii Sovietice totul. Se aştepta salvarea Uniunii Sovietice, şi a Sistemului comunist mondial. El era conducătorul Mesianic care avea să salveze Uniunea Sovietică şi comunismul. Cei care eram pe vremea aceea maturi şi înţelegeam cât decât ce se întâmplă, realizam că Mihail Gorbaciov era o mare speranţă a Uniunii Sovietice, a popoarelor din fostul Lagăr comunist. O mare speranţă şi o Mare şansă, în acelaşi timp. Fiind Secretarul General al Uniunii Sovietice, omul de care asculta jumătate din omenire şi fiind marea speranţă a acestei jumătăţi de planetă (pentru că de ce să uităm, popoarele comuniste se săturaseră de comunism şi de sărăcie, şi nimeni nu mai credea în viitorul luminos al omenirii pe care-l propunea Comunismul), a omenirii, fiind speranţa a zeci de popoare, sute de milioane de oameni,
7
Mihail Gorbaciov Ţarul Rusiei, era unul dintre cele mai mari FENOMENE social umane ale planetei. Aceasta este un mare adevăr pe care l-am uitat. Mihail Gorbaciov, astăzi aproape o persoană uitată, a avut câţiva ani când pur şi simplu a strălucit pe firmamentul omenirii, al politicii internaţionale, fiind cel mai popular om al Planetei, al Speciei şi al Civilizaţiei umane... De la care se aştepta totul, sau –, dacă nu, se aştepta foarte mult. Mihail

Gorbaciov a fost unul dintre cele mai mari Fenomene social- politice planetare din istoria umanităţii. Era un fenomen social şi politic, şi în acelaşi timp mistic pentru că sute de milioane de oameni vedeau în el pe Mesia, omul trimis de Dumnezeu să salveze Uniunea Sovietică, popoarele din ţările socialiste, situaţia tensionată dintre cele două Sisteme militare, NATO şi Tratatul de la Varşovia. Nu am cunoscut perioada când la conducerea Germaniei s-a aflat Adolf Hitler. Un scriitor în vârstă, care în tinereţea lui, adică în perioade interbelică şi în anii războiului, anii 1933-1945, ascultase la radio discursurile electrizante ale Fhurerului, vorbea despre Hitler ca despre un Conducător fascinant, mare. Care avea o statură planetară în epocă. Îi asculta cutremurat cuvântările, în germană, la aparatul de radio. Cuvântările lui au sedus o Germanie întreagă, fascinându-i pur şi simplu pe nemţi şi în acelaşi timp îndoctrinându-i. I-am spus scriitorului acela că eu, care n-am fost contemporan cu Hitler, fiind dintr-o generaţie ulterioară, şi care îl cunoşteam pe Hitler doar din cărţi, din presă şi din filme (din filmul nemuritor al lui Cheapllin) aveam o imagine diferită, opusă despre Fuhrer. Mie Hitler mi s-a părut întotdeauna un personaj de operetă. Eram uimit cum milioane de oameni au putut să-l ia în serios pe acest orator de carton, de operetă, pe acest Pastolache nebun, cu corzile vocale înroşite, întinse la maximum, gesticulând ca un dirijor apucat. Hitler a fost însă un om foarte serios, o personalitate puternică, extrem de convingătoare pentru germani, în epocă. Şi Hitler a fost

un mare Fenomen social-politic. Un fenomen uman complex, social-politic, istoric, mediatic. Fenomenul social-politic legat de o anumită persoană se naşte atât din calităţile acestor oameni, dar mai ales din conjunctura, climatul social-istoric, din cultura şi mentalitatea deficitare ale mulţimilor. Ei bine, noi, generaţiile care am apucat venirea lui Mihail Gorbaciov la Conducerea Uniunii Sovietice, noi care am “trăit” momentul Gorbaciov, (căci putem vorbi despre un Moment Gorbaciov distinct atât în Istoria Rusiei cât şi în istoria civilizaţiei umane) care l-am văzut ani buni pe micile ecrane seară de seară, noi, care ne-am aplecat asupra “ operei lui politice”, asupra momentului istoric pe care l-a creat şi la dominat, credem că Fenomenul Gorbaciov a fost incomparabil mai mare decât fenomenul Hitler ! (Deşi istoria va fi cea care v-a confirma sau va infirma acest adevăr) Hitler a fascinat o Germanie întreagă, Mihail Gorbaciov a fascinat, a sedus o Rusie şi o Uniune Sovietică, de fapt o Planetă întreagă. A fascinat generaţii întregi de oameni, de la cele mai tinere la cele în vârstă, a fascinat presa din lumea întreagă, i-a fascinat pe aceşti mari vulpoi care sunt oamenii politici. Margaret Thacer, doamna de fier A Marii Britanii, l-a apreciat foarte mult, a vorbit despre el ca despre un om de cultură şi lider charismatic. L-a impus şi mai mult opiniei publice, i-a făcut reclamă. Mihail Gorbaciov i-a sedus pe analiştii politici, pe politiologi, pe economişti, pe oamenii de cultură din lumea întreagă. După Vladimir Ilici Lenin este primul intelectual care vine la conducerea Uniunii Sovietice şi care aduce o doctrină nouă, (aparent nn) un mod de a gândi liberal şi uman despre comunism. Era primul dintre secretarii Generali ai P. C. U. S, după Lenin care “ gândea”. Care era capabil să recunoască realitatea dureroasă, economică şi socială, a Uniunii Sovietice, care îşi propunea să îndrepte lucrurile, gândea şi aducea noi soluţii, venea cu o “ Teorie” social-politică prin care se încerca reabilitarea, salvarea societăţii şi a teoriei comuniste în istorie. Presa, Radioul,

televiziunile din Uniunea Sovietică şi din lumea întreagă îl mediatizau foarte mult, astfel că Gorbaciov era cunoscut de oamenii politici planetari dar şi de oamenii amărâţi din lumea întreagă, care aveau un radio sau puteau privi la televizor. A primit Premiul Nobel pentru Pace. Fenomenul Gorbaciov a fost deci unul dintre cele mai mari ale secolului XX. A fost un fenomen complex. Un fenomen social, politic, istoric, cultural, “mistic” chiar. Pentru că avea un semn, o pată deasupra frunţii, în partea dreaptă, s-a crezut şi s-a afirmat că ar fi un “salvator” trimis de Dumnezeuca să salveze Uniunea Sovietică, fostele ţări socialiste. Că venirea lui în istorie ar fi fost “prevestită” de Biblie, de Apocalipsă. Omul acesta a avut, în momentul istoric când a fost Secretar general al P.C.U.S. o putere extraordinară, nu numai că a deţinut Puterea celui mai mare Stat, Imperiul din lume, la vremea aceea (această Putere putea să fie formală, sau să nu se fi fructificat, obiectivată în schimbări social politice), ci şi pentru că această Putere a influenţa viaţa civilizaţiei umane, a influenţat întregul climat cultural şi de gândire social-politică al acelui moment istoric. Dar mai ales pentru că omul acesta a făcut un lucru extraordinar, de dimensiuni imense, istorice. Un

lucru cu adevărat uimitor, pe care nu l-a mai realizat nimeni, pentru realizarea căruia îţi trebuia o artă şi o ştiinţă duse pe cele mai înalte culmi, dar şi un context favorabil, neapărat. Şi pe care, probabil nu-l va mai putea face nimeni în istorie. A distrus Sistemul comunist, în general, sistemul socio-economic comunist mondial, cel mai mare sistem militaro-poliţienesc-politic pe care l-a cunoscut istoria de când există omenirea pe această planetă. Sistemul economic şi politic, care a fost Sistemul comunist mondial, care acoperea o treime din suprafaţa planetei şi aproape jumătate din populaţia lumii. Generaţiile viitoare nu vor şti aproape nimic despre acest sistem, despre această "realitate istorică" incredibilă. Şi de aceea este posibil să nu înţeleagă mai nimic din

Istorie. Imperiul Sovietic a fost cel mai mare şi puternic (dar şi cel mai îngrozitor) din istorie pentru că era înconjurat de un al doilea Subsistem al său, este vorba despre Grupul ţărilor supuse, controlate, al ţărilor socialiste, sau mai precis era înconjurat de fostul Lagăr comunist, de Sistemul mondial socialist, cu care făcea un corp comun.
În prima jumătate a secolului XIX, doi oameni, doi economişti şi filozofi în acelaşi timp şi două minţi strălucite, acesta este adevărul, Marx şi Engels, au fundamentat şi i-au dat strălucire uneia dintre cele mai mari Teorii (care au fost concepute vreodată) social-politice din istoria umanităţii. Este vorba despre Teoria comunismului, care nu este în ultima instanţă decât o Utopie. Este adevărat una dintre cele mai mari Utopii ale istoriei umanităţii. Ei bine, după ce aceşti oameni, aceste minţi diabolice, Marx şi Engels, amândoi evrei, amândoi francmasoni, au "construit şi finisat" această teorie, ei au încercat s-o aplice în practică în Europa Occidentală. Nu au reuşit însă. Acest lucru l-a făcut mai târziu tot un evreu, tot un francmason, V.I. Lenin, şi loja lui, grupul de francmasoni, începând cu Troţki, mâna dreaptă şi colaboratorul cel mai apropiat al lui Lenin, în Rusia, în urma unei lovituri de stat, în octombrie 1917, fiind ajutat de marii bancheri evrei, cu familia Roschilld în frunte, care au finanţat lovitura de stat din Rusia cunoscută sub numele de MAREA REVOLUŢIE DIN OCTOMBRIE 1917. De atunci s-a întâmplat un lucru cumplit în istoria umanităţii. Asemenea unui Cancer, având o putere extraordinară, Comunismul a tot fost întins în lume. A prins rădăcini în Uniunea Sovietică, apoi după cel de-al Doilea Război mondial a fost "revărsat" în lume, ajutat de cei doi mari francmasoni Theodor Rooswelt, Preşedintele SUA şi Primul Ministru al Marii Britanii, Chirchill, în urma vânzării, la Ialta, a Ţărilor din Răsăritul Europei, lui Stalin. Aceasta fiind una dintre cele mai mari crime din istoria umanităţii ! După cel de-al doilea

Război Mondial, URSS împreună cu Sistemul comunist mondial a devenit o citadelă inexpugnabilă, care a exportat continuu comunismul în lume. Şi anume a devenit, s-a transformat în cea mai mare şi teribilă Construcţie, poliţienească, militară, şi politică din lume şi din istoria umanităţii. Cel mai mare Sistem social, politic, cultural, economic din istoria umanităţii. Care a funcţionat pe toată durata existenţei sale istorice ca "o uzină care produce comunism, care produce tensiune, ca o unealtă uriaşă a imperialismului sovietic în lume şi în istorie". Ei bine, această " Construcţie social-politică mondială imensă", a produs în istoria umanităţii miliarde de victime, oceane şi munţi de suferinţă, umilinţă, alienare. O cantitate imensă de rău. În mod concret ea funcţiona ca o "frână" în calea progresului societăţilor umane care făceau parte din ea şi pe care le controla, era o frână în istoria Civilizaţiei umane. Ei bine, omul politic, fenomenul Mihail Gorbaciov, este "piesa" esenţială, pionul care va distruge această construcţie, o va demonta piesă cu piesă, vertebră cu vertebră, cu un talent, cu o siguranţă de sine şi cu o artă uimitoare, de fachir. Pentru că a scăpat omenirea de comunism, Gorbaciov este fără îndoială, cel mai mare om al secolului XX. Vai, dar după ce am scăpat de comunism am observat îngroziţi că Sistemele socio-economice ale fostelor ţări socialiste se degradează, involuează, se "prăbuşesc" într-un mod de-a dreptul îngrozitor. Introducerea comunismului în lume, a costat omenirea zeci de miliarde de victime, existenţa comunismului în lume, de asemenea. Iar acum vedem îngroziţi că trecerea de la socialism la capitalism, a produs distrugeri şi pierderi umane şi materiale de zeci de ori mai mari decât introducerea şi menţinerea în istorie a acestui tip de societate, de sistem socio-economic. A produs distrugeri şi pierderi umane, suferinţă şi alienare de mii de ori mai mari decât cel de-al doilea război mondial. Ce se întâmplă cu sărmana specie umană? Cu trecerea anilor am descoperit că aşa zisele Revoluţii ale anului

1989 nu au fost decât un Sistem oribil de lovituri de stat proiectate cu mult timp înainte, şi care s-au derulat după un scenariu aproape perfect. Am descoperit că Marele Fenomen social politic, uman şi cultural, Mihail Gorbaciov, nu a fost decât cel mai important pion al acestui scenariu. Am văzut, după ce fostele ţări socialiste s-au prăbuşit într-un dezastru economic, moral şi cultural, de neimaginat, că fenomenul Gorbaciov, a avut ca şi Utopia comunistă, două feţe, două etape. O etapă, o faţetă în care el ne apare ca un personaj pozitiv. Aceasta este însă masca. După ce trecem de mască, ne găsim dintr-o dată în faţa unui Adevăr îngrozitor, a unui adevăr care va cutremura multe decenii de aici înainte omenirea. Gorbaciov a fost ca şi comunismul, o armă secretă în mâinile celor care conduc lumea, a VÂRFULUI FRANCAMSONIC MONDIAL, CEL CARE SE FOLOSEŞTE ŞI DE STATELE UNITE ŞI DE UNIUNEA SOVIETICĂ, AŞA CUM S-AR FOLOSI DE DOUĂ INSTRUMENTE, MIJLOACE. A fost un simplu Instrument, este adevărat un instrument imens ! o “capodoperă de artă a naturii şi a societăţii în care a trăit, un instrument special, rarisim pe care spiţa omenească îl dă o dată la o mie de ani, dar un INSTRUMENT” !Am descoperit îngroziţi că Civilizaţia umană este o CIVILIZAŢIE MANIPULATĂ într-un mod periculos şi obscen, IAR ISTORIA UMANĂ ESTE o istorie scenarizată. Cel puţin în ultima sută de ani Istoria civilizaţiei umane, a societăţii omeneşti, a multor societăţi naţionale, a unor regiuni geo-politice întinse a fost o Istorie scenarizată. Am văzut că Mihail Gorbaciov în acest proces de manipulare a civilizaţiei umane nu a fost decât o unealtă, un biet actor care şi-a jucat rolul, aşa cum şi l-au jucat de altfel zeci de mii de actori, mai mari sau mai mici, ştiuţi şi neştiuţi. Cartea aceasta descriind cele două feţe ale Fenomenului Gorbaciov, este o radiografie a marelui şi a sinistrului Fenomen Gorbaciov. Este un roman al unei aventuri umane şi istorice extraordinare.

PRIMA PARTE
MIHAIL GORBACIOV,
CEL MAI MARE OM AL SECOLULUI XX,
UNUL DINTRE CEI MAI FASCINANŢI OAMENI AI ISTORIEI VA FI ASASINAT ĂN CURÂND

CAPITOLUL I
ESTE MIHAIL GORBACIOV CEL MAI MARE OM AL SECOLULUI XX ? UNUL DINTRE CEI MAI FASCINANŢI OAMENI AI ISTORIEI UMANE ? !
Iată o întrebare şi spectaculoasă (căutată de analistul politic pentru efectul ei epistemologic, afectiv şi politic) şi pasionantă. Pasionantă din punctul de vedere al unui analist politic, căci numai căutarea răspunsului la această întrebare îl obligă pe cercetător la o adevărată aventură în domeniul cunoaşterii. Pasionantă din multe puncte de vedere, începând cu acela al satisfacerii curiozităţii epistemice, până la acela al realizării unei viziuni politice grandioase şi impresionante, cu efecte ştiinţifice şi practice nebănuite în domeniul politicii viitorului. Aşadar este sau nu MIHAIL GORBACIOV CEL MAI MARE OM AL SECOLULUI XX ? Răspunsul nostru pe care îl dăm dintru început este unul cu valoare de ipoteză, orientativ. Da, s-ar putea ca într-adevăr Mihail Gorbaciov să fie cel mai mare om al secolului XX, desigur prin valoarea operei sale, (teoretice şi practice) prin consecinţele acestei opere, şi care sunt de pe acum imense. Oricum, la modul ştiinţific, riguros, nu putem să cunoaştem (oricâte raţionamente am face, şi oricât de exact de riguros logice ar fi acestea.) acest lucru de pe acum. De pe acum însemnând ultimul deceniu al secolului XX, în istoria umanităţii. Pentru aceasta va trebui să aşteptăm să se

mai scurgă câteva decenii bune, timp în care vom avea prilejul să constatăm efectele OPEREI GARBACIOVIENE. Ca să înţelegem mai bine acest lucru să dăm exemplul unei alte mari personalităţi, poate cea mai mare personalitate a secolului al XIX-lea. (ne referim la valoarea operei lui şi la consecinţele ei importante şi negative în istoria civilizaţiei umane) Este vorba despre Karl Marx (lucrul acesta îl analizăm pe larg în cartea noastră: “TOTUL DESPRE CEAUŞESCU, TOTUL DESPRE COMUNISM, TOTUL DESPRE NOI”). Este binecunoscută opera acestuia, teoretică, (cea practică nefiind atât de importantă, Marx nefiind un practician genial, aşa cum a fost Lenin, de pildă) Marx fiind creatorul “Teoriei filozofice şi ştiinţifice” a instituirii în istorie a Utopiei comunismului. Utopia comunistă (de departe cea

mai mare şi mai frumoasă utopie a istoriei umane, fapt care i-a sporit puterea de seducţie.) plutea ca o nebuloasă vagă în istoria culturii şi în subconştientul colectiv al speciei umane, al popoarelor încă de la începutul omenirii. Acest vis pe care omul îl avea în subconştientul lui a fost “re-actualizat”, adus la suprafaţă de mai multe ori în istoria umanităţii. Să ne gândim numai la ”Republica” lui Platon, sau la Doctrinele Comunismului religios şi utopic ale Evului Mediu, ca şi la Socialiştii utopici, care l-au premers şi l-au inspirat pe Marx. Ei bine, dacă acum câteva decenii (să zicem anii 19501960) existau pe planeta noastră milioane, zeci de milioane de oameni, de fapt sute de milioane, dacă ne gândim numai la ruşi şi la chinezi, care credeau că Marx este unul dintre cele mai mari minţi ale omenirii (ceea ce nu este tocmai exact) şi opera lui a făcut fericită o mare parte din populaţia planetei, fiind o operă benefică, o operă pozitivă, pentru oameni şi în istoria omului, deci dacă lucrul acesta “este adevărat la mijlocul secolului XX”, ba mai mult, din punct de vedere ştiinţific, logic şi filozofic, nici nu puteai combate afirmaţia aceasta (văzută ca un mare adevăr, ca un adevăr indubitabil), ei bine, iată, că acum după prăbuşirea sistemului

16

comunist, acum însemnând, anii 1990-1995, când putem să avem o oarecare perspectivă asupra Fenomenului comunist, deşi acesta nu s-a încheiat în istorie, ei bine acum, istoriceşte vorbind, putem să apreciem că Marx, nu numai că nu este unul dintre cele mai mari minţi ale istoriei umane, ci şi că opera lui teoretică este una negativă. În sensul acesta consecinţele ei în istoria umanităţii sunt negative, ele au însemnat un imens rău în istoria omului, în viaţa lui. Din acest punct de vedere Marx este omul care a produs cel mai mare rău în istoria speciei umane. Milioanele de victime ale comunismului, făcute de “făuritorii cele mai umane şi drepte societăţi, ale cele mai înaintate societăţi din istorie,” şi care îl urmau pe Marx, care erau discipolii învăţăturii lui, îi executau acestuia sfaturile, depun cât se poate de convingător această mărturie. Vedeţi, acum după ce cunoaştem ororile comunismului, aşa cum au fost ele în istorie, din Europa până în Asia, de la Elba până la Oceanul Pacific, (să nu uităm Cuba şi nici ţările africane în care a fost exportat), acum, după ce ştim ce a însemnat comunismul în istoria omenirii, iată că nu mai avem aceeaşi imagine despre Marx ! Autorul acestui eseu politic este licenţiat al Facultăţii de Filozofie din Bucureşti, facultate urmată în anii 1970, când am mai apucat încă “micul dezgheţ comunist” al anilor 19651968. Ei bine, “imaginea” pe care mi-am format-o în acel moment despre Marx (când realmente am fost impresionat de măreţia şi de umanismul operei lui, Marx fiind în tinereţea noastră unul dintre idolii în care am crezut şi pe care l-am venerat. În realitate nu am fost decât nişte studenţi manipulaţi, ca de altfel toate societăţile foste comuniste) nu mai coincide absolut de loc cu imaginea pe care o am acum despre idolul tinereţii mele. Imaginea post comunistă, ca să spunem aşa, a lui Marx, este una care “mă sperie şi mă îngrozeşte”, care mă face să-mi pun întrebarea dacă nu cumva Marx a fost un “trimis” al diavolului pe pământ. Sau dacă Omul şi Specia umană nu sunt cumva bolnave psihic ! Oricum,

17

acum după ce am văzut cum a sfârşit comunismul, după ce am văzut statuile lui Marx, Engels şi Lenin, care au tronat fericite aproape o jumătate de veac în fostele ţări socialiste, cum au fost alungate de pe soclurile lor, numai gândul la Marx mă face să mă treacă fiorii. În nici un caz nu aş vrea să fiu în pielea lui Marx chiar dacă este mort de mult, şi nu pot decât să mă rog, “Doamne Dumnezeule, nu mai da omenirii în vecii vecilor un geniu ca Marx. Genii ca Marx, Engels, Lenin, Stalin, Ceauşescu ! Genii, care să pară oameni buni, genii care să înşele lumea cu doctrina lor, sau cu modul lor duplicitar de a se purta, şi care în realitate să aducă, să creeze în lume Răul, un imens rău, care la rândul lui produce răul, asemenea unei Uzine ! Aşadar, aceasta este imaginea lui Marx, şi gândurile acestea ni le inspiră, acum după căderea, după prăbuşirea comunismului, când am avut cu toţii prilejul să-i vedem adevărata faţa. Aşadar “ imaginea “ pe care o avem acum despre Gorbaciov, nu ştim însă dacă nu cumva ne ascunde adevărul despre el. Aşa cum s-a întâmplat în cazul lui Marx. Nu putem deci să ştim de acum dacă Mihail Gorbaciov este într-adevăr cel mai mare om al secolului XX. Nu putem încă să ştim totul despre omul Mihail Gorbaciov, cel care a “demontat” sistemul şi fenomenul comunist, despre omul care a demontat verigă cu verigă Imperiul Sovietic, cel mai mare şi mai îngrozitor Imperiu din istorie. Să încercăm totuşi să raţionăm mergând pe această cale.

CINE ESTE CEL MAI MARE OM AL SECOLULUI XX ?

Care ar fi atunci omul care ar merita numele, titlu de “cel mai mare om al secolului XX ?” Să fie Enstein cu teoria sa numită Teoria relativităţii, care l-a făcut celebru, care i-a adus premiul Nobel pentru Fizică ? În primul rând că ideea centrală a teoriei relativităţii nu-i aparţine, nu a fost descoperită de Einstein. Îi

aparţine mai degrabă lui ...Eminescu. Afirmaţia este cât se poate de adevărată, de obiectivă, de "ştiinţifică". În poezia “ La steaua” Eminescu ilustrează cât se poate de limpede Ideea centrală a Teoriei relativităţii : “ La steaua care-a răsărit / E-o cale atât de lungă, / Că mii de ani i-a trebuit / Luminii să ne- ajungă / Poate demult s-a stins în drum / În depărtări albastre, / Iar raza ei abia acum / Luci vederii noastre. / Icoana stelei ce-a murit / Încet pe cer se suie : / Era pe când nu s-a zărit, / Azi o vedem, şi nu e. “ Ultimele două versuri citate de noi sunt cît se poate de clare, ilustrând perfect ideea noastră. În al doilea rând Teoria relativităţii era în momentul acela o Teorie care plutea în aer, se aştepta să fie formulată de cineva, iar Einstein a avut acest mare noroc, ca lui să-i vină inspiraţia de a o fi formulat. (Teoria relativităţii, exprimată destul de limpede se găseşte “formulată” şi în basmul “Tinereţe fără de bătrâneţe şi viaţă fără de moarte “, un vechi basm românesc, venind sin substratul dacic şi tracic al mitologiei noastre. Observaţia aceasta a făcut-o un mare filozof român, Constantin Noica. Ideea, ca atare, se mai găseşte în alte mituri şi producţii spirituale vechi. Este cu alte cuvinte o idee profund românească)

Lenin, s-ar putea să fie acest “ cel mai mare om al secolului XX” ? ne continuăm noi căutarea. El este, într-adevăr cel care a instituit comunismul în lume, cel care a aplicat primul în practică Teoria comunistă a lui Marx şi modelul de societate şi economie comunistă, aşa cum l-a prefigurat el. Este posibil ca în cazul în care nu s-ar fi ivit el în istorie, ne referim la V. I .Lenin, dacă s-ar mai fi întârziat un deceniu sau câteva decenii cu această “grăbită aplicare a teoriei comuniste (astăzi ne vine să râdem când auzim epitetul ştiinţific aplicat acestei teorii. Din păcate acest epitet, “ştiinţific”, se face foarte vinovat de a fi acreditat utopia comunistă în istorie şi în lume. De a fi făcut-o convingătoare) a lui Marx, Comunismul să nu se fi mai aplicat

niciodată în practică. Altfel spus să nu se “ mai nască “ niciodată în istorie. Acesta este unul dintre adevărurile cutremurătoare din istorie care mă face să mă gândesc cu teamă la rolul extraordinar pe care-l poate juca întâmplarea în viaţa popoarelor. De exemplu, ar fi fost foarte bine ca Lenin să nu se fi născut în istorie. La fel ar fi fost bine ca nici Hitler şi nici Stalin să nu se fi născut. (Ni se va răspunde că dacă nu s-ar fi născut oamenii aceştia opera lor, teoretică şi practică, ar fi făcut- o, ar fi realizată-o alţii. Nu se ştie, nu avem cum să ştim precis acest lucru. Este posibil ca alţii să fi încercat în istorie să aplice ideile şi teoriile lor în practică, dar nefiind atât de dotaţi cum au fost aceste genii ale răului ”opera” lor să fi eşuat, sau să nu fi făcut atât de mult rău în lume şi în istorie) Oricum, după ce am văzut comunismul prăbuşindu-se cam peste tot în lume, după ce am aflat că şi Lenin (ideologia şi propaganda comunistă ne-a prezentat numai faţa “cosmetizată” a marelui criminal, faţa lui falsă, neadevărată, încât acesta să ne pară omul cel mai drept, cel mai curajos, cel mai uman.) n-a fost decât un ticălos, un criminal vinovat de moartea a milioane de oameni, un paranoic setos de putere, acum, după ce am văzut statuile lui date jos de pe socluri, Lenin nu ni se mai pare mare deloc. Nu ni se mai pare genial Vladimir Ilici Lenin, cel care a schimbat faţa istoriei, nu ni se mai pare deloc Titanul care a apărut în istorie pentru a fi groparul capitalismului, şi pentru a institui în istorie societatea cea mai dreaptă şi umană, societatea comunistă. Acum ştim că nu a fost decât un paranoic, că a fost homosexual, că a fost informatorul Serviciilor secrete germane, că a fost unealta Francmasoneriei şi a marii finanţe americane şi germane, cea care l-a folosit pentru a-l răsturna pe Ţar de la putere, ca să distrugă Imperiul Ţarist, şi pentru a aplica în istorie experimentul comunist, sistemul comunist. Lenin n-a fost un teoretician “genial” cum a fost Marx. Spre deosebire de

acesta a fost în schimb un practician politic foarte eficient, abil, un om politic genial, în înţelesul rău al termenului. Ca om politic şi ca practician a fost genial. Păcat că geniul lui, ca şi geniul lui Marx, a fost pus în slujba răului. Şi Stalin şi Hitler au fost tot genii ale răului. Din perspectiva timpului lucrurile acestea ni se par clare. Oamenii aceştia au fost nişte genii ale

răului. Genii diabolice. În numai câteva decenii aceste genii au produs atât de mult rău oamenilor, unei mari părţi a civilizaţiei umane, au produs atâta suferinţă umană, atâtea distrugeri materiale cât nu s-au produs până în acest veac în toate războaiele cunoscute din istorie !
Privit din punctul de vedere al "genialităţii sale negative" Iosif Visarionovici Stalin este într-adevăr un geniu uriaş. Este poate cel mai mare criminal al omenirii. Al secolului XX !
Să ne continuăm demersul epistemologic mai departe. Cine ar putea aşadar să fie numit cu adevărat "cel mai mare om al secolului XX" ? după Einstein, Lenin, Stalin ? Desigur, genii mari, din păcate genii ale răului sunt şi Mao Tzedung (Mao), cel care a provocat moartea a peste 20 de milioane de chinezi, dacă nu mai mult, număr care echivalează cu un popor de dimensiunea poporului român. Şi Pol Pot, şi Gheorghiu Dej al nostru, un om de o viclenie genială, şi chiar şi Nicolae Ceauşescu, au fost tot genii ale răului, deşi nu ni se par a avea "statura" lui Stalin şi a lui Lenin. Nu-i aşa, nu au produs atâtea crime câte au făcut aceşti monştri ai istoriei speciei umane. O fi fost el Gheorghiu Dej un criminal de proporţii (să ne gândim la numărul morţilor din puşcăriile comuniste, la numărul celor morţi la Canal, la teroarea instituită de el şi de clica lui în societatea românească), or fi fost crimele lui imense... O fi fost el, Ceauşescu, un geniu al machiavelismului, şi a fost, însă nu putem în nici un caz să afirmăm despre ei că ar fi de statura lui Stalin sau a lui Hitler. Sau a lui Lenin. Au avut norocul că au
21
fost satrapi peste un popor mai mic. Or pe noi ne interesează aceste "personalităţi geniale " de mărime planetară. Gorbaciov, prin poziţia pe care a ocupat-o, aceea de lider al PCUS (Secretar general al PCUS şi Preşedinte al URSS), ca şi prin opera sa politică, practică este o personalitate de mărime planetară, unul dintre marii oameni ai veacului său. Pe noi acest tip de personalitate ne interesează, în acest studiu. Desigur şi Hitler este una din marile personalităţi, una dintre personalităţile planetare, unul din marii oameni ai veacului său, însă el, cum îşi dă seama oricine, intră, ca şi Stalin, tot în această categorie a Geniilor Răului. N-a produs atâţia morţi (din punct de vedere statistic) în secolul în care a trăit, cât Stalin, vai, dar câtă suferinţă a adus acest om în lume, câte destine a frânt acest ticălos şi această bestie, numai bunul Dumnezeu ştie. Cam acestea ar fi geniile planetare ale veacului care tocmai se încheie, în politică, în practica socială. Şi ce observăm ? Toţi sunt genii ale Răului. Influenţa lor a fost covârşitoare în epoca în care au trăit, iar Răul produs de ei a fost imens. Haideţi acum să căutăm acele genii, de dimensiuni planetare, opuse celor de mai sus, altfel spus care nu au produs în viaţa lor răul, ci BINELE . Vai, descoperim îngroziţi că aceste personalităţi, deşi există, influenţa lor în istorie a fost incomparabil mai mică decât a geniilor răului. Că n-au fost Personalităţi de mărimea Personalităţilor Răului. Ci mult mai mici decât acestea. Observaţia şi concluzia la care am ajuns este cutremurătoare. Secolul acesta are în gândirea şi practica social-politică patru genii ale răului de dimensiuni planetare. Ne gândim la Lenin, Stalin, Hitler, Mao Tzedun. Personalităţi planetare care au la activul lor zeci de milioane, sute de milioane de crime. Haideţi să găsim de data aceasta patru genii, de dimensiune planetară, dar care să nu fi produs Răul, ci Binele. Ne întrebăm trişti, le găsim, există ele aceste patru Mari personalităţi planetare ?
22
Aceşti mari oameni ai secolului XX care să fi produs binele ? În domeniul gândirii social-politice desigur, pentru că în artă găsim aceste personalităţi. Să ne gândim la românii C. Brâncuşi, George Enescu, Mircea Eliade, Eugen Ionescu. Şi desigur şi la marile personalităţi date de alte popoare. Să căutăm acele personalităţi care în gândirea şi în practica social-politică au avut o influenţă covârşitoare. Primul care ne vine în minte este Gandi. Prin gândirea şi prin lupta sa Gandi a adus în secolul XX o doctrină social-politică ce pleacă de la conceptul de nonviolenţă şi de luptă pentru drepturile şi independenţa poporului său. El este cel care a adus independenţa politică a continentului indian, doctrina lui a servit India în momentul politic postbelic. Vai, dar Gandi nu a fost capabil să aducă în istoria ţării sale o "învăţătură", o Teorie, o Doctrină care să ajute poporul indian (această plasă extraordinară de etnii şi religii, de culturi şi populaţii) să se ridice din mizerie, din înapoiere. Şi nici pe alte popoare nu le-a ajutat. Este adevărată sau nu această judecată pe care o formulăm cu mută teamă şi sub semnul precauţiei ? Ne gândim că s-ar putea să greşim. Însă realitatea politică şi economică a subcontinentului indian ne spune că nu greşim. Deci Gandi, binecuvântat să

fie de Dumnezeu, este unul dintre marile personalităţi ale istoriei umane, care a făcut mult bine în istorie, poporului său. (ne gândim desigur şi la influenţa educaţională a concepţiei lui) Vai dar binele acesta este atât de “mic” încât n-au trecut decât puţini ani de la moartea lui şi buruienile răului s-au dovedit mai puternice decât seminţele binelui sădite de el. De ce să nu fim însă drepţi, trebuie să-i mulţumim Domnului cum se cuvine pentru că l-a dat pe acest binecuvântat învăţat, şi să ne simţim fericiţi şi îndatoraţi că am avut prilejul să ne bucurăm de opera lui. Să mergem acum mai departe şi să căutăm o a doua, sau o altă personalitate, în secolul XX, care să fie de dimensiunea lui Gandi şi care să fi făcut în
23
lume binele. Parcă n-o mi găsim, nu-i aşa ? Printre Preşedinţii Statelor Unite nu găsim în nici un caz o asemenea personalitate. Din păcate aceştia nu au fost decât nişte simpli administratori. Printre oamenii politici europeni, în perioada postbelică, de fapt de la începutul veacului încoace, oricât am căuta, nu găsim nici una de talia lui Gorbaciov.
De Gaule ? Da, dar de Gaule, n-a fost decât un mare militar, şi un mare patriot care şi-a făcut datoria de militar, în cel de-al doilea război mondial. A fost, este adevărat Preşedintele Franţei, însă n-a fructificat, aşa cum ar fi făcut-o un geniu politic, această poziţie pentru a face “bine omenirii.” Pentru a crea o Doctrină politico-economică ce ar fi ajutat popoarele în istorie. Ar fi putut să facă acest lucru, dar nu l-a făcut. N-a adus nici o Doctrină nouă, originală în gândirea social politică, “golismul “, de care s-a vorbit, nefiind o doctrină politică, în adevăratul înţeles al cuvântului. N-a adus nici un curent de gândire, n-a iniţiat nici o schimbare de pe urma căreia să zicem că au beneficiat ţările Europei. Nici n-a încercat acest lucru. În primul rând pentru că nu era “un filozof,” un om cu o vedere şi o deschidere largă, să fi fost un mare spirit, de talia lui Gandi, să fi fost un mare “ dascăl”. (La vremea respectivă sărmanele popoare din fostele ţări comuniste, din Gulagul comunist, ştiau că Lenin, Stalin, Marx, Engels, sunt “mari Dascăli “ ai omenirii. Şi deşi opera lor a fost total negativă, în epoca în care au trăit ideile lor au avut o influenţă covârşitoare în lume. Despre ei s-a vorbit foarte mult). Aşa se face, că la sfârşitul acestui secol De Gaule, şi “golismul”din Franţa, din perioada sa sunt astăzi lucruri total uitate, despre care nu mai vorbeşte nimeni. În America, la fel ca şi în Europa nu găsim o Mare personalitate care să se fi distins printr-o mare operă teoretică. Preşedinţii SUA, sunt administratori, teoreticieni nu sunt absolut deloc. Nici în Asia, (în afară de Gandi) nici în Africa nu găsim o astfel
24
de personalitate. Constatarea este cât se poate de tristă şi descurajatoare. În afară de doctrina comunistă (care aparţine de fapt secolului XIX) şi de ideologia comunistă, de doctrina fascistă şi de ideologia fascistă pe tot parcursul secolului XX nu a existat o mare personalitate care să fi adus o nouă Doctrină, pozitivă, de data aceasta, de pe urma căreia popoarele lumii şi istoria să fi beneficiat cât de cât. Aşa cum vedem amândouă marile Doctrine care au dominat secolul XX sunt de fapt doctrine negative. De unde se vede că Binele, în planul mental şi în cel real, se face mult mai greu, se creează mai greu decât Răul. Nu spune o vorbă românească lucrul acesta ? “Este uşor să faci răul în viaţă, şi este greu să faci binele !” Iată, aşadar, în acest veac au existat patru mari personalităţi ale răului, personalităţi de talie planetară, gândirea lor, Teoriile şi curentele de gândire generate sau patronate de ei aparţin de acum Gândirii universale, Istoriei culturii universale, şi doar una a Binelui, este vorba despre Gandi. Iar acesta, deşi a fost lider de opinie al unuia dintre cele mai mare popor al lumii, este vorba despre poporul indian, fără să fie de mărimea “planetară” a celor patru personalităţi amintite mai sus, n-a avut în planul gândirii universale influenţa pe care au avut-o aceştia. Raportul acesta dintre cele cinci mari personalităţi ale secolului XX, de 4 la 1 în favoarea Răului este foarte grăitor. N-AM CONSTATAT NOI ÎN VIAŢA NOASTRĂ DE FIINŢĂ UMANĂ, DE INDIVIZI UMANI CĂ RĂUL SE AFLĂ ÎN JURUL NOSTRU ÎNTR-O MĂSURĂ MULT MAI MARE DECÂT BINELE ? N-AM CONSTAT NOI CĂ RĂUL SE AFLĂ, SUB DIFERITE FORME, ÎN ISTORIA POPOARELOR (sĂ LUĂM SPRE EXEMPLIFICARE ISTORIA POPORULUI ROMÂN), ÎN ISTORIA SPECIEI UMANE, A CIVILIZAŢIEI UMANE ÎNTR-O PROPORŢIE MULT MAI MARE DECÂT BINELE ? IATĂ CĂ ACEST RAPORT DE 4 LA 1 reflectă tocmai
25
raportul dintre Rău şi Bine care formează conţinutul Istoriei, conţinutul procesualităţii lumii ! De ce Răul este mai puternic decât binele în lume şi în istorie ? De ce Răul este mai vital

decât Binele, mai prolific decât el în curgerea lumii, în întreaga ei procesualitate ? iată întrebări asupra cărora Omul n-a meditat îndelung, n-a meditat atât cât ar fi trebuit ! Iată o întrebare pe care conştiinţa noastră de indivizi umani, de popoare civilizate ar fi trebuit să şi-o pună în “gura mare”. Ei bine, Mihail Gorbaciov, personalitate politică de dimensiune planetară trebuie văzut în grupul de mari personalităţi ale planetei, în acest secol. Mai există şi alte mari personalităţi politice în acest secol de dimensiunea celor discutaţi şi pe care nu i-am luat în considerare ? Este posibil să nu fim infailibili, şi să greşim, de aceea aceste judecăţi le punem sub semnul unei posibile revizuiri. Important este că am creat această viziune asupra marilor personalităţi ale secolului XX, că am reuşit să distingem, să creăm un Grup al marilor personalităţi ale secolului XX. Oricum, pe Mihail Gorbaciov îl încadrăm în rândul acestor mari personalităţi politice ale secolului XX, şi dacă o altă personalitate politică de talia lor a rămas pe dinafară, promitem cu proxima reluare a acestui studiu să îndreptăm regretabila eroare. Să ne continuăm raţionamentul mai departe. Să căutăm să vedem dacă în domeniul ştiinţei, al artei, al culturii în general, nu cumva există alte asemenea personalităţi de “dimensiune planetară” şi care să fi avut în acest veac o contribuţie extraordinară la dezvoltarea civilizaţiei umane. Primul asupra căruia ne-am oprit atenţia a fost Einstein. Cu teoria relativităţii (chiar dacă ideea centrală a acestei teorii nu-i aparţine lui Einstein, viziunea ştiinţifică sugerată de această teorie este foarte importantă) el a adus o nouă viziune asupra universului, a materiei. Viziunea adusă de el a dus la o impulsionare a ştiinţelor care se ocupă de studiul fizicii

universului, al fizicii materiei. A dus la apariţia unor noi puncte de vedere în demersul ştiinţific. Însă tot atât de adevărat este că Biele pe care l-a adus în istoria Civilizaţiei umane, mărimea lui, nu se compară cu Răul pe care l-a produs în istoria umanităţii contemporanul lui Adolf Hitler, în ţara căruia a lucrat, şi din care a fugit, salvându-se. Este aceiaşi constatare pe care am făcut-o şi în cazul lui Gandi. (S-a gândit cineva la lucrul acesta ? Şi de ce se întâmplă aşa ?) Să fie această judecată, în cazul lui Einstein şi a lui Hitler adevărată pe durata întregii Istorii ? Întrebarea ne-o punem mai mult formal. Într-adevăr, în timpul vieţii lor, Răul făcut de Stalin sau de Hitler omenirii este imens în comparaţie cu Binele făcut de Einstein şi de opera lui. În raport cu Binele făcut de toate celelalte mari personalităţi creatoare în ştiinţă, artă, filozofie, în cultură, în general ! Cele două mărimi poate nici nu suportă comparaţie. Da, dar după 1960, să luăm această dată, acest moment istoric, consecinţele răului produs de Hitler încetează să se mai propage în istorie. Aceste consecinţe nu mai nasc alte urmări, pe când consecinţele Binelui făcut de Einstein în istorie se vor propaga, se vor prelungi în istorie mult timp de la această dată. Este observaţia, judecata aceasta una vizibilă, palpabilă, logică, dacă vreţi ! Vai, dar cum putem cuantifica până în cele mai mici consecinţe “prelungirile”, efectele “operelor” celor doi mari oameni, Einstein şi Hitler ? Dar oare Binele făcut de Einstein n-a avut şi el, măcar puţine, consecinţe negative în curgerea istoriei ? La fel, Răul făcut de Hitler şi de “opera” lui, în epoca sa n-a avut mai târziu, măcar câteva puţine consecinţe pozitive ? Ne gândim, desigur, la faptul că în urma groaznicelor crime făcute de Hitler în cel de-al doilea război mondial, mai târziu omenirea, oamenii politici au devenit mai prevăzători. Au învăţat totuşi ceva. Şefii de stat au devenit mai înţelepţi, fascismul a făcut (prin efectul de contra-reacţie, prin reacţia de

respingere) să se nască alte curente de gândire politică, etc. Aşadar, nu putem să cuantificăm până în cele mai mici detalii Răul şi Binele produs de o mare Personalitate în politică, sau de o mare personalitate care creează în ştiinţă sau în artă. Această cuantificare n-o putem face nici în epoca în care trăieşte acea mare personalitate, şi nici mai târziu. Deşi mai târziu ne dăm seama dacă finalităţile, “prelungirile” operei lui în timp sunt mai mult pozitive sau mai mult negative. De aceea şi judecăţile noastre, pe care le utilizăm în acest eseu au relativitatea lor. Cititorul este rugat să le acorde acest scuzabil joc al erorii. Să mergem însă mai departe. Căutăm alte personalităţi de mărime planetară care au influenţat în veacul XX cursul istoriei umane. De data aceasta ne aplecăm atenţia asupra Personalităţilor din ştiinţă şi artă, din cultură în general. Una dintre ele ar fi fără îndoială Ştefan Odobleja, părintele Ciberneticii. Cibernetica este ştiinţa, modalitatea de gândire, care începând cu a doua jumătate a secolului XX a impulsionat întreaga gândire umană, pe toate planurile, în toate domeniile. Viziunea cibernetică (adusă în istoria speciei umane de

românul Ştefan Odobleja şi nu de americanul Norbert Wienner, un compilator târziu al lui Odobleja), adusă de Odobleja în istoria culturii umane îşi pune în secolul XX amprenta asupra gândirii în toate domeniile umane. În politică, analiştii politici utilizează analiza cibernetică, dezvoltarea astronauticii, a industriei electronice a secolului XX . Toate acestea n-ar fi fost posibile fără viziunea cibernetică adusă de Odobleja în cultura umană. Încă înainte, de pe vremea Dictaturii comuniste, am afirmat la un Simpozion că opera lui Ştefan Odobleja, contribuţia operei lui la dezvoltarea ştiinţei şi culturii universale, este mult mai mare, mai importantă decât a lui Marx. De aceea şi trebuie să ne mândrim cu savantul român, mort în cea mai ruşinoasă sărăcie. Însă, vai, deşi Cibernetica lui Odobleja a invadat toate ştiinţele fertilizându-le

dezvoltarea, el, Ştefan Odobleja, este încă un necunoscut pentru marea masă de oameni ai planetei, deşi el a făcut enorm de mult pentru Civilizaţia umană. Această nedreptate trebuie îndreptată cât mai grabnic. Şi românul Constantin Brâncuşi este şi el unul dintre cei mai mari “oameni ai secolului XX, şi al planetei”. Arta lui, opera lui a fertilizat, începând cu primele decenii ale secolului XX întreaga gândire plastică universală, cultura umană. Dintre artişti şi dintre oamenii de ştiinţă am putea nota mai multe mari personalităţi ale secolului XX care şi-au pus amprenta asupra gândirii, sensibilităţii şi expresivităţii umane. Însă, vai, au putut opri opera lui Dostoievski, a lui Tolstoi, a lui Thomas Mann, operele lui Motzart, a lui Bethowen, a marilor compozitori, producerea primului şi a celui de-al doilea război mondial ? Sau, în cazul nostru, al românilor, faptul că l-am dat pe Eminescu, pe Enescu, pe Brâncuşi a putut să ne facă pe noi, pe români, mai înţelepţi, mai profunzi, mai buni, mai cinstiţi, mai bogaţi în istorie ca popor ? După căderea Dictaturii comuniste în România am asistat la o “prăbuşire” din toate punctele de vedere a poporului român (economică, psihologică, morală, culturală, educaţională). Ne-am făcut de râs în faţa întregii lumi, şi desigur ne-am făcut de râs în ochii noştri în primul rând, dacă mai suntem capabili să simţim lucrul acesta. Ne-a ajutat Eminescu, ne-au ajutat Brâncuşi, Caragiale, Arghezi, George Enescu să nu ne comportăm atât de penibil în timpul Dictaturii comuniste, şi în perioada post comunistă ?
Întrebări dureroase, zguduitoare, pe care trebuie să ni le punem neapărat. Sigur că ne-au ajutat, aceste mari personalităţi. Indiscutabil că ne-au ajutat. Fără ei poate că nu ne-am mai fi regăsit, nu ne-am mai putea regăsi în istorie, ca popor. Dar ne-am îndepărtat parcă de la subiectul nostru. Pe când opera marilor artişti pe care i-a dat specia umană “lucrează subtil”, ca să spunem

aşa, profund, subteran asupra noastră, opera de bine a marilor oameni politici pe care îi dau popoarele lucrează mai direct, efectele acestor “opere” se văd în epocă. Cred sincer că operele marilor creatori daţi de specia umană susţin subteran opera de bine a oamenilor politici, subliniem lucrul acesta, când este o operă pozitivă, pusă în slujba oamenilor. Altfel spus, Mihail Gorbaciov, Constantin Brâncuşi, mă refer la operele lor, pot fi cu greu comparaţi (iar a pune problema care este mai mare dintre cei doi este de-a dreptul o mare nerozie), au însă o calitate comună, fac parte din categoria celor mai mari oameni pe care i-a dat specia umană în secolul XX. Iată un grup uman, cei mai mari oameni daţi de specia umană în secolul XX, care ne interesează enorm. Pentru care vom scrie o carte care se va chema chiar aşa, ” Pedagogia marilor personalităţi ale secolului XX, şi care sunt o temă extraordinar de interesantă. Or, ne întrebăm, veacul XX încă nu s-a terminat, îi cunoaştem noi pe toţi cei care intră pe merit în această categorie? Nu, desigur. Câţi dintre oamenii de ştiinţă al planetei au auzit de românul nedreptăţitul şi martirul Ştefan Odobleja, părintele celei mai importante ştiinţe a mileniului III. Ei bine, oricine, de oriunde ar fi el, şi indiferent ce concepţii politice şi filozofice ar avea el, şi care a trăit în cea de-a doua jumătate a secolului XX, va spune cu cea mai mare certitudine, va spune cu mâna pe inimă, cum se zice, că Mihail Gorbaciov este unul dintre aceşti oameni. Cititorul a înţeles că în acest capitol nu ne-am propus să ne ocupăm de biografiile celor mai mari oameni ai acestui veac, ne-am aplecat însă asupra celor mai mari Creatori în domeniul gândirii social-politice şi al culturii, pentru a încerca “o încadrare” a lui Mihail Gorbaciov în acest grup. Pe acest fundal axiologic şi istoric. Care sunt acele Mari personalitţi creatoare, care alcătuiesc galeria celor mai mari oameni ai acestui veac, ce au făcut ei, care este concret, din punct de vedere ştiinţific,

politic, cultural, etc, contribuţia lor la dezvoltarea umanităţii, lucrurile

acestea le lăsăm în seama altora, sau le lăsăm pentru un timp ulterior, când vom avea răgazul să ne ocupăm şi de subiectul acesta.
Deocamdată observăm că lui Mihail Gorbaciov, deşi se află încă în viaţă îi şade foarte bine în această galerie. Că se încadrează perfect în grupul atât de eterogen al celor care sunt cei mai mari oameni ai acestui veac. Al veacului XX, " cel mai extraordinar" din sutele de veacuri ale istoriei umanităţii. Al veacului cel mai bolnav, al veacului care a adus cele mai mari grozăvii, cele mai mari nenorociri în istoria speciei umane. Al veacului care ne înspăimântă că ar fi ultimul veac al civilizaţiei umane în istorie. Al veacului cu cele mai mari descoperiri, al veacului care seamănă foarte bine cu o trambulină către era cosmică.
CAPITOLUL II
DE CE ESTE MIHAIL GORBACIOV UNUL DINTRE CEI MAI MARI OAMENI AI SECOLULUI XX ?
După această interogaţie-afirmaţie nu ne rămâne decât să argumentăm de ce este Mihail Gorbaciov unul dintre cei mai mari oameni ai secolului XX, posibil cel mai mare om al acestui veac. Iată de ce ? În 1985, când a venit la conducerea PCUS, Secretar

general al partidului Comunist al Uniunii Sovietice (celebrele iniţiale PCUS), după moartea precipitată a lui Andropov şi Cernenko (Nu cumva aceste morţi foarte rapide nu au fost întâmplătoare ?), Gorbaciov era Conducătorul singurului Imperiu al istoriei, al ultimului ei Imperiu. Era împreună cu Ronald Reagan, în acel moment Preşedinte al SUA, Conducătorul unei dintre cele două mari Puteri Mondiale. Uniunea sovietică şi Statele Unite ale Americii, au fost după cel De-al doilea Război mondial cele două mari Puteri ale lumii care au determinat viaţa politică, socială, economică a Planetei. Aproape o jumătate de veac Planeta s-a aflat împărţită în cele două sfere de influenţă ale cele două mari Puteri mondiale. Când a venit la putere (Parcă îl vedem la înmormântarea lui Cernenko, în pardesiul lui gri-albastru, de acum proaspăt ales Secretar general al PCUS) Gorbaciov era cel mai puternic om al planetei. Oricum el cu Ronald Reagan puteau fi numiţi în acel moment, CEI MAI PUTERNICI OAMENI AI PLANETEI. Ca Secretar General al PCUS al URSS Gorbaciov era la fel de mare şi de puternic ca Lenin, Stalin, ca Hrusciov, ca Brejnev. Era Secretarul general al celui mai puternic şi disciplinat partid comunist din lume. (Este adevărat că Partidul Comunist Chinez din punct de vedere numeric era mai mare decât PCUS), şi nu în ultima instanţă Gorbaciov era conducătorul Uniunii Sovietice (chiar dacă pentru un timp până la îndepărtarea lui Andrei Gromâko, despre care în presă s-a anunţat că s-ar fi sinucis, nu a fost şi Preşedintele URSS, funcţie de altfel mai mult onorofică. De unde s-ar putea trage uşor concluzia că de fapt Andrei Gromâko a fost asasinat, informaţie care a fost vehiculată în presă), care era cea mai mare Putere mondială, împreună cu Statele Unite ale Americii, în acel moment. Uniunea Sovietică, de câteva decenii cel mai puternic Imperiu al epocii moderne, era Stăpânul, ca să spunem aşa, al unui Sistem politic şi mai întins. Este vorba despre Sistemul comunist mondial, sau Sistemul ţărilor socialiste.

SISTEMELE ECONOMICE SOCIALISTE ERAU SISTEME ECONOMICE ARTIFICIALE ŞI BOLNAVE
Cei care am trăit într-una din aceste ţări, în cea de-a doua jumătate a secolului XX, cunoaştem foarte bine expresia "ţările frăţeşti ale lagărului socialist", ţările socialiste prietene, ţări care au fost mulţi ani "supte" de puterea Imperială, sărăcite, jefuite, mai bine zis (aşa cum s-a întâmplat cu România, ca şi cu celelalte ţări socialiste), stoarse de aceasta. Victoria Uniunii Sovietice în cel de-al doilea război mondial şi intrarea unui mare număr de ţări din Răsăritul Europei, vândute fiind de marii criminali ai secolului XX, Churchill, Primul Ministru al marii Britanii şi Teodor Rooswelt, Preşedintele SUA, lui Stalin –, la Ialta,în sfera de influenţă a Uniunii Sovietice, a constituit pentru Uniunea Sovietică un "mare noroc ", un balon de oxigen, care i-a permis ulterior să se dezvolte şi să devină Mare putere mondială, capabilă să ameninţe acapararea întregului Sistem al civilizaţiei umane. Nu era acesta un vis mărturisit, Idealul revoluţionar al Comunismului, cucerirea puterii politice a întregii planete ? Aduceţi-vă aminte de sloganul, declarat şi pus pe frontospiciu presei comuniste din lumea întreagă, "Proletari din toate ţările uniţi-vă !" Prin anii 1950-1960, diriguitorii de la Moscova, luându-se după utopia marxistă, după preceptele lui Marx şi Lenin, chiar au

crezut, au fost convinşi că în deceniile următoare ţările capitaliste se vor prăbuşi (teoria şi sloganul capitalismului intrat în putrefacţie) economic şi politic. Propaganda comunistă mondială trâmbiţa pe toate drumurile ideea capitalismului perimat, cuprins de putrefacţie, muribund. Că în aceste ţări în urma scăderii nivelului de trai datorat crizei economice, se vor produce revoluţii ale proletariatului, care vor răsturna de la putere burghezia din aceste ţări, inumana clasă capitalistă, venind la putere Dictaturile comuniste, proletariatul. În
33
timpul acesta, în care Ţările capitaliste stagnează, Capitalismul intră în putrefacţie, Ţările socialiste se vor dezvolta triumfal, pe drumul luminos al Comunismului. În anul 1960 Nikita Selhievici Hrusciov, pe vremea aceea secretar General al PCUS, afirma că URSS va depăşi SUA în anul 1967, şi o vor lăsa mult în urmă. Prin anii 1970 Nicolae Ceauşescu era convins că Socialismul a învins o dată pentru totdeauna în istorie, victoria lui în ţările socialiste era ireversibilă. Pe această temă a avut chiar o controversă cu Den Siaoping la Pekin, când Ceauşescu a ţinut morţiş să sublinieze acest lucru într-o cuvântare şi într-o Declaraţie comună, dacă ne aducem bine aminte. Ei bine, după un relativ progres al Sistemului socio-economic socialist mondial, datorat printre altele şi unor împrumuturi masive "dăruite""de occident, dar şi unor acumulări care se făceau simţite, progres vizibil pe parcursul anilor 19601976, către anii 1980 economiile socialiste se gripează, intră în criză. După această dată asistăm însă la o stagnare economică şi socială în mai toate ţările socialiste, îndeosebi în Uniunea Sovietică. După ce a venit la conducerea Uniunii Sovietice Gorbaciov i-a reproşat lui Brejnev această lungă perioadă, stare de stagnare. În cartea noastră " Totul despre Ceauşescu, totul despre comunism, totul despre noi" studiem pe larg fenomenul comunist, evoluţia fenomenului comunist, a comunismului modern, de la Marx încoace, structura şi funcţionalitatea sistemului socioeconomic comunist. Analiza pe care o facem atât fenomenului comunist modern, cât şi sistemului socio-economic comunist, studierea atentă a legilor care au guvernat acest sistem socioeconomic, a psihologiei sistemului, ne-au dus la concluzia că prăbuşirea sistemului comunist era inevitabilă. Sistemul economic capitalist este un sistem socio-economic şi politic " natural", pe când sistemele socio-economice comuniste au fost sisteme artificiale, în care " comunismul" a fost introdus cu forţa, impus. Aşa cum s-a întâmplat în România, de fapt în absolut toate ţările în
34
care a fiinţat. Comunismul, ca fenomen – politic a fost impus cu forţa în realitatea social-economică şi istorică a secolului XX, iar sistemele socio-economice socialiste întreţinute, de asemenea artificial, cu forţa. Fără sistemul securisto-poliţienesc, de susţinere şi apărare de către securitate, miliţie şi armată asemenea sisteme comuniste n-ar fi rezistat nici măcar o lună, sau un an. Ceea ce este foarte adevărat. Psihologia, "deficitară, păcătoasă" a oamenilor, setea lor de putere, ca şi laşitatea lor, era cea care întreţinea aceste sisteme şi totodată le submina. Detalii, care să-i permită o înţelegere mai profundă a legilor care au stat la baza funcţionării Sistemului comunist, a comportării acestor sisteme în istorie, cititorul poate găsi în lucrarea pe care am amintit-o mai sus, "TOTUL DESPRE CEAUŞESCU, TOTUL DESPRE COMUNISM, TOTUL DESPRE NOI". Pentru un analist profund al fenomenului social, economic şi politic ar fi fost limpede încă din anii 1950-1960 că prăbuşirea comunismului este iminentă în viitor. Dar când avea să se întâmple lucrul acesta nu ştia nimeni. Noi descopeream în lucrarea noastră "TOTUL DESPRE CEAUŞESCU, TOTUL DESPRE COMUNISM,TOTUL DESPRE NOI" CĂ Sistemul socio-economic comunist este un sistem "sinucigaş", că "se autodevoră, se "autodistruge" singur. Că aceasta este esenţa lui, tendinţa lui generală, şi datorită acestei tendinţe el avea să dispară cândva. Dar când ? Împrumuturile masive de capital din Occident făcute de ţările comuniste în deceniul 1960-1970 (ne aducem aminte de împrumuturile făcute de Ceauşescu, pe care le-am plătit cu greu până la ultimul sfanţ) au trebuit să fie plătite de ţările socialiste după 1980, când s-a văzut că Sistemele economice socialiste nu mai pot face faţă situaţiei. Ele AU MERS BINE, AU FUNCŢIONAT şi chiar s-a realizat un anume progres atâta timp cât au fost subvenţionate, cât s-au pompat investiţii în ele, cât au fost stimulate de ajutoarele occidentale. Nivelul de trai din ţările socialiste a început să scadă,
35
noi, românii, cel puţin am avut de suferit îngrozitor. Ce mai, împrumuturile pe care le primiseră ţările socialiste, ca pe o "infuzie, ca pe un balon de oxigen, în deceniile anterioare

din partea ţărilor capitaliste dezvoltate nu putuseră să fie transformate de sistemul economic socialist în dezvoltare, în progres social şi economic. Împrumuturile acestea se transformaseră de fapt într-o hrană otrăvită . Într-o capcană in care căzuseră şi din care nu mai puteau să iasă. Se descoperea cum că sistemele economice socialiste sunt necompetitive în comparaţie cu sistemele economice din ţările dezvoltate, (nu în comparaţie cu sistemele economice din ţările sărace, unde există tot sisteme economice capitaliste, ŞI ELE NECOMPETITIVE) că sunt îngrijorător de neproductive, că nu pot să-şi hrănească nici măcar propria populaţie, care se spetea muncind pentru a le întreţine pe ele. Cu împrumuturile masive primite de ţările socialiste din partea ţărilor capitaliste dezvoltate, pe care trebuiau acum să le returneze, să le ramburseze, sistemele economice socialiste şi-au dovedit incapacitatea lor aproape totală de a se adapta la cerinţele vremii. De a face faţă problemelor pe care le punea viaţa, contextul geopolitic, istoria. După 1980 criza economică a sistemelor socioeconomice socialiste s-a tot accentuat, în tot spaţiul geo-politic comunist. Era o criză generală a sistemelor economice, de fapt era o criză generală a sistemelor socio-economice socialiste, pentru că era vorba şi de o criză morală, spirituală, psihologică a societăţii, a indivizilor umani care o alcătuiau. Această criză a sistemelor socio-economice socialiste se autoreproducea an de an, se adâncea permanent. Dacă în deceniile trecute neproductivitatea, lipsa de randament a acestui tip de sistem – sistemului socio-economic socialist – fusese salvată de bogăţiile solului şi subsolului, de resursele economice pe care le mai aveau ţările socialiste, iată că acestea începeau să se epuizeze. Situaţia se agrava cu fiecare an al deceniului 1989-1990. Trebuia găsită o soluţie. De aceea Sistemul

socio-economic socialist mondial avea nevoie de un SALVATOR, de Cineva, ori de unde ar fi venit el să-l salveze.

CAPITOLUL III

MIHAIL GORBACIOV, SALVATORUL COMUNISMULUI !

În vara lui 1989, când Mihail Gorbaciov a venit la Bucureşti la o Reuniune a liderilor ţărilor care făceau parte din Tratatului de la Varşovia –, românii, care îl urau pe Ceauşescu, voiau să scape de el, şi-l priveau pe Gorbaciov ca pe un Salvator. Aşteptând de la Gorbaciov, trimiţându-i-se acestuia scrisori din ţară, să vină să ne salveze, pentru că viaţa poporului român devenise insuportabil de grea ! Mihail Gorbaciov, care vine la conducerea Uniunii Sovietice în anul 1985, în plin declin economic şi social, al Uniunii Sovietice, dar şi al ţărilor socialiste din Sistemul socialist mondial, crede că a găsit SOLUŢIA SALVĂRII SOCIALISMULUI, A SISTEMULUI SOCIO-ECONOMIC SOCIALIST MONDIAL.

MIHAIL GORBACOV, MEDIC PENTRU SISTEMUL COMUNIST, MESIA PENTRU MILIOANELE DE OAMENI DIN LAGĂRUL SOCIALIST !

El CREDE ŞI LE dă conducătorilor sovietici, în primul rând, încrederea că poate revigora sistemul economic al Uniunii Sovietice, şi o dată cu el Sistemul socialist mondial, deci şi economiile şi societăţile din celelalte ţări frăţeşti. Soluţia prin care Gorbaciov salva Socialismul, soluţia găsită de el purta numele de PERESTRIKA ŞI GLAZNOSTI. Cuvintele ACESTEA DOUĂ (pe

cere nu le putem numi Concepte), astăzi când Uniunea Sovietică nu mai există, când Imperiul sovietic aparţine de acum trecutului, şi când nu credem a mai fi reînviat niciodată, nu mai există nici ele, sau sunt aproape uitate. În momentul însă în care Mihail Gorbaciov a venit la putere, şi după aceea, cuvintele acestea erau pe buzele tuturor ruşilor, tuturor oamenilor care trăiam în fostele ţări comuniste. Erau cuvinte magice parcă, ce se rosteau la toate posturile de televiziune, de radio, care umpleau presa pe mapamond. Toată lumea era convinsă că Gorbaciov era genial şi că descoperise singura şi cea mai bună soluţie prin care socialismul nu numai că putea fi salvat de la prăbuşire, dar va fi revigorat, va deveni viabil. Se va ajunge la un nou tip de comunism, sau de socialism, adevăratul socialism (democratic), cel propovăduit de Marx. Până acum, credeau mulţi, a fost aplicat în practică, în istorie, socialismul de tip stalinist, aşa cum l-a văzut şi l-a deformat Stalin, care nu este decât tipul de socialism cel mai rău, cu faţă inumană, comunismul rigid. De aceea acest tip de comunism, rudimentar, sclerozat, dur nici nu a dat rezultate. Mulţi au fost convinşi că în anii următori Perestroika lui Gorbaciov, va face ca Uniunea Sovietică să înceapă să demareze, să înflorească, să progreseze. Acesta era sentimentul general care plutea în aer

în anii aceia, 1986-1988. Popoarele din fostul Lagăr comunist sătule de atâta închistare, de atâta gulag mascat, de comunismul stalinist, credeau în Gorbi ca într-un Zeu, şi chiar îl venerau. Parcă îl văd pe Gorbaciov din anii aceia (1985-1988), un om mereu surâzător, vorbind mereu cu expresia aceea de om fericit şi învingător pe chip. Cu faţa luminoasă, cu pata lui rozie, de om însemnat, pe frunte, mergând din oraş în oraş, întâlnindu-se cu muncitori, cu tineri, cu care vorbea direct, încercând să-i convingă să nu se mai teamă, că socialismul înseamnă democraţie şi participativitate. Acel Gorbi extraordinar de comunicativ, cu zâmbetul pe buze, uimitor de popular semăna foarte bine cu un Mesia luminos,

luminând mulţimile cu zâmbetul lui. După atâtea decenii de Gulag, de teroare, de spaima de securitate scenele acestea păreau un miracol. Se întâmplase ceva, făcuse Dumnezeu o minune. Celui care scrie aceste rânduri, când vedeam aceste scene cu Gorbaciov nu îmi venea să cred. Şi totuşi era adevărat ! Dar nu numai în Uniunea Sovietică Gorbi era iubit şi venerat, ci în toate ţările socialiste, căci cu toţii aşteptam schimbările în bine ca venind de la Moscova. De la Gorbaciov adică ! El era privit şi aşteptat ca acel Mesia care vine să ne elibereze. Când a venit la Bucureşti în 1987, în vizită, lumea îl aştepta ca pe un Mesia. Şi toţi doream să-l înlocuiască pe Ceauşescu, a cărui Dictatură atinsese cote de neimaginat. Parcă îl văd în momentele acelea pe Ceauşescu discutând cu Gorbaciov, asigurându-l că România va exporta în URSS produse de o calitate mai bună. (Gorbaciov se plânsese că noi exportăm produsele de calitate în Occident, iar produsele mai proaste le exportăm în Uniunea Sovietică, pe piaţa CAER-ului) Gorbaciov afirmase că ţările socialiste frăţeşti exportă produsele de calitate superioară, competitive în Vest, şi trimit ce produc mai prost (ce resping cei din vest, ce nu primesc ei) în Uniunea Sovietică, de parcă aceasta " ar fi lada de gunoi a Sistemului socialist". Era mult adevăr în ceea ce spunea Gorbaciov, totodată însă el nu spunea nimic despre faptul că de decenii Uniunea Sovietică se hrănise şi se dezvoltase jefuindu-şi subalternele, adică ţările frăţeşti. Au fost câţiva ani buni când Gorbaciov a fost pentru fostele ţări socialiste "conducătorul" cel mai iubit. În România oamenii îl urau pe Ceauşescu şi îl iubeau pe Gorbaciov. (Dacă se poate imagina aşa ceva !) Îl iubeau şi-l aşteptau să-l dea jos pe Ceauşescu. Cine îşi putea imagina un lucru mai paradoxal şi mai absurd decât acesta ! Poporul român nu aştepta nimic de la Conducătorul lui, adică de la Nicolae Ceauşescu, dar aştepta salvarea de la Mihail Gorbaciov, care era Conducătorul Puterii care ne făcuse rău toată istoria. Aşteptam salvarea de la Imperiul

(simbolizat de Gorbaciov) care constituia de secole cel mai mare pericol al neamului românesc. Nu-l iubeam pe Conducătorul nostru, care conducea cu mâini sigure tristul destin istoric românesc, îl iubeam în schimb pe cel care conducea destinele Imperiului rus, care ar fi putut în istorie să ne înghită. Cu trecerea anilor, (1987-1989) se vedea că reformele lui Gorbaciov, Perestroika şi Glaznosti-ul nu dau rezultatele scontate. Ba mai mult, aceste Reforme, în loc să salveze Uniunea Sovietică, în loc să revigoreze, să declanşeze dezvoltarea social-economic a Imperiului, Perestroika şi Glaznosti-ul o ajutau mai mult să se scufunde. În loc să rezolve problemele pe care Istoria şi realitatea vieţii le pune Imperiului sovietic şi Sistemului socialist mondial Perestroica făcea ca aceste probleme să se agraveze şi să exploadeze, să crească într-un ritm ameţitor. Guralivul şi zâmbăreţul Gorbaciov, cel care ne lumina sufletul cu zâmbetul lui, cel care dădea speranţe atâtor popoare, cel care îi fermeca pe toţi şefii de state cu care se întâlnise, cu şarmul lui, cu oratoria sa inteligentă şi captivantă, mergea înainte netulburat. Margaret Thacer, regina de fier, frumoasă şi neiertătoare, a Angliei, a mărturisit că a fost impresionată, captivată, de slavul, Mihail Gorbaciov. Omul care purta o stea în frunte, şi care era conducătorul celui mai mare imperiu din lume, a celei mai mari puteri mondiale, nu semăna deloc cu cei care fuseseră înaintea lui la cârma acestui mastodont istoric. Era bun, era un orator desăvârşit, era un om luminos, şi era fermecător, avea şarm. Trăsături care contrastau totalmente cu cel care ar fi să fie conducătorul unui asemenea imperiu monstruos, al unui imperiu care era de ani de zile imperiu groazei. Cu trecerea timpului se observa tot mai limpede că Perestroika şi Gloznoistul, în loc să redreseze sistemul economic, sistemul social sovietic, îl aducea pe zi ce trece într-o stare de haos şi de blocaje. Conducerea sovietică se împărţea în adversari ai lui Gorbaciov şi în partizani. Ideologul

Iakovlev şi ministrul de externe al, Eduard Sevarnadze, sunt cei mai apropiaţi colaboratori ai lui. Gorbaciov reuşeşte să divizeze conducerea sovietică. De o parte se detaşază grupul reformatorilor, cei care doresc accelerarea reformelor, de cealaltă parte, în cealaltă tabără se situează conservatorii, cei care ar dori ca lucrurile să rămână cum au fost, cum sunt. Între aceste două tabere se situează cei care sunt convinşi că o linie de mijloc ar fi soluţia cea mai bună. Începe acum, după anul 1988, o perioadă foarte dificilă, care-l solicită pe Gorbaciov din toate punctele de vedere, îi solicită toate calităţile lui de om politic. Este perioada de compromis a lui Mihail Gorbaciov, perioada în care el se află la mijloc între reformatori şi conservatori. Acest Gorbaciov seamănă cu un prestigitator, un scamator care mergea pe sârmă, seamănă cu un corăbier foarte dibaci, care îşi conduce barca printre stânci, cu multă abilitate. În 1989, Mihail Gorbaciov împreună cu KGB-ul reuşesc să dărâme toate regimurile comuniste din Europa de răsărit, inclusiv pe Ceauşescu, ultimul bastion al dictaturilor comuniste din Europa. Aşa zisele revoluţii din Europa de Răsărit ale anului de graţie 1989, prin care sunt doborâte toate regimurile comuniste din această parte a lumii, sunt de fapt o operaţie de o anvergură extraordinară. Nu este vorba, de sigur, de nici o revelaţie ci de subminarea unor regimuri totalitare, folosindu-se de chiar serviciile secrete ale acelor regimuri. Operaţia este extraordinar de complexă, internaţională, pusă la punct în cele mai mici amănunte după scenarii construite în laboratoarele cele mai sofisticate ale serviciilor secrete. Despre această operaţiune extraordinar de complexă, presupunând cooperarea cu Serviciile secrete ale Statelor Unite ale ţărilor din Europa Apuseană se vor scrie mai târziu sute de cărţi. Pe noi ne interesează însă numai personalitatea lui Gorbaciov, gândirea lui, destinul lui. Oricum, operaţia internaţională, deosebit de complexă, prin care Gorbaciov şi Bush, şi desigur şi alte capete au spulberat dictaturile de beton şi oţel din

Europa de Răsărit, ca una din marile şi extraordinarele VICTORII ale lui Gorbaciov, şi ale KGB-ului. Cu această victorie, de care avea absolută nevoie, Gorbaciov reuşeşte să distrugă Imensa Fortăreaţă a Sistemului Socialist Mondial. Sistemul Socialist Mondial era într-adevăr o fortăreaţă inexpugnabilă din toate punctele de vedere. Avea la baza o Uniune militară sudată, rodată pe parcursul deceniilor trecute de comunism, Tratatul de la Varşovia presupune intervenţia celorlalte state cu trupe în cazul în care unul dintre state era atacat, sau era în primejdie. Ei, bine, acesta este meritul aşa ziselor revoluţii (Sistem de lovituri de stat) din Europa de Răsărit ale anului 1989, au reuşit să anihileze Fortăreaţa politică şi militară care era Sistemul socialist mondial –, în frunte cu Uniunea Sovietică, al cărei Preşedinte era Mihail Gorbaciov. După 1989 situaţia economic a Uniunii Sovietice se înrăutăţeşte vizibil şi mai mult. Grevele minerilor şubrezesc economia, oamenii sunt derutaţi, motivaţia muncii este în scădere, astfel că se caută în continuare soluţii care să rezolve această situaţie dramatică. Lupta pentru putere, la vârf, între conservatori şi reformatori devine din ce în ce mai ascuţită, mai dură, având consecinţe negative, complicându-se. Încă de la începutul anului 1990 se întrevede posibilitatea dezmembrării, descompunerii Uniunii Sovietice, a dispariţiei ei ca stat, ca Sistem social- economic. Manevrând între cele două curente, conservatori şi reformatori, Gorbaciov face tot ce-i stă în putinţă să oprească destrămarea Uniunii Sovietice. Nu reuşeşte însă. Atât prăbuşirea economiei URSS, cât şi a Imperiului sovietic, a arhitecturii lui, merg mână în mână, şi se pare că nimeni nu mai poate opri acest proces. În august 1991 (pe când Mihail Gorbaciov se afla cu familia în vacanţă la Soci) conducerea KGB-ului, a Armatei şi durii din conducerea PCUS, încearcă faimoasa lovitură de stat prin care îl înlătură p moment pe Gorbaciov, încercând să restabilească Dictatura partidului comunist. Să refacă tot ce se “distrusese”, tot

ce se “pierduse” până la acel moment din Puterea, substanţa, aroganţa şi măreţia Imperiului comunist. Era însă prea târziu. În acelaşi timp însă trebuie să precizăm că Puciştii au acţionat ezitant, fără un Plan bine pus la punct. Este ultima zvâcnitură a forţelor dogmatice, a staliniştilor, a conservatorilor, a celor care ani de zile şi-au închinat viaţa Dictaturii comuniste, Colosului sovietic, dogmatismului stalinist, a celei mai “mari şi teribile “ dictaturi care a existat în istorie. Este ultimul cântec de lebădă al uneia dintre cele mai triste perioade din istoria umanităţii, perioada Gulagului uman, când ţări întregi au devenit

închisori, perioada sutelor, a milioanelor şi zecilor de milioane de oameni nevinovaţi asasinaţi. Lovitura de stat a forţelor comuniste retrograde, reacţionare din 21 august 1991 împotriva lui Gorbaciov şi a forţelor reformatoare... Această lovitură de stat, aşa după cum se ştie, are efectul invers decât cel scontat, imaginat de autorii Loviturii de stat. Acest Puci, bâlbâit, prost pregătit, grăbeşte de fapt prăbuşirea Uniunii Sovietice, a Colosului Comunist, astfel că într-un mod precipitat (nici în scenariile de literatură SF nu se putea imagina aşa ceva) Uniunea Sovietică se autodesfiinţează în numai câteva luni. Actul ei de deces este semnat la Minsk şi la Alma Ata, când se hotărăşte ca pe ruinele fostei Uniuni Sovietice să se înfiinţeze Comuniunea Statelor Independente, un fel de Common Wealth, o Comuniune de state care păstrează numai legături economice cu Moscova şi cu Uniunea, din punct de vedere cultural şi politic având o independenţă totală. Din punct de vedere militar se mai păstrează o anume subordonare militară faţă de Moscova (mai bine zis o integrare) dar numai în ceea ce priveşte folosirea armelor nucleare. Acest Puci din 21 august 1921 o dată cu Uniunea Sovietică îl scoate de pe scena istoriei şi pe Mihail Gorbaciov. În locul Ţarului Gorbaciov, cel zâmbăreţ şi guraliv, vine Preşedintele Rusiei Boris Ieltzen. El este cel care deţine acum Butonul nuclear, el nu-l poate însă folosi decât cu acordul celorlalţi şefi de stat, care alcătuiesc

Comunitatea Statelor Independente. Şi acum, după ce am recapitulat aceste lucruri, să concluzionăm, este sau nu Mihail Gorbaciov cel mai mare om al secolului XX ? Conceptul de “cel mai mare om al secolului XX” este unul didactic, sau teoretic, ca să spunem aşa, însă privind înapoi la opera practică şi teoretică a lui Mihail Gorbaciov, la cea ce a realizat el în aceşti ani, în numai 6 ani, cât a condus Uniunea Sovietică, nu putem decât să rămânem uluiţi. Împietriţi. Aşa dar, pe 21 decembrie (momentul în care scriem acest eseu) 1991, Şefii de state care conduc actualmente naţiunile ce există pe teritoriul fostei Uniuni Sovietice semnează la Alma Ata înfiinţarea unei Comuniuni a statelor independente. Acesta este de fapt Actul de deces al fostei Uniuni Sovietice. Pe 25 decembrie 1989 (ne aducem aminte că în această zi a fost executat Nicolae Ceauşescu, victimă şi el a lui Gorbaciov. Şi a lui Bush) la Moscova Mihail Gorbaciov îşi dă demisia din funcţia de Preşedinte al Uniunii Sovietice. Cu această semnătură dispare şi fosta URSS de pe scena istoriei. (ne întrebăm dacă această dată, de 25 decembrie, care nu este oricare zi, ci ziua Naşterii Mântuitorului, este întâmplător ziua asasinării lui Nicolae Ceauşescu, şi a demisiei lui Mhail Gorbaciov. Ziua aceasta sfântă îl uneşte pe Asasinul Mihail Gorbaciov şi pe victima lui, Nicolae Ceauşescu. Mihail Gorbaciov este Primul asasin al lui Nicolae Ceauşescu, cel de la care a plecat Ordinul asasinatului.)

CAPITOLUL IV
ŢARUL MIHAIL GORBACIOV FĂRĂ DE ŢARĂ

De fapt Mihail Gorbaciov de mai mult timp era un Rege fără ţară, un Preşedinte, un Şef de stat care nu mai domnea peste nimic. Ei, bine, ca să revenim la opera politică a lui Gorbaciov, al atât de popularului şi iubitului de către milioane de oameni, Gorbi, trebuie să recunoaştem că în şase ani Omul acesta purtând de la naştere un Semn în frunte, a reuşit să distrugă, să ducă la dispariţie CEL MAI MARE ŞI CEL MAI PUTERNIC IMPERIU CARE A EXISTAT ÎN ISTORIA UMANITĂŢII. Imperiul Sovietic, a fost nu numai cel mai mare (ca suprafaţă şi ca populaţie) dar şi cel mai puternic. Nici un alt stat din lume nu avea o “maşină de război” atât de uriaşă, de puternică şi de scumpă ca Armata roşie. Nici un alt stat din lume şi din Istorie nu poseda resursele economice pe care le avea Uniunea Sovietică. Nici din punctul de vedere al dezvoltării tehnologiei şi al ştiinţei nu stătea prost, Uniunea Sovietică fiind una dintre Puterile industriale ale lumii. Să ne gândim numai la numărul imens de maşini care se fabricau în URSS, la faptul că a fost primul stat care a trimis un om în Cosmos, că a susţinut zeci de ani un program costisitor de cucerire a cosmosului, acum năruit, fără speranţă, o dată cu prăbuşirea Rusiei şi cu dispariţia Uniunii Sovietice. Acesta este adevărul cel mai clar. Nu a existat în istoria

umanităţii o Construcţie social-politică şi economică, poliţienesc- militară atât de mare, de grandioasă, de puternică, de bine pusă la punct ca Uniunea Sovietică. De solidă, de incisivă ca această Uniune Sovietică. Iar pe lângă faptul că era cel mai mare Stat din lume, cu

resursele cele mai bogate, cu armata cea mai puternică, cu doctrina cea mai ofensivă (războaiele cu alte state le purta în afara graniţelor ei. Acesta era un punct principal din Doctrina militară a fostei Uniuni Sovietice), ea se întărise cu acest Supra-sistem militar şi politic, care era format din Ţările care făceau parte din Tratatul de la Varşovie şi din CAER. Era deci armata cu un suprasistem ofensiv şi de apărare, politic, economic, militar, care o făcea inexpugnabilă, din toate punctele de vedere. Ey bine, această Hiper Construcţie imensă, economico-politică-militară, de care se temeau atâtea State dezvoltate, care ameninţa la un moment dat să cucerească planeta, această Hiper-Construcţie politico-militară care a dominat secolul XX, care a marcat viaţa, istoria Civilizaţiei umane, o adevărată MINUNE (negativă) a istoriei, a dispărut de pe faţa pământului în numai şase ani, de la venirea la Conducerea ei a acestui charismatic şi vorbăreţ Conducător cu stea în frunte. Faptul în sine pare de necrezut, un Miracol. Şi într-adevăr dispariţia în numai 6 ani a Mastodontului politico-economico-militar care a fost Uniunea Sovietică şi a Sistemului socialist mondial (un Mastodont şi mai mare) carcasa, armătura care o înconjura, o apăra şi întărea şi mai mult statul totalitar sovietic, ţine de domeniul miracolului. Un Imperiu, cel mai mare şi mai puternic Imperiu din Istorie, să dispară în numai 6 ani, suflat ca un castel de cărţi, ca şi cum nu ar fi existat, fără lupte, fără să se tragă un glonţ în apărarea lui, lucrul acesta este într-adevăr un fapt de necrezut. Probabil că generaţiilor care vor veni, generaţiilor din veacul următor, care se vor apleca şi vor studia dispariţia Imperiului Sovietic, aşa cum studiem noi actualmente dispariţia Imperiului Austro-ungar, sau a Imperiului turc, nu le va veni să creadă că cel mai mare Imperiu din istorie a

dispărut atât de uşor şi de silenţios. Şi într-un timp atât de scurt. Faptul acesta va constitui pentru mulţi cu adevărat una dintre cele mai mari minuni ale istoriei umane. (Să ne aducem aminte cât de greu a “murit “ Imperiul roman, sau Imperiul turc, în sute sau în zeci de ani. Ei bine Imperiul Sovietic şi carcasa lui, Suprasistemul care-l înconjura şi-l făcea inexpugnabil, Sistemul socialist mondial, a dispărut în numai 6 ani. Şi asta datorită acestui om numit Mihail Gorbaciov ! Datorită în primul rând lui Mihail Gorbaciov.

DE CE ESTE MIHAIL GORBACIOC CEL MAI MARE OM AL SECOLULUI XX ?

Din acest punct de vedere Mihail Gorbaciov nu îşi are egal în toată istoria umanităţii, nu numai în rândul marilor personalităţi social- politice ale secolului XX, ci în rândul tuturor personalităţilor marcante date de istorie. Un om care să dărâme un bloc, care să distrugă un oraş întreg, poate chiar o ţară s-au mai văzut, dar să distrugi un Imperiu, cel Mai Mare Imperiu şi cel mai puternic din istorie, şi blindat cu carcasa Sistemului socialist mondial, lucrul acesta chiar nu s-a mai văzut ! Un om care să pună jos atât de uşor şi de repede o Construcţie social-conomico-politică şi militară de dimensiunile fostei URSS – iată un adevăr aproape absolut de neimaginat cu câţiva înainte de venirea la Putere la Moscova a lui Mihail Gorbaciov. Un om care pune jos un Imperiu, cel mai grozav şi îngrozitor Imperiu din istorie, Imperiul apărat de cea mai grozavă armată şi de cea mai teribilă securitate, plus cel mai sofisticat şi numeros, cel mai puternic Serviciu secret, serviciu de spionaj din lume ! Numai faptul acesta privit în sine şi constituie o performanţă de care numai zeii puteau fi capabili ! Vedeţi, din acest punct de vedere Mihail Gorbaciov este nu numai cel mai mare om al secolului XX, dar şi din istorie. Reagan, Stalin sau Lenin n-au reuşit aşa ceva. Nici Ţarul Petru I nu se poate lăuda cu

o asemenea performanţă. Cum să demolezi tu cel mai imens, cel mai puternic, cel mai grozav Imperiu din istorie şi din lume în numai 6 ani ? Aceasta este întrebarea cutremurătoare pe care ne-o punem în legătură cu Mihail Gorbaciov ! Cum de a fost posibil să se întâmple acest lucru ? Trebuie să spunem că după plecarea lui Gorbaciov (demisia sa din 25 decembrie 1991) peste întreaga fostă Uniune Sovietică s-a aşezat o tăcere de mormânt ! O tristeţe, o lâncezeală, un pustiu fără seamăn ! Lumea încă nu s-a trezit, nu s-a dezmeticit după acest imens şi insesizabil cataclism, pentru că oamenii încă nu cred, nu le vine să creadă că ceea ce s-a întâmplat este adevărat. Nici nouă nu ne vine să credem. Nu putem să realizăm că s-a petrecut un fenomen de proporţii atât de uriaşe, şi că totuşi el s-a petrecut într-o asemenea linişte de mormânt. S-a produs o ruptură extraordinară în istorie. Un fel de scufundare a unui Vapor Titanic cu mult mai mare decât acela care s-a scufundat în apele Atlanticului. Iar noi am fost martorii, spectatorii acestui imens cataclism. Tuturor ne

este teamă că ceea ce s-a petrecut este ceva de suprafaţă, ceva de formă, şi că Uniunea Sovietică există şi va continua să există şi în viitor. Dar nu este aşa. S-a întâmplat, s-a petrecut ceva extraordinar, de proporţii inimaginabile în istorie, iar noi nu putem încă să realizăm, să înţelegem lucrul acesta. Cred că acelaşi lucru se întâmplă şi cu Mihail Gorbaciov. L-am ascultat şi l-am privit la televizor rostind Discursul de adio. Nici el nu realizează ce s-a petrecut cu el în istorie, ce s-a petrecut în viaţa lui, ce s-a petrecut în viaţa Rusiei. Abia după mult timp va înţelege, va realiza că s-a petrecut ceva profund în istorie, ceva extraordinar de mare, de necrezut în istoria Rusiei, a Civilizaţiei umane. Nu numai că Rusia nu mai este un Imperiu, cel mai mare Imperiu şi cel mai puternic Imperiul care subjuga şi ţinea strâns în chingile lui celelalte state ale Imperiului, pe care le-a exploatat şi le-a oprimat de secole. Dar nici planeta, sistemul socio-economic mondial nu mai este acelaşi. În ultima
48
instanţă nimic nu mai este ca înainte. După dispariţia Uniunii Sovietice, adică a Imperiului sovietic, omenirea nu mai este aceiaşi. Am intrat într-o epocă istorică mult mai instabilă şi mai imprevizibilă, dacă vreţi mult mai periculoasă decât epoca postbelică. O dată cu dărâmarea Imperiului sovietic, a Sistemului socialist mondial dominat de Imperiul rus, am ieşit dintr-o perioadă istorică şi am intrat într-o altă perioadă istorică. S-a încheiat perioada postbelică a războiului rece, a unei civilizaţii umane împărţită şi dominată de cele două mari puteri mondiale, a unei civilizaţii sfâşiată între cele două curente de gândire social-politică, ideologia capitalistă şi ideologia comunistă. Am intrat într-o altă perioadă istorică despre care habar nu avem. Şi care, realmente, ne nelinişteşte, ne îngrijorează. Aşadar, Mihail Gorbaciov nu este numai demolatorul teribilului şi imensului Imperiu sovietic, înconjurat de uriaşa carcasă a sistemului comunist mondial, el este cel care a încheiat perioada războiului rece ş a divizării Civilizaţiei umane în două mari blocuri adverse. Şi desigur el este cel care deschide perioada istorică ce începe acum în istorie. În timpul Speciei umane. El este cel care a făcut ca armele nucleare să nu mai aibă marea importanţă pe care au avut-o, să pară mai neînsemnate pe lângă marile probleme ale umanităţii, ca libertatea, drepturile omului, democraţia, nivelul de trai, etc. Ba, mai mult, Mihail Gorbaciov este cel care a dezamorsat în istorie “fenomenul comunist”, comunismul modern, cel care începe cu Marx, cu Engels şi cu Lenin. Fenomenul comunist (pe care îl studiem în profunzime şi în toată complexitatea sa în lucrarea noastră “TOUL DESPRE CEAUŞESCU, TOTUL DESPRE COMUNISM, TOTUL DESPRE NOI !) ESTE UNUL DINTRE CELE MAI MARI (Giga Fenomen) Fenomene socio-umane, economico- politice din Istoria umanităţii. Şi aparent, de neexplicat ! Ei, bine, Mihail Gorbaciov, deşi, presupunem, el n-a fost conştient de lucrul acesta, este unul din cei care au dus la începutul, la declanşarea
49
demolării, a eliminării acestui fenomen din Istorie şi din lume. Lucrul acesta este enorm. Faptul acesta este unul extraordinar, de care nu ne putem da încă seama ! Pe care nu-l putem încă înţelege în profunzimea lui, în toată complexitatea –, în toate consecinţele sale. Iată ce a făcut Mihail Gorbaciov în istorie. Este enorm, nu-i aşa ? Este dincolo de posibilităţile umane, de imaginaţia umană. Cu omul acesta a început demolarea unui fenomen socio-politic, cultural, care are o evoluţie milenară, am putea spune. Şi totuşi Omul acesta a iniţiat, a determinat, a accelerat această “ demolarea” a fenomenului comunist în istorie ! Nici un alt om de la începutul istoriei umane nu a făcut ce a făcut Gorbaciov. Nu a realizat ce a realizam omul acesta ! Iată de ce nu ne este teamă să afirmăm că Mihail Gorbaciov este unul dintre cei mai mari oameni ai veacului acesta ! Că este unul dintre marii oameni ai istoriei umanităţii, că stă alături de Napoleon, de Alexandru cel Mare, de Darius, de Burebista, de Peru cel Mare, etc. Pentru simplu motiv că nimeni nu a făcut în Istorie ce a făcut el. Aşa dar, Mihail Gorbaciov poate fi privit într-un cadru istoric mai larg, şi în acest caz opera lui practică ne pare ca fiind de dimensiuni şi mai mari. Este adevărat că Brâncuşi este unul dintre cei mai mari oameni ai acestui veac, că Freud, părintele Psihanalizei, sau Odobleja, părintele Ciberneticii, sunt mari personalităţi umane ale secolului XX, ale căror opere dau conţinut şi personalitate acestui veac (astfel secolul XX ar putea fi numit foarte bine Secolul Ciberneticii, sau al Artei moderne, sau al Psihanalizei), îl marchează, îl definesc, îl individualizează, este adevărat că Opera oamenilor aceştia cu greu poate fi comparată cu cea a lui Gorbaciov, dar tot atât de adevărat este că privit ca făcând

parte din grupului marilor personalităţi ale secolului XX, Mihail Gorbaciov ne apare ca fiind şi mai mare.
50
CAPITOLUL V
CINE EŞTI DUMNEATA, DOMNULE MIHAIL GORBACIOV ? ŞI TOTUŞI, CINE ESTE ACEST OM CARE PARE A AVEA PUTEREA LUI DUMNEZEU ? Dar mai ales cum a fost posibil să se întâmple asemenea lucruri extraordinare ?
Autorul acestui Eseu de sociologie şi politologie, este un Om credincios, cu frica lui Dumnezeu. Şi cu dragostea de Dumnezeu. Mai mare fiind frica decât dragostea. El îi cere iertare Domnului pentru un asemenea gând ! Deci, din punctul de vedere a ceea ce a făcut Mihail Gorbaciov, acesta pare a avea puteri dumnezeieşti. Nu este deloc o figură de stil, sau un act făcut pentru a impresiona cititorul. Dacă-l luăm pe Mântuitorul nostru, pe Domnul Iisus Christos, binecuvântat să fie numele Lui în veci, şi opera lui, teoretică şi practică (care nu poate fi comparat cu Mihail Gorbaciov pentru simplu fapt că natura şi originea lui Christos sunt Divine, El este parte din Dumnezeu, El este Fiul lui Dumnezeu. Natura şi originea lui sunt din afara lumii pământeşti, extraterestră şi supranaturală, el stă deasupra naturii din veci) observăm uimiţi că nici Iisus Cristos nu a făcut în istorie ceea ce a făcut Mihail
51
Gorbaciov. A determinat Iisus Cristos căderea vreunui Imperiu ? Este posibil, dar într-o mică măsură, ne gândim desigur la prăbuşirea Imperiului roman. Aceasta poate fi explicată însă mai bine prin cauze istorice, economice şi sociale, specifice epocii şi contextului istoric în care a început declinul său, până la ieşirea sa de pe scena istoriei. Iisus Christos n-a obiectivat niciodată împotriva Imperiului roman, în timpul vieţii lui precizăm acest lucru, ba chiar a acceptat existenţa Imperiului, a stăpânirii romane. Nu spune el, să dăm Cezarului ce este al Cezarului şi lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu “ ? Mântuitorul deşi a adus în istorie o DOCTRINĂ EDUCAŢIONALĂ ŞI RELIGIOASĂ, efectele educaţionale (Doamne, Tată ceresc, dacă greşim ne cerem iertare !) ale Creştinismului, efectele lui, în general, n-au schimbat parcă lumea, istorie. Spunem parcă pentru că nu putem aprecia cu rigurozitate acest lucru, şi-n al doilea rând pentru că ne este teamă să nu greşim ! Şi nu în ultimul rând pentru că Doctrina lui Cristos, Învăţătura cristică a schimbat totuşi lumea într-o anumită măsură, fără să putem afirma că a schimbat-o radical. Că de la Iisus Christos încoace Răul, păcatul, lucrurile negative ar fi dispărut cu desăvârşire. Ei, bine, dacă Gorbaciov din punct de vedere educaţional n-a schimbat cu nimic lumea, ba, dimpotrivă, după ridicarea chingilor Dictaturii comuniste în Rusia, în fosta Uniune sovietică, o dată aflaţi în stare de libertate oamenii şi-au dat arama pe faţă, arătând cine sunt şi ce sunt cu adevărat (asta în spaţiul fostelor ţări socialiste), dedându-se la lucruri cu adevărat antiumane, într-o măsură foarte îngrijorătoare. Este ceea ce s-a întâmplat şi în ţara noastră. Şi în Rusia, şi în fostele republici unionale, şi în România, numărul cremelor, al jafurilor, al violurilor a crescut enorm. În acelaşi timp însă putem să afirmăm că de la Gorbaciov încoace istoria şi lumea arată altfel (ceea ce nu putem să apunem despre Christos, că de la El încoace lumea arată altfel, în sensul de a fi suferit un salt calitativ sau o mare
52
schimbare), că structurile lumii, structura şi felul mega- fenomenelor umane nu mai sunt aceleaşi, că alte structuri ale civilizaţiei umane sunt pe cale de a se constitui. Şi dacă Gorbaciov nu poate fi comparat totuşi cu Christos, gândindu-ne la originea şi natura lui perfect umană, indiscutabil umană, să observăm însă că Mihail Gorbaciov săvârşeşte în istorie schimbări de proporţii uimitoare. Nu credem în nici un caz că opera lui este în Istoria umanităţii mai mare decât a lui Iisus Christos. (fiind cu totul de altă natură, cele două opere fiind de naturi şi origini diferite nici nu pot fi comparate de fapt) Iisus Christos a adus în cultura umană o Doctrină care este eternă, şi al cărui efect educaţional, psihologic, practic nu încetează să se manifeste zi de zi, de două mii de ani, şi desigur că lucrul acesta va continua în viitor !
MIHAIL GORBACIOV ESTE TRIMISUL ÎN LUMEA ACEASTA CU O MARE MISIUNE, ANUNŢAT ÎNCĂ DE ACUM DOUĂ MII DE ANI DE BIBLIE !
Însă nu pot să nu mă gândesc, nu putem să nu ne gândim la semnul din frunte al lui Mihail Gorbaciov. Faptul este cu atât mai uimitor, cu cât în Apocalipsă (ultimul capitol al

Bibliei) ni se pare a-l identifica chiar pe Gorbaciov. Anunţat ca şi Christos de Biblie. Departe de noi de a afirma natura divină, supranaturală a lui Gorbaciov, dar nu ne putem sustrage gândului (este o ipoteză, dacă vreţi) că Gorbaciov a avut un Mare destin în lumea aceasta. Că destinul lui, rostul, funcţia lui în lumea pământeană a fost acela de a fi demolatorul, distrugătorul Imperiului sovietic. Imperiul răului în istorie, cum l-a numit Ronald Reagan, imperiul diavolului. Nu a produs această Gigantică şi teribilă Construcţie economico-politico-militară care a fost URSS şi Sistemul comunist mondial, cea mai mare Construcţie din istorie atâta suferinţă, atâta rău, atâta

alienare, atâta perversitate, atâtea crime, dezumanizare şi păcat, deci, încât Imperiul acesta să poată fi numit cu certitudine al diavolului ? De altfel şi Comunismul este şi el anunţat de Apocalipsă ! Reluând acum întrebarea din această perspectivă, am putea afirma deci că în cazul lui Mihail Gorbaciov este vorba despre împlinirea unui Destin istoric. Şi a unei profeţii biblice. Aşadar, acesta a fost destinul lui Mihail Gorbaciov. Că este vorba Mare despre un destin ni se pare cu atât mai evident, cu atât mai limpede cu cât Gorbaciov a demolat Comunismul şi Imperiul sovietic împotriva voinţei lui. (Să fim atenţi la această afirmaţie şi la acest Adevăr, pe care-l subliniem !) Din acest punct de vedere Gorbaciov ne apare ca unul dintre cele mai paradoxale dintre marile personaje ale istoriei.

CAPITOLUL VI
MIHAIL GORBACIOV, UNUL DINTRE MARILE PARADOHURI ALE ISTORIEI !
Şi mai paradoxal ne apare faptul că Gorbaciov a demolat acest Imens şi teribil Imperiu al Răului, al diavolului ÎMPOTRIVA INTENŢIEI ŞI A VOINŢEI LUI şi fără să ridice un deget. Expresia este desigur metaforică. Fără să se tragă un glonte. N-a făcut nimic, n-a intreprins nimic ca să dărâme acest Imperiu, această Lume a răului. Pentru că în esenţă lucrul acesta l-a făcut Gorbaciov, a DEMOLAT O LUME, LUMEA COMUNISTĂ. O lume a utopiei, a nebuniei, a alienării, a suferinţei, a minciunii, a dezumanizării, fără să facă nimic pentru demolarea acestei lumi. Ba dimpotrivă făcând totul pentru salvarea ei. Gorbaciov cu Perestrika şi Gloznostiul lui nu a vrut să demoleze comunismul, ci să-l salveze, pentru că era prea sclerozat, ruginit, prea stalinist ! Ei, bine, acest fapt (în realitate toată viaţa şi opera lui Gorbaciov stă sub semnul paradoxului) nouă ne dă de gândit. Într-adevăr în 1985, în martie, când a venit la putere, Mihail Gorbaciov, cunoscând de ani de zile (de decenii am spune) declinul sistemului socio-

economic al URSS a propus ca soluţie de îndreptare a lucrurilor, de redresare a sistemului care intrase în disoluţie, soluţia Perestroikăi şi a Glastnostiului. Ce să înţelegem că s-a întâmplat în mintea lui Gorbaciov, prin ce raţionament a ajuns Gorbaciov să “elaboreze această teorie” ? Răspunsul nu este greu de dat. Mihail Gorbaciov este primul Secretar general al PCUS şi primul Preşedinte al Uniunii Sovietice născut după Marea revoluţie din octombrie 1917 (de fapt o mare şi odioasă Lovitură de stat, ca şi cea dată de Gorbaciov, Brucan, Iliescu şi Serviciile secrete străine, KGB-eul, CIA, Mosadul, Serviciile secrete magheare, la Bucureşti pe 22 decembrie 1989, când numai după trei zile Ceauşescu a fost executat).
BIOGRAFIA LUI MIGHAIL GORBACIOV ESTE ACEEA A UNUI COPIL PLECAT DE JOS, CA ŞI IISUS CHRISTOS !
Mihail Gorbaciov s-a născut în 1931 la 2 martie. În zodia
Merită să ne oprim puţin asupra biografiei omului asupra căruia ne-am aplecat pentru a-i înţelege rostul în lume, Destinul, uimiţi de ceea ce a realizat acest om în istorie. S-a născut în satul Privolnâi, din raionul Crasnaia Gvardia, ţinutul Stavropol, din nordul Caucazului, un sătuc apărut pe lume, ridicat de o mână de ţărani ucraineeni, ce fugiseră de foame din zonele centrale ale Ucrainei. Privolnâi se află la 160 de kilometri de Stavropol, localitatea cea mai mare a ţinutului, aşezare cu rezonanţă istorică. Moscova, unde copilul Mihail avea să ajungă Ţarul Uniunii Sovietice, unul dintre cei mai importanţi Ţari ai Rusiei (nu numai prin aceea că este Ţarul care şi-a demolat Imperiul) este foarte departe de satul lui, la 1600 de kilometri. Cu trenul faci până la Moscova 24 de ore de mers neîntrerupt. Tatăl său, Serghiei Gorbaciov, era, când s-a născut Mişa, tractorist şi membru de partid. Iar când începe Marele război pentru apărarea patriei, cum numesc ruşii cel De-al doilea

război mondial, tatăl viitorului Preşedinte al Uniunii Sovietice, pleacă pe front. Este rănit de mai multe ori, ultima dată în Polonia. Când Mihail Serghievici Gorbaciov vizitează Polonia ţine foarte mult să viziteze şi spitalul în care a fost internat tatăl său rănit. În timpul războiului, Mihail Gorbaciov, rămas singur acasă cu mama lui, este cel care duce pe umerii săi greul familiei. În 1947, după ce tatăl lui este demobilizat în 1946, i se naşte singurul lui frate, (care este mai mic decât Mihail Gorbaciov cu 16 ani, deci) Alexandru, care mai târziu va ajunge ofiţer în armata sovietică, şi cadru de conducere în Ministerul Apărării al Uniunii Sovietice. (introdus de Mihail Gorbaciov, se înţelege) Mihail, sărac fiind, în primii ani de şcoală neavând ciubote nu poate să meargă la învăţătură. De altfel şcoala se află la 22 de kilometri. Câţiva colegi pun mână de la mână, îi cumpără ciubote pe care i le dăruiesc, astfel că Mişa Gorbaciov poate acum să urmeze şcoala. Urmează cu siguranţă o şcoală primară şi muncitorească, profesionala, cum s-ar spune, pentru că la 15 ani îl găsim tractorist la Staţiunea de mecanizare de la Krasnogvardeiiskoe. În 1950, avea deci 19 ani, termină Şcoala medie şi se înscrie la Moscova, la Universitate. Urmează facultatea de ştiinţe juridice (ca şi V I Lenin, care după studii este jurist, nu filozof) a Universităţii Lomonosov. În anul doi, adică în 1952, devine membru al partidului comunist sovietic (PCUS), iar în anul 1953 se căsătoreşte cu Raisa Maximova, o tânără inteligentă, venită din Siberia la Moscova să studieze Filozofia. Şi fiica unui nomenclaturist, să reţinem lucrul acesta. După terminarea facultăţii Mişa se întoarce în sudul Uniunii Sovietice, unde va lucra în Aparatul Comsomolului, iar soţia lui va fi asistentă la Institutul din localitate, Stavropol, unde predă marxism-leninismul, şi unde va ajunge lector. Apoi conferenţiar şi profesor universitar de marxism. La acest Institut Mişa Gorbaciov îşi va completa studiile absolvind, prin corespondenţă, a doua facultate, cea de Economie agrară. Mihail Gorbaciov îşi va desfăşura activitatea exclusiv pe linie de

partid. De la Comsomol, unde deţine funcţia de Prim Secretar pe ţinutul Stavropol, va trece în funcţii de răspundere în cadrul partidului. Aceiaşi schemă a avansărilor pe care o urmau şi activiştii noştri. Este descoperit de Kulakov, de Feodor Kulakov, personaj important în ierarhia de partid locală, cu care se va înţelege foarte bine, care i-a fost un fel de părinte, de mentor spiritual. La 35 de ani este numit Prim Secretar al Comitetului orăşenesc de partid Stavropol, iar numai doi ani mai târziu este ales Prim Secretar al Comitetului de partid Stavropol al PCUS. Regiunea pe care o conduce el este aceea a staţiunilor climaterice din Krimeea, unde vin la odihnă toţi conducătorii PCUS de la Moscova. Mişa Gorbaciov, diplomat, are grijă de toţi, ştie să se facă apreciat şi iubit. Ştie, altfel spus, să le intre pe sub piele superiorilor săi, învaţă arta seducţiei. În acelaşi timp el îi studiază cu atenţie, îşi cunoaşte cât mai bine şefii. În 1971 Gorbaciov devine membru al CC al PCUS. Ascensiunea sa –, ca şi până acum, este foarte rapidă. În 1979 este ales membru supleant al Biroului Politic al PCUS, iar un an mai târziu este numit membru plin. Este cel mai capabil din Biroul Politic şi cum morţile lui Brejnev, Andropov (este omul acestuia) şi Cernenko se succed rapid, în martie 1985, este numit Secretar general al PCUS, funcţia cea mai înaltă în partid, şi în Imperiul sovietic, adică este acum Ţar. Este unul dintre Ţarii cei mai inteligenţi şi culţi ai Imperiului. Aşadar, aceasta este ascensiunea, foarte spectaculoasă a lui Mihail Gorbaciov. Şi pentru că am afirmat mai sus că destinul lui Gorbaciov stă sub semnul, sub zodia paradoxului, acesta este primul paradox al destinului lui Gorbaciov, al personalităţii lui.

CAPITOLUL VII
MIHAIL GORBACIOV, MAESTRUL ŞI VICTIMA PARADOXURILOR (SAU IRONIEI ?) ISTORIEI
Copilul care în primii ani de şcolaritate umbla desculţ, familia lui fiind atât de săracă încât nici încălţări nu a putut să-i cumpere, a ajuns, iată, pe tronul Rusiei, al Imperiului sovietic. Plecând de jos, cel mai de jos, el a ajuns sus, cel mai sus. Al doilea mare paradox al vieţii şi al destinului lui Gorbaciov este acesta. Dar să-l ascultăm pe el care este ţelul lui de Conducător-Reformator : “Vrem să facem socialismul mai puternic, nu să-l înlocuim cu un alt sistem !” Acesta a fost idealul lui Gorbaciov, când a venit la putere, pentru aceasta a conceput el Perestroika şi Glaznostiul. (Reconstrucţie şi transparenţă) CA să salveze socialismul şi imperiul de la declin, să le înalţe şi mai sus. Rezultatul a fost spectaculos şi invers, le-a îngropat pe amândouă. După şase ani de conducere dispăreau din istorie atât

socialismul cât şi imperiul sovietic. Un alt paradox al destinului lui Gorbaciov, aşa după cum ştim, el l-a admirat foarte mult pe Lenin. S-a considerat discipolul lui, a mărturisit de mai multe ori lucrul acesta. Soţia lui a fost profesoară de marxism – leninism, iar el a fost un marxist leninist convins. A militat pentru impunerea marxismului-leninismul în

istoria Rusiei, a imperiului. A crezut că dacă demască stalinismul, a crezut că dacă dezvăluie crimele acestuia şi greşelile lui Leonid Ilici Brejnev şi se revine în viaţa politică la gândirea lui Lenin, la leninism, socialismul va fi salvat. El a crezut sincer în prima perioadă a domniei lui că înlocuind stalinismul cu leninismul uşor democratizat şi liberalizat, (prin Perestroikă şi Glaznosti) sistemul socio-economic al Uniunii Sovietice avea să fie salvat, iar evoluţia lui ulterioară avea să fie ascendentă. Este limpede că se inspira din NEP-ul lui Lenin. Dar, vai, unde a ajuns, tocmai la contrariul scopului său, al intenţiei, al visului său. În anul 1990 şi 1991 statuile lui Lenin au fost demolate şi îndepărtate de pe întreg teritoriul Uniunii Sovietice. Lenin, în loc să fie reinstaurat în istorie (doar asistasem, nu-i aşa, la o dislocare a lui de către Stalin, la o dizlocare a leninismului de către stalinism, aceasta era şi explicaţia pentru care eşuase în practică, marxismul, comunismul) aşa cum visa Gorbaciov, utilizând Glaznostiul şi Peristroika, ava să fie izgonit definitiv, şi într-un mod trist, penibil, dar meritat. Documentele şi mărturiile autentice ne dezvăluie faptul că şi Lenin n-a fost, ca şi Stalin, decât un paranoic şi un criminal, iar proiectul lui utopic de societate a adus numai suferinţă şi alienare în istorie, milioane de crime, Gulagul, stalinismul. Acum, sub Gorbaciov, proiectul leninist de societate nu numai că nu rezista, dar era spulberat de istorie, azvârlit brutal la groapa de gunoi. Aşadar Gorbaciov vrusese să-l reinstaureze pe Lenin în real, în istorie, dar, vai, indirect n-a făcut altceva decât să-l izgonească, spectaculos şi definitiv, din istorie. Mai bine nici că se putea să fie excomunicate din istorie comunismul cât şi Imperiul sovietic, Marx şi Lenin, marxismul şi leninismul. Un alt mare paradox al vieţii lui Gorbaciov este acesta. L-am amintit într-un fel mai sus, acum îl formulăm limpede. Gorbaciov n-a făcut nimic ca să demoleze comunismul (a făcut totul ca să-l revigoreze), să demoleze imperiul sovietic, ca să-l compromită şi să-l arunce afară din istorie

pe Lenin. N-a întreprins nimic pentru aceasta, ba dimpotrivă, a făcut totul ca să salveze şi să-i impună şi pe Lenin şi socialismul şi Imperiul comunist. El asta a vrut, asta a intenţionat, dar i-a ieşit şi de data aceasta totul pe dos. Să faci totul pentru împlinirea unui ideal, pentru realizarea unui obiectiv, a unui scop şi să-ţi iasă pe dos. Ţi cui ? Celui mai puternic om al lumii ! Să nu faci nimic pentru împlinirea opusului idealului, scopului, obiectivului pe care vrei să-l realizezi şi acesta să se realizeze de la sine ! Este ca şi cum ar funcţiona o lege a inversului. Un blestem al opusului l-a urmărit pe omul acesta toată viaţa. Un blestem al paradoxului. Destinul lui Gorbaciov este marcat de acest blestem al paradoxului, de această lege a inversului care-şi pune amprenta asupra a tot ce face şi intreprinde el. ASUPRA A TOT CE VISEAZĂ ŞI ÎNFĂPTUIEŞTE Ţarul paradoxal. Este extraordinară această lege ! Ca şi cum Gorbaciov ar fi un om blestemat ! El este sortit să viseze ceva, să-şi imagineze că-l poate realiza, să treacă la acţiune pentru a-şi împlini visul, dar în practică să se întâmple tocmai invers ! Până şi sfârşitul lui de om politic (demisia din 25 decembrie 1991) stă sub semnul paradoxului. El, Mihail Gorbaciov, care în 1985, 86,87, 88, era cel mai popular Conducător de stat din lume, era ţarul celei mai mari Puteri Mondiale, vai, acum în anul 1991, a ajuns Gorbaciov fără de ţară ! De mai mult timp, înainte de abdicare, Gorbaciov era Preşedinte al URSS, dar nu mai exista acum nici URSS nici PCUS, nu mai exista nimic. El era Preşedinte peste o “ţară” care nu mai exista. Era Preşedinte peste oameni care nu-l mai ascultau. Cineva a făcut o glumă extraordinară pe seama lui “este ca şi cum ai fi fost preşedinte peste un cârd de iepuri.” Din marele Ţar, unul dintre cei doi mari Conducători ai lumii, până la urmă Gorbaciov a ajuns “ Gorbaciov fără de ţară.” Ironie ? ! Destinul a ţinut până în ultima clipă să-şi bată joc de el. Dar oare aceasta este expresia cea mai fericită, “ Destinul îşi bate joc de marii oameni ? Să vedem care este adevărul până la urmă.

Ironică ni se pare şi relaţia Gorbaciov Ieltzen, şi revenirea acestuia din urmă la Putere. În noiembrie 1987, când Ieltzen, membru al Biroului Politic al PCUS, în urma unei şedinţe furtunoase în Biroul politic, este data afară din Conducerea Partidului, Gorbaciov i-ar fi spus textual lui Ieltzen (mărturisirea îi aparţine lui Ieltzen) : “ N-o să-ţi mai permit niciodată să

deţii funcţii de conducere !” Deci Gorbaciov i-a spus lucrul acesta lui Ieltzen în noiembrie 1987. Şi în realitate s-a întâmplat invers, că Ieltzen nu i-a mai permis lui să deţină funcţii de conducere ! Mai departe Ieltzen îşi aminteşte : “ La acea şedinţă Gorbaciov a jucat rolul vânătorului şef, el a fost cel care a dat tonul, apoi s-au aruncat toţi asupra prăzii, să mă sfârtece.” După ce a fost dat afară din Biroul Politic al CC al PCUS Ieltzen a avut tot timpul impresia că este un “cadavru politic prietenii îi întorceau spatele, a avut zile întregi examene nesfârşite de conştiinţă. Deci în acel moment Gorbaciov, având puterea l-a executat pe Yieltzen, pe colegul şi subalternul lui (să notăm şi faptul că sunt născuţi amândoi în acelaşi an, dar pe când Gorbaciov este născut în Caucaz, în sud, celălalt este născut în Urali, în nord. Simetria, opoziţia este perfectă) dându-l pur şi simplu afară din Biroul Politic. Condamnându-l să nu mai deţină niciodată funcţii de conducere. Vai, dar totul a ieşit şi de data aceasta atât de perfect pe dos !
Tot ce intreprinde îi iese pe dos ! Căci nu numai că nu a fost aşa cum l-a ameninţat Gorbaciov pe Ieltzen, cum a dorit el ca să se întâmple lucrurile în cazul lui Ieltzen, (că acesta nu va mai deţine niciodată funcţii de conducere) ci, dimpotrivă, totul a ieşit cum nu se poate mai urât şi mai rău pentru Gorbaciov. Astfel că peste patru ani Ieltzen a ajuns preşedintele Rusiei (a ajuns Ţar în locul lui Gorbaciov), când în urma loviturii de stat din 21 august 1991 (căci Ieltzen este iniţiatorul, autorul Comunităţii de State independente. Acţiune începută întâi la Minsk, cu Bielorusia şi Ucraina, apoi desăvârşită în ziua de 21 decembrie 1991 la Alma

Ata, când a fost consfinţită înfiinţarea Comunităţii de state independente), dată de durii conservatori din Politbirou, care-l sechestraseră pe Gorbaciov la Soci, Ielzen urcat pe tanc devine eroul cel mai aplaudat al Rusiei. Aşadar ce este cu această Lege a paradoxului, a inversului, cu acest blestem care a funcţionat consecvent în cazul lui Gorbaciov ? Lucrul acesta ne pune pe gânduri. (ciudat şi paradoxal este şi faptul că Puciul Militar din 21 august 1991 care trebuia să-l dea jos şi pe letzen, îl distruge ca om politic numai pe Gorbaciov, pe când pe Ieltzen acest Puci îl ajută enorm, îl propulsează ca Erou, ca Omul numărul unu al Rusiei, ca viitor Ţar) Oare nu este vorba în cazul lui Gorbaciov de o mână a destinului ? (aşa cum după execuţia soţilor Ceauşescu, pe 25 decembrie 1989 s-a întâmplat la noi, când am avut clar sentimentul că şi în cazul lor este vorba tot de mâna Destinului), căci parcă lucrurile sunt prea străvezii. Destinul se foloseşte, s-a folosit –, mai bine zis, de Gorbaciov ca să înfăptuiască o operă cu adevărat uimitoare în Istoria umanităţii. Şi ca să-şi arate puterea sa de Prestigitator ! Acelaşi lucru s-a întâmplat şi cu Ceauşescu, la noi. Destinul l-a urcat pe nesimţite pe cele mai înalte culmi ale gloriei şi ale puterii, apoi, o dată, l-a trântit de pământ de nu s-a văzut. Cam acelaşi lucru s-a întâmplat şi cu Gorbaciov, dar puţin altfel. În cazul lui Ceauşescu destinul a vrut să-i dea o Lecţie, folosindu-se de Gorbaciov ! Iar lui Gorbaciov i-a dat aceiaşi lecţie folosindu-se de sfârşitul lui Ceauşescu ! (Precizăm că Mihail Gorbaciov este primul şi cel mai mare Asasin al soţilor Ceauşescu. Ceauşescu fiind asasinat de un Şir de asasini, care încep cu Mihail Gorbaciov, cel care a comandat crima şi terminând cu nenerociţii de judecători care l-au condamnat la moarte, şi cu militarii care au tras în el) Dar cui a vrut Dumnezeu, destinul să-i dea această lecţie ? Lui Ceauşescu, Dumnezeu să-l ierte, care a trecut pe lumea ailaltă, lui Mihail Gorbaciov, poporului român, poporului rus, popoarelor lumii ? Aceasta este problema ! Lui Nicolae Ceauşescu

în nici un caz, pentru că el era mort de acum. Şi el, în această Lecţie, nu fusese decât mijlocul (inconştient) de care se servise destinul –, de care se folosise Dumnezeu, ca să ne dea nouă, românilor, o Lecţie. Poate cea mai mare lecţie pe care am primit-o în acest veac ! Şi Desigur, să re-facă o judecată, este vorba de judecata de apoi a lui Nicolae Ceauşescu. Să refacă un echilibru rupt ! Acelaşi lucru se întâmplă, oare, şi în cazul lui Gorbaciov ? Ne punem această întrebare în decembrie 1991 (la doi ani de la căderea şi asasinarea murdară, oribilă a lui Nicolae Ceauşescu, şi la patru luni de la “căderea “ din planul Istoriei, a lui Gorbaciov şi a Imperiului sovietic.), după ce Mihail Gorbaciov şi-a dat demisia, şi el tot de ziua naşterii Mântuitorului, 25 decembrie. Şi exact doi ani după moartea lui Ceauşescu. De data aceasta atât Nicolae Ceauşescu cât şi Gorbaciov sunt victimele paradoxului. Să fie asasinaţi, unul biologic şi ca om politic, celălalt asasinat politic doar ! Pentru că altă soluţie nici nu mai avea. De fapt Gorbaciov era un Preşedinte mort încă de la Puciul din 21 august

1991. Era “ loan fără de ţară !” În cazul nostru, al românilor, după execuţia lui Ceauşescu, când ne-am bucurat cu toţii aproape (ca nişte proşti!), au urmat doi ani îngrozitori, anii 1990 şi 1991, care sunt anii Începutului prăbuşirii noastre ca sistem economic şi ca popor ! Ani de învăţătură de minte, am spune ! dacă popoarele ar fi capabile să înveţe ceva din istorie, în special poporul român, care nu a învăţat nimic din toată istoria lui atât de plină de suferinţă şi umilinţă ! Ipoteza noastră este că aşa s-au întâmplat lucrurile şi cu poporul rus, în cazul lui Gorbaciov. Deocamdată este o simplă ipoteză, o speculaţie a noastră ! În cazul în care aşa se vor întâmpla lucrurile şi cu ruşii !, şi ele chiar aşa se vor întâmpla, este limpede că şi în cazul lui Ceauşescu (al victimei lui Gorbaciov) cât şi a lui Gorbaciov este vorba de un Mesaj, de o “Lecţie .” Bine, dar lucrul acesta ar putea să fie o simplă speculaţie ? Ar putea întreba cineva. Iar noi nu putem să nu reţinem această îndoială,

întrebare, şi atunci ne mai gândim iar la pata, la semnul de pe fruntea lui Gorbaciov, de “om însemnat cu semn” şi la faptul că el a fost prevestit de Biblie ! Ne continuăm mai departe raţionamentul. Bine, dar dacă lucrurile stau aşa atunci cum mai este Gorbaciov Unul dintre cei mai mari oameni ai secolului XX, aşa cum susţii dumneata ? Şi aceasta este o întrebare demnă de reţinut. L-am privit pe Gorbaciov, pe marele, popularul, legendarul Gorbi, în ultimele lui luni de domnie, mai ales după lovitura de stat din 21 august 1991. (L-am studiat atent cu fiecare apariţie a lui la televizor, am adunat toate informaţiile pe care puteam să le adunăm despre el.) Altă simetrie ciudată, lovitura aceasta de stat din 21 august 1991 împotriva lui Gorbaciov, a Uniunii Sovietice, este simetrică, ne aminteşte de “lovitura de stat” împotriva Primăverii de la Praga din 21 august 1968, când trupele Tratatului de la Varşovia au intrat în Cehoslovacia ! Vai, aceiaşi lege a simetriei şi a inversului pusese stăpânire până şi pe chipul lui Gorbaciov. Legea inversiunii inversase totul, până şi zâmbetul lui Gorbaciov, transformat acum într-o mască mortuară. Ni-l aduceam aminte pe Gorbi din primii lui ani de domnie. Un Gorbaciov veşnic fericit, cu zâmbetul pe buze, cu chipul luminos, un Gorbi fermecător, fascinant, mereu fericit. De data aceasta aveam în faţa noastră pe ecran un Gorbaciov trist. Tristeţea îi intrase profund în carne –, în suflet. Dacă nu ar fi adus nici o schimbare, nu ar fi încercat să aducă democraţia, în imperiul Gulagului, dacă nu ar fi adus Glasnostiul şi Perestroika, astăzi Gorbi nu ar fi avut probleme. Ar fi fost ca Leonid Brejnev ! Ar fi fost Secretarul general al PCUS, şi Preşedintele Uniunii Sovietice în faţa căruia nu ridica nimeni ochii. Adică ar fi fost în continuare Ţarul Rusiei şi al Imperiului Sovietic. Probabil că în sinea lui Mihail Gorbaciov regretă. De altfel în mai multe intervenţii a lăsat să se înţeleagă acest lucru. Însă acesta a fost DESTINUL LUI, iar Gorbaciov are meritul de a nu se fi opus destinului. Său

de Om însemnat, cu stea în frunte. Până şi personalitatea, psihologia lui este marcată de contradicţia, de inversul, de paradoxul de care am vorbit mai sus.

PROFILUL PSIHOLOGIC AL LUI GORBACIOV STĂ ŞI EL SUB SEMNUL PARADOXULUI

Omul acesta, care a fost un mare practician (dar un teoretician mic), a avut un simţ extraordinar al situaţiei concrete, pe care a ştiut s-o fructifice la maximum, cum se cuvine, a fost un mare visător. Un mare naiv ! Gorbaciov a fost bun, un om bun, însă când a trebuit a fost crud ca un Ţar, să ne gândim la câţi oameni a sacrificat Gorbaciov, câte destine a frânt şi a distrus. Omul acesta care părea cinstit (şi a fost probabil cel mai cinstit Ţar al Rusiei) era totodată viclean ca o felină. Este şi acesta un paradox, că cel mai inteligent Ţar al Rusiei, cel mai bun Ţar pe care l-a avut Imperiul rus, cel mai mare strateg, care în mod normal fusese desemnat de politruci şi de KGB să salveze comunismul (pentru că altfel ar fi fost şi mai rău) şi Imperiul, în loc să le salveze le-a dus la râpă de tot. Şi atunci poate să spună cititorul, dacă aşa stau lucrurile, atunci de ce este Mihail Gorbaciov unul dintre cei mai mari oameni ai acestui secol, şi unul dintre cei mai mari oameni ai istoriei ? Să susţinem acest punct de vedere. Aşa a fost să fie, aşa a fost să se întâmple lucrurile ! De ce istoria umană, istoria popoarelor este marcată de paradox, de ce Istoria este paradoxală, nu ştim ! Să mergem mai departe raţionând pe această cale îngustă pe care ne-am angajat. Trebuie să ne fie limpede un lucru : această imensă Construcţie istorică, Imperiul sovietic şi carcasa lui, Sistemul comunist mondial, cea mai mare Construcţie politico- militară din toate timpurile, nu puteau fi distruse decât dintr-un singur punct. De aici a început distrugerea Comunismului, a Imperiului sovietic şi a Sistemului socialist mondial, din punctul

cel mai de sus, din Vârful piramidei Imperiului sovietic şi a Sistemului comunist mondial. Cele două Sisteme, Uniunea Sovietică şi Sistemul comunist mondial, care se mula pe structura Uniunii Sovietice, erau atât de centralizate, din toate punctele de vedere, structural, filozofic, economic, ideologic, politic, militar încât numai şi numai din acest Punct (Secretarul general al PCUS), numai de aici putea veni schimbarea, fie ea şi cea mai mică schimbare. Din nici o altă parte a celor două sisteme nu putea veni nici cea mai mică schimbare. Într-o lucrare a noastră dedicată studiului cibernetic al sistemelor economice comuniste, noi arătam că o dată lovit şi distrus acest "Centru care coincidea de fapt cu Vârful Piramidei Sistemului sovietic, situaţia în care centralizarea este maximă, Sistemul însuşi în totalitatea sa riscă să fie distrus. Aşa credem că s-a întâmplat cu civilizaţia Incaşă sau Maya, de pildă, civilizaţii hipercentralizate, distruse de spanioli. Civilizaţii extraordinar de înfloritoare, avansate şi puternice, au dispărut într-un timp foarte scurt, şi uimitor de uşor (de aceea ni se pare inexplicabilă dispariţia lor), şi faptul acesta, tragic, trebuie să se fi repetat de mai multe ori în istorie ! Ei, bine, sistemul socioeconomic comunist de la apariţia sa în istorie a fost un asemenea sistem hipercentralizat, ultracentralizat. Centrul de gândire şi de acţiune se află în persoana Secretarului general al partidului, în cazul nostru al PCUS. Şi această persoană era Mihail Gorbaciov. Putea el să apară în timpul acesta un geniu politic de o mie de ori mai dotat decât Gorbaciov în România, sau în Cehoslovacia, sau în Ucraina (aşa cum s-a întâmplat cu Dubcek în cazul Primăverii de la Praga) şi acest Geniu politic extraordinar putea el să fie creatorul celei mai moderne, mai evoluate Teorii despre devenirea, progresul, evoluţia societăţii comuniste, nu numai că ideile, Teoria lui nu erau luate în considerare, dar avea toate şansele să fie arestat, anihilat, să fie asasinat. Este ceea ce s-a întâmplat cu Dubcek în 1968. Prin anul 1979 autorul acestui

Studiu politic îi dădea unuia dintre consilierii lui Nicolae Ceauşescu (Petre Gigea) o Teorie şi un proiect de transformare a sistemului socio-economic comunist românesc în SISTEM SOCIO-ECONOMIC SOCIALIST DE EVOLUŢIE. Lucrarea se chema chiar aşa "Sistemul socio-economic socialist de evoluţie". Era PENTRU PRIMA DATĂ ÎN ISTORIE când era gândit un Sistem socio-economic de evoluţie, care este sistemul economic al viitorului. În cazul în care Ceauşescu ar fi acceptat să transforme sistemul socio-economic românesc, aşa cum arăta el în anul 1980, în SISTEM SOCIO-ECONOMIC SOCIALIST DE EVOLUŢIE cu siguranţă lucrul acesta ar fi salvat economia şi societatea românească. Ar fi salvat România de la dezastru şi l-ar fi salvat şi pe Ceauşescu. Ei bine, lucrarea aceasta, destinată lui Ceauşescu, a fost blocată de Ioan V Totu, pe vremea aceea Director al Institutului general de cercetări economice. (Nici nu putea fi vorba ca lucrarea să ajungă la Ceauşescu. Lucrul acesta ne dezvăluie cât de sabotat era Ceauşescu de supuşii lui, de colaboratorii lui). Aşadar, de oriunde din spaţiul Sistemului comunist mondial ar fi venit aceea Teorie economică şi politică ce ar fi urmărit să salveze Sistemul comunist, să-l readucă pe linia de plutire, să-l facă să meargă, acţiunea aceasta era imediat blocată, anulată. Lucrul acesta se putea face numai dintr-un singur punct, din Vârful sistemului comunist, adică de la Kremlin. Dacă la Kremlin s-ar fi aflat Stalin, sau Brejnev, iar Gorbaciv ar fi fost Secretarul general al partidului comunist român, sau polonez, sau Primul secretar al unei republici din fosta URSS, şi ar fi venit cu Teoria sa, intitulată Perestroika şi Glaznosti, pe care ar fi propus-o ca metodă de revigorare, de eficientizare ale Sistemului comunist, nu ar fi avut nici o şansă. Ba dimpotrivă, ar fi fost fie arestat, fie internat într-o clinică de Psihiatrie. De fapt, el, Mihail Gorbaciov, în cazul în care ar fi fost Secretarul general al Partidului comunist dintr-o ţară satelită, sau Prim Secretarul Partidului comunist dintr-o Republică

Unională, credem că ar fi fost atât de inteligent încât să nu propună o Teorie de salvare a comunismului. Pentru că în acest caz este limpede că n-ar fi avut nici o şansă, decât aceea de a fi considerat dizident şi închis. Vedeţi, în acest lucru rezidă şansa lui Gorbaciov şi măreţia lui. Unicitatea lui. În aceasta constă marele merit al lui Gorbaciov. Născut în familia unui ţăran colhoznic din sudul Uniunii Sovietice, într-o familie atât de săracă încât n-a avut nici ghete să-i cumpere micului şcolar (şi pe aceasta a trebuit să io cumpere cineva, să i-o dea), ajungând la 15 ani tractorist la o Staţiune de mecanizare, ei bine, copilul acesta, plecat de jos, datorită inteligenţei lui, abilităţii şi instinctului puterii, a reuşit să înveţe carte,

să termine o facultate şi să străbată apoi toate nivelele ierarhiei Puterii, de jos până sus, în Vârf. De la funcţia de secretar într-o organizaţie de comsomol din ţinutul Stavropol, ajunge apoi Prim secretar al Organizaţiei de Comsomol Stavropol, şi de aici treaptă cu treaptă urcă toate nivelele ierarhiei de partid ca să ajungă în vârf, când este cu adevărat Ţarul Rusiei. Ei bine, ca să realizeze cineva lucrul acesta el trebuie să fie un om, “un exemplar uman” extraordinar de dotat. În primul rând cu o inteligenţă nativă, şi cu o inteligenţă practică. Într-o biografie a lui Mihail Gorbaciov am dat peste lucrul acesta : era la Stavropol şi datorită inteligenţei şi realismului său avea mulţi duşmani în ierarhia de partid. Gorbaciov a fost un om foarte realist (însă din nou a funcţionat în cazul lui Legea sau blestemul Paradoxului. A fost, în acelaşi timp şi un om foarte nerealist, imaginativ, creator). Altfel nu ar fi avansat. Datorită acestei presiuni el a trebuit necontenit să se adapteze unor situaţii şi contexte defavorabile, complexe. A avut un instinct de orientare şi un spirit, o capacitate de adaptare extraordinare. Un spirit mimetic uimitor, pentru că a trebuit tot timpul să mimeze loialitatea, că se află înscris pe “linia de partid “, le-a dat tot timpul superiorilor şi colegilor certitudinea că se pot încrede în el, că este de-al lor. A trebuit să fie însă şi un spirit
69
creator pentru că a trebuit tot timpul să fie deasupra lor, să iasă din situaţii dificile, să-i convingă pe concurenţii săi că este mai bun decât ei. Şi nu în ultimul rând, desigur, Gorbaciov a fost un om dotat cu o viclenie de felină, cu o viclenie extraordinară. De altfel această însuşire a gândirii şi a personalităţii lui, viclenia de felină, mai mult decât inteligenţa sau cultura, l-a ajutat să urce treptele ierarhiei. Se spunea despre el că este moral şi intransigent, şi a avut într-adevăr şi aceste calităţi, sau mai bine zis a semnalizat că le are. Pentru că aceste calităţi trebuiau să creeze mai mult impresia că în lumea în care trăia avea aceste calităţi, absolut necesare unui Conducător, că era util. Că el era un om important, de care Partidul, Nomenclatura aveau nevoie. Dacă aceste calităţi nu ar fi fost dublate de viclenia asiatică, de linx, a lui Gorbaciov el nu ar fi ajuns unde a ajuns. Din acest punct de vedere trebuie să subliniem însuşirea lui Gorbaciov de a fi fost o personalitate complexă, bogată, completă, dedublată. O personalitate dotată cu toate însuşirile contrare (legea paradoxului), pe care le-a armonizat şi le-a integrat într-un Tot viabil, mobil, într-o personalitate extraordinară. Gorbaciov a fost un tânăr inteligent, dar a trebuit de multe ori să-şi ascundă inteligenţa. Să nu pară foarte inteligent, pentru ca să adoarmă vigilenţa adversarilor. A fost un om bun, dar de câte ori nu a tăiat în carne vie, sau de câte ori, de fapt tot timpul, nu a trebuit să lase subalternilor lui impresia că este un dur... Subalternilor, superiorilor, celor din lumea din care făcea parte. Pentru că lumea activiştilor de partid, nomenclatura din care făcea parte, era formată din astfel de oameni, vicleni şi duri. Era o lume aparte, cu specificul ei psihologic şi cultural, cu gândirea ei, inconfundabilă. În această lume oameni buni, sensibili, cinstiţi, delicaţi nu au ce căuta, sunt distruşi imediat. În primul rând se autoelimină ei. Conducător de partid, la orice nivel, putea să fie numai un astfel de om, nu inteligent, ci viclean, puternic, cu instinct de orientare şi practic.
70
Or Mihail Gorbaciov a avut aceste calităţi, şi a ştiut să arate foarte bine colegilor lui că le are. A trebuit să apară rigid când a fost nevoie să fie rigid, pe când el era maleabil. Cineva care îl cunoştea mai demult, când l-a văzut pe Gorbaciov cum se poartă cu prilejul ieşirilor în străinătate, a afirmat că “el cunoştea un cu totul alt Gorbaciov.” Ei bine, Gorbacivo a fost omul care a trebuit să poarte toată viaţa (până când a ajuns Ţar, şi desigur şi după aceea) o mască pe care şi-a confecţionat-o cu o ştiinţă strălucită. Şi pe lângă acest fapt Gorbaciov a dat tot timpul impresia unui om viu, autentic. Cum ar zice Camus, “un om autentic”. Dedublat (sistemul comunist, peste tot unde a fost impus, unde a existat, a provocat şi a promovat în tot spaţiul său acest fenomen de dedublare extraordinar de complexă a personalităţii umane), inteligent, generos, înţelegător, pentru că era tot timpul la pândă, anticipând ca un şahist mutările adversarilor, (colegilor) săi. Uman, înţelegător dar şi cinic, tot timpul pe fază, Mihail Gorbaciov, cu puţin noroc (întâmplarea a făcut ca cei trei predecesori ai săi să moară rapid) a ajuns la 54 de ani Secretarul general al PCUS, adică Ţarul celui mai mare Imperiu din lume. Acesta este meritul extraordinar al lui Gorbaciov, de a fi integrat un mare număr de calităţi în personalitatea sa şi de a le fi folosit cum trebuie. Fără calităţile acestea, fără efortul necontenit de a se depăşi pe sine, ca să poată să-i depăşească pe alţii, fără capacitatea extraordinară de a rezolva toate problemele pe care i

le pune viaţa, Gorbaciov nu ajungea aici.

MIHAIL GORBACIV VĂZUT CA O MARE NECESITATE ISTORICĂ

La moartea lui Brejnev el îi convinsese pe toţi membrii din Biroul Politic că este Conducătorul de care ei, în primul rând, şi apoi Uniunea Sovietică aveau nevoie. I-a convins că este un mare

Conducător, că este Conducătorul necesar. După moartea lui Brejnev el l-a convins cu siguranţă pe Andropov (succesorul, aşa cum se ştie, al lui Leonid Brejnev, omul şi mentorul lui Gorbaciov), al doilea om după Kulakov care l-a descoperit şi l-a susţinut pe Gorbaciov, că este Omul de care aparatul Politbiroului are nevoie. Că " liberalizarea", transparentizarea uşoară a comunismului este soluţia prin care comunismul poate fi salvat şi revigorat. După moartea lui Brejnev a existat o asemenea soluţie, ea s-a numit Iuri Andropov. Şi acesta iniţiase o luptă susţinută împotriva corupţiei –, a dogmatismului în partid şi societate. Andropov a murit însă prea repede, astfel că n-a apucat să-şi pună în practică "doctrina". Andropov, despre care se spune că era un om cinstit, şi-a dat seama că principalul duşman al Sistemului comunist se află în interior şi acesta este corupţia care cuprinsese întreaga nomenclatură. Corupţia, indisciplina şi incapacitatea conducătorilor de a gândi, de a rezolva problemele. Andropov a crezut sincer că stârpind acest cancer al Sistemului comunist va reuşi să revigoreze sistemul, credinţa, încrederea oamenilor în comunism.

Sistemul comunist sovietic se va salva. Încă de la moartea lui Brejnev Biroul Politic al CC al PCUS era deci preocupat de găsirea unei soluţii la declinul atât de accentuat şi de grav al Uniunii Sovietice, al ţărilor comuniste, cât şi al comunismului ca ideologie, curent de gândire, concepţie. Ei bine, dintre toţi membri Biroului Politic al CC al PCUS din acea vreme nimeni în afară de Gorbaciov nu a fost capabil să propună o soluţie de îmbunătăţire a lucrurilor. Pentru că toţi erau stalinişti, dogmatici, învechiţi. Şi cu siguranţă erau slab dotaţi din punct de vedere intelectual. Ei bine, Glaznostiul şi Perestroika s-au inspirat din soluţia lui Andropov, dar şi din alte surse. (ne gândim desigur la Primăvara de la Praga, doctrina lui Dubcek de salvare a comunismului stalinist) În primul rând din experienţa de viaţă a lui, a lui Gorbaciov. Acesta

traversase toată societatea sovietică, de jos până sus, tot sistemul comunist plecând de la baza lui până sus în vârf. Nimeni nu cunoştea atât de bine "lumea sovietică", societatea comunistă, lumea nomenclaturii sovietice, psihologia celor care alcătuiau nomenclatura, cine sunt oamenii aceştia, care alcătuiesc nomenclatura, din ce medii provin, cum gândesc ei, care sunt slăbiciunile lor. Concluzia lui era deja formată, sunt oameni corupţi, vicleni, nepregătiţi ca specialiştii, îmbuibaţi, lipsiţi de orizont de gândire, trăind numai pentru a-şi menţine puterea şi a o promova. Dacă el ar reuşi să schimbe această lume, în locul acestor activişti să aducă alţii, cinstiţi şi competenţi, mai democraţi în gândire, atunci totul ar fi salvat, sistemul comunist ar începe să funcţioneze, să se redreseze. Or lucrul acesta este posibil numai dacă de dă libertate criticii, creativităţii, simţului de răspundere, în sistem. Glaznostiul. Aceasta este ideea Glaznostiului. Oamenii, şi îndeosebi cei care lucrează în sfera conducerii vor avea libertatea să discute despre orice problemă, să dezvăluie şi să facă publică orice greşeală, opinie, să fie demascat orice act de corupţie. Prin Glaznosti ierarhia de partid şi de stat sovietică se va purifica, se vor elimina gunoaiele de adevăratele valori. Vom asista astfel la eliminarea birocraţiei şi a mafiotismului nomenclaturii, şi la apariţia unei noi generaţii de activişti, de revoluţionari, de data aceasta formată din oameni de mare valoare.

MARELE MIHAIL GORBACIOV ESTE PLAGIATORUL PRIMĂVARII DE LA PRAGA, DOCTRINA LUI DUBCEK PRIN CARE SE ÎNCERCA REVIGORAREA SOCIALISMULUI

Cu aceasta va începe un lung, şi sever, vital, proces de regenerare, reînnoire a societăţii sovietice. Aşa a gândit Gorbaciov. A doua sursă a gândiri sale, mă refer la Perestroică, a fost fără îndoială primăvara de la Praga. Prin 1987-88, Dubcek îi ceruse lui

Gorbaciov să se întâlnească cu el, să-l primească să stea de vorbă. Dubcek spunea că ceea ce face el, Gorbi, nu este altceva decât o reluare, într-o altă modalitate, (camuflată, cum ar spune Mircea Eliade) a gândirii Primăverii de la Praga. Gorbaciov nu i-a răspuns atunci lui Dubcek, şi nici nu a acceptat să stea de vorbă. A afirmat însă că ceea ce intreprinde el este

cu totul altceva. Este altceva. Ei, bine, acum, după ce au trecut atâţia ani de la încercarea lui Dubcek de a echivala gândirea lui Gorbaciov cu Gândirea Primăverii de la Praga, sau măcar de a face apropiere între ele, lucrurile ne apar destul de limpezi. Perestroika şi Glasnostiul, văzute ca o unitate, nu sunt altceva decât o “liberalizare”, o mică liberalizare a Sistemului comunist. Gândirea, critica, acţiunea umană, instituţiile deveneau mai libere. Printr-o “mică liberalizare” a socialismului dogmatic, stalinist se spera că se va ajunge la “socialismul cu faţă umană”. Adică la adevăratul socialism, la cel pe care-l gândise Marx şi Engels, pe care Lenin nu avusese timp să-l construiască, şi pe care Stalinin l-a deformat l-a, “stalinizat,” l-a falsificat. Aşa s-a ajuns deci la comunismul de tip stalinist. Cel care în istorie a compromis sau a ameninţat să compromită comunismul însuşi. Sub masca Perestroikăi şi a Glasnostiului se ascundea de fapt acest gând de a “liberaliza, democratiza puţin Sistemul comunist, “adică voi desăvârşi ce a început Dubcek în Cehoslovacia, folosind alt ambalaj şi se va ajunge astfel la un socialism cu faţă umană, mai uman deci şi mai dinamic. Iar de aici înainte economia şi societatea comunistă sovietică vor începe să funcţioneze.” Aceste cuvinte trebuie să şi fi le spus Gorbaciov. Cu acest gând a pornit el la drum. Nu putea, desigur, în nici un caz să afirme (era o chestiune de demnitate, şi de gândire a fratelui mai mare, Uniunea Sovietică fiind fratele mai mare iar Cehoslovacia fratele mai mic) că el continuă gândirea, demersul teoretic şi practic al lui Dubcek. Că el va desăvârşi experienţa acestuia. Pentru că în cazul acesta membrii Biroului Politic al CC al PCUS, mai ales dogmaticii,

stalinişţii, nu ar fi aprobat în nici un caz proiectul lui Gorbaciov de re-vitalizare a sistemului comunist prin Perestroika şi Glastnosti. Ar fi fost şi un non sens. Acum două decenii Conducerea PCUS a înecat în sânge liberalizarea comunismului la Praga şi acum, după două decenii, tot noi suntem cei care aplicăm în practică gândirea Primăverii de la Praga. (În realitate lucrurile s-au întâmplat chiar aşa) Deci Mihail Gorbaciov nu putea în nici un caz să prezinte “mica sa liberalizare”, cunoscută sub numele de Perestroika şi Glasnosti, ca pe o continuare a Primăverii de la Praga, pentru că nu numai că nu i-ar fi convins pe membrii Biroului Politic al CC, al PCUS, dar aceştia l-ar fi înlocuit imediat. Sau nu l-ar fi acceptat, nu l-ar fi ales pe Gorbaciov ca Secretar general al CC al PCUS. Deci Gorbaciov avea nevoie să-şi prezinte mica sa liberalizare sub un alt ambalaj, sub masca altui Concept. Gorbaciov avea nevoie să-i păcălească deci pe vechii cerberi ai comunismului stalinist. De aceea a afirmat Gorbaciov că ceea ce face el este cu totul altceva decât a făcut Dubcek. În realitate, cum am mai spus, nu era aşa. Adevărul era invers, şi ajungem din noi la acel blestem al inversului care l-a urmărit pe Gorbaciov. În aceasta constă al doilea mare merit al lui Gorbaciov, cu adevărat extraordinar. A reuşit să manipuleze atât opinia publică, dar mai ales Biroul Politic. Cu un talent extraordinar, cu o capacitate de disimulare uimitoare, cu o artă de fachir, el a ştiut să prezinte o teorie a liberalizării sistemului comunist sovietic –, sub masca glastnostiului şi a perestroickăi. Aceste două mari concepte, despre care la vremea respectivă s-a discutat enorm de mult, au fost de fapt două concepte mască, menite să ascundă micul proces, mica etapă de liberalizare, pe care o intenţiona Gorbaciov. Ei bine, în aceasta constă măreţia şi valoarea extraordinară a personalităţii lui Gorbaciov. El a reuşit să-i păcălească pe toţi “elefanţii Biroului Politic”, că ceea ce întreprinde el este ceva nou. Că gândirea lui aparţine Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Că ceea ce va

face el nu pune absolut deloc în primejdie doctrina şi sistemul comunist sovietic. Ci, dimpotrivă ! Perestroika şi Glosnostiul vor revitaliza, vor reînoi atât doctrina comunistă, cît şi sistemul comunist sovietic. Mai ales această ultimă afirmaţie a noastră, pe care o şi subliniem, este foarte importantă, a fost hotărâtoare în succesul lui Gorbaciov, şi anume că Gorbaciov a reuşit de la început să-i convingă, şi i-a convins tot timpul după aceea că ceea ce face, el, Perestroika şi Glasnostiul, nu pun în primejdie sistemul ci îl salvează. Trebuie spus însă că în această afirmaţie credea şi el, Gorbaciov. Să mai notăm încă o dată esenţa gândirii gorbacioviste, afirmată chiar de el : ”VREM SĂ FACEM SOCIALISTUL MAI PUTERNIC, NU SĂ-L ÎNLOCUIM CU UN ALT SISTEM” Gorbaciov, suntem absolut convinşi, era conştient că numai liberalizând sistemul comunist acesta putea fi salvat, experienţă pe care o iniţiase Dubcek dar nu fusese lăsat s-o desăvârşească. Credea cu tărie în interprinderea sa, în ceea ce avea el să facă, în acelaşi timp, pentru că se voia şi creator de doctrină, trebuia ca

liberalizarea pe care intenţiona s-o aplice să poarte un alt veşmânt. Care să nu amintească în nici un caz (să fie cât mai depărtat) Primăvara de la Praga, gândirea lui Dubcek, sau orice altceva care să ofere cât de cât bănuiala îndepărtării de socialism. Gorbaciov o spune franc, “el nu intenţionează să înlocuiască sistemul comunist prin altceva, ci să-l facă mai puternic”. Cu aceasta Gorbi îi păcăleşte pe durii din Biroul Politic, pe conservatorii din Comitetul central al PCUS. Am citit cu atenţie tot ce a spus, toate declaraţiile lui Mihail Gorbaciov din această perioadă despre Perestroika şi Glastnostiul lui. (să dăm numai un exemplu : Perestroika ridica stacheta responsabilităţii sociale, şi a exigenţei profesionale. Schimbări în societatea şi mentalitatea umană nu doreşte acela care consideră că lucrurile merg bine, că are tot ce-i trebuie, pentru că atunci ce nevoie ar mai avea de restructurare ? Dacă omul are conştiinţă, dacă el uită de bunăstarea poporului său, de efortul pe

care trebuie să-l facă pentru ca Ţara să meargă bine, atunci el trebuie învăţat să gândească aşa cum este bine. Iar Glasnosti, (transparenţă) scoate la lumină modul în care activiştii de partid, cei cu funcţii de răspundere profită de funcţiile lor, de privilegiile lor în dauna interesului social, a moralităţii, a eficienţei şi bunăstării economice. Gorbaciov nu se mai putea împăca, nu mai putea accepta rămânerea în urmă din punct de vedere tehnologic, economic, ştiinţific a Uniunii Sovietice, faţă de Occidenent, care devenind prea mare devenise şi periculoaă. Stagnarea era de acum periculoasă, gravă. Sistemul însuşi, în ansamblul său era ameninţa să se prăbuşească dacă nu se producea o revigorare a lui, o re-valorizare a lui. Lucrul acesta se putea face printr-o mică democratizare, transparentizare, şi liberalizare în sistem şi în gândire. Lucrurile acestea se credea vor salva sistemul şi comunismul)

MIHAIL GORBACIOV, HISTRIONAUL, ACTORUL

Trebuie spus că Gorbaciov spunea atât de multe lucruri despre Perestroika, în perioada aceea, încât nu mai înţelegea nimeni nimic. Un singur lucru se înţelegea clar, “domnule, omul acesta vrea să schimbe în bine lucrurile, vrea să salveze comunismul, să-l facă mai bun, mai eficient”. Trebuie spus că aici s-a vădit în forma lui cea mai strălucitoare caracterul histrionic, am zice, al marelui Actor Mihail Gorbaciov. Gorbi vorbeşte mult cu oamenii, surâde, glumeşte cu ei, dă exemple, pilde, (ca Iisus Christos o dată) –, utilizează proverbul, şi este nu atât un mare orator cât un mare limbut. Însă, ce este al lui, ştie să-şi învăluiască ascultătorii şi adversarii, să-i prindă în plasa, în capcana vorbelor, a discursului patetic, îi ameţeşte. Exact acesta este cuvântul, Gorbaciov ne-a ameţit pe toţi ! Talentul de vorbitor îl combină cu acela de “ şahist” în Politbirou. Ei bine, Gorbaciov, Secretarul general al CC al

PCUS posedând o perfectă ştiinţă a eliminări adversarilor, a contrapunerii lor reuşeşte să-şi lase în urmă adversarii, să-i îndepărteze, înconjurându-se de oameni care gândesc ca el... Îi schimbă în funcţii, le dă alte însărcinări, având grijă ca el şi oamenii lui (pentru că Gorbaciov a ştiut că poate urca în ierarhie numai ajutându-se de oamenii lui, un fel de mafie în partid) să aibă întotdeauna mai multe voturi decât adversarii lui în Şedinţele Biroului Politic sau în Plenarele CC al PCUS. Este astfel “democratic”. Trebuie spus că histrionul acesta politic, scamatorul acesta politic, care-i vrăjeşte, îi manipulează şi-i inhibă pe toţi, este absolut genial. Şi totodată trebuie spus că ceea ce afirmă Gorbaciov este foarte bine. El vine cu Păcăleala aceasta într-un moment în care oamenii nu mai speră în re-naşterea, în reîmprospătarea resurselor comunismului. Comunismul, tipul acesta de societate, nu este viabil, şi acum era nevoie de cineva ca să le dea din nou încredere oamenilor în utopia comunistă. Lumea, popoarele din Uniunea Sovietică, din ţările frăţeşti (sătule de comunism), oamenii necăjiţi, intelectualii dezamăgiţi, activiştii de partid din toate partidele comuniste cred ce spune Gorbaciov. Aveau cu toţii o mare nevoie de acest mesaj, de această deschidere, de această speranţă. Cu toţii suntem convinşi că reformele lui Gorbaciov vor duce la o societate mai bună, la creşterea nivelului de trai, că o să fim mai fericiţi. Că reformele lui vor duce la fericirea celor mulţi ! O dată demarate reformele lui Gorbacioc cresc şi dificultăţile în planul realităţii sociale, şi economice, cresc tensiunile, problemele se acumulează, astfel că societatea începe să vibreze, să se clatine. Nemulţumirile oamenilor, revoltele şi explozia grevelor sunt probleme care se înmulţesc ameninţând să ducă –, să arunce societatea într-o situaţie explozivă. În Politbirou, în Comitetul Central al PCUS opoziţia împotriva lui Gorbaciov începe să crească. Toată lumea

se teme că durii ar putea să-l răstoarne pe Gorbaciov. Gorbi este însă mult mai abil decât ei. Se
78
foloseşte de arma democratică a votului, în toate şedinţele Politbiroului, sau Plenarele Comitetului Central. La Consfătuirile la care se discută problemele sociale, politice, economice, Gorbaciov are grijă să aibă cu câteva voturi în plus faţă de adversarii săi. Au fost situaţii când s-a votat pe muche de cuţit. Cu toţii îşi dădeau seama că un geniul politic ca Gorbaciov nu mai întâlniseră. Scapă din toate clinciurile politice în care îl prind conservatorii, din toate cursele pe care i le întind adversarii, din toate dificultăţile prin care trece.

GORBACIOV, MARELE MANIPULATOR

Cu cât rezultatele reformelor preconizate de Gorbaciov (şi se vede cu fiecare zi care trece că aceste rezultate sunt tot mai proaste şi numeroase) şi ale măsurilor pe care le ia sunt mai dezastruoase jos în realitatea socială şi economică, cu atât opoziţia împotriva lui creşte. Iar Gorbaciov cu atât îi convinge mai bine că acest lucru se datorează faptului că reformele nu sunt duse până la capăt. Că sunt aplicate ezitant. Mai multă reformă, aceasta este placa pe care o pune acum Mihail. Acesta este leacul preconizat de Gorbaciov şi de oamenii lui. Când conducerea sovietică este împărţită în două tabere, reformatorii şi conservatorii, Gorbaciov se aşează la mijloc şi manipulează, manevrează cu o artă de fachir. Ei, bine, aici, credem noi, stă geniul lui Gorbaciov. Este un extraordinar manipulator. Ştie să iasă din orice situaţie, oricât de complexă şi de dificilă ar fi ea, şi să se ridice deasupra. Îi păcăleşte pe toţi. Gorbaciov este un mare dribleor, îi driblează pe toţi. Aşa a fost pe tot parcursul drumului până la funcţie de Secretar General al PCUS. Şi aşa va face şi de aici înainte. De fiecare dată el rezolvă problema pe care o are în faţă în aşa fel încât reuşeşte să treacă cu bine dincolo. Bineînţeles că uriaşul şi greoiul sistem socio-economic sovietic care este Uniunea Sovietică, o
79
dată desfăcut din chingile ruginite, îngheţate, începe să alunece la vale ca un gheţar. Alunecă la vale cu grohotiş cu tot, nimeni nu mai poate opri colosul care începe să se desfacă din încheieturi. Procesul de destructurare nu mai poate fi oprit.

MIHAIL GORBACIOV, PERSONAJ SHACHESPEAREEAN

După 1989, când Gorbaciov reuşeşte să mătură pur şi simplu toate Dictaturile comuniste din Europa de Răsărit şi Centrală, Sistemul socio-economic al Uniunii Sovietice se trezeşte singur în faţa tuturor dificultăţilor. Şi ca un făcut, după ce că nimeni nu mai poate opri decăderea economică a Uniunii Sovietice şi dezmembrarea ei, mai survine şi acest Ieltzen, sigur pe el ca un Urs siberian, care ţine neapărat să-l umilească pe Gorbaciov şi să-l alunge de la putere. Căci dacă în 1991 durii n-ar fi încercat lovitura de stat împotriva lui Gorbaciov, împotriva forţelor reformiste, şi dacă Ieltzen ar fi vrut să păstreze Uniunea Sovietică (El fusese ales în primăvara lui 1989 ca Preşedinte al Rusiei, nu al URSS, precizăm. Deci în momentul august 1989 Ieltzen este preşedintele Rusiei. El este cel care se opune cu un curaj şi cu o statură de erou loviturii de stat, Puciştilor), dar pentru aceasta el ar fi rămas în continuare subalternul lui Gorbaciov, aceasta nu ar fi dispărut din istorie. De multe ori în Istorie, ca şi în viaţă, lucruri uimitor de mari, ca Imperiile, statele, naţiunile, victoriile etc depind de lucruri foarte mici. La un moment dat, chiar şi după lovitura de stat a Puciştilor dogmatici din 21 august 1991, Gorbaciov era aproape gate să refacă Uniunea Sovietică, sub denumirea Uniunea Statelor Suverane Sovietice. Era cât pe aci să reuşească. Fără Ţările Baltice care şi-au obţinut independenţa, fără Moldova, care-şi obţinuse şi
80
ea Independenţa şi fără Armenia. Dar era cât pe-aci să reuşească. Şi iată că în decembrie 1991, Ieltzen, acum Preşedintele ales prin vot democratic al Rusiei (Gorbaciov nu era preşedinte al URSS ales prin vot democratic, subliniem lucrul acesta), îi dă lui Gorbaciov lovitura de graţie şi reuşeşte să-l elimine definitiv de pe scena politică. Se adevereşte încă o dată proverbul românesc, “că fiecare naş îşi are naşul” (Dacă şi Ceauşescu ar fi ţinut cont de proverbul acesta ! Gorbaciov este naşul lui Ceauşescu, iar Ieltzen este naşul lui Gorbaciov), sau că “urciorul nu merge de multe ori la apă”. Este fără nici o îndoială că mişcarea prin care el îl înlătură pe Gorbaciov nu este altceva decât tot o lovitură de stat. Cu această lovitură de stat dispare definitiv un Stat, Statul sovietic, adus, impus în istorie de

Lenin prin lovitura de stat numită ulterior Marea revoluţie din Octombrie. Pe 21 decembrie 1991, o dată cu încheierea Tratatului care consfinţeşte formarea COMUNITĂŢII STATELOR INDEPENDENTE, Mihai Gorbaciov era eliminat definitiv din viaţa politică, o dată cu însuşi Imperiul. Se petrece astfel încă unul din multele paradoxuri ale istoriei, Gorbaciov este eliminat din viaţa politică de cel pe care-l eliminase el. În acelaşi timp trebuie spus că decăderea, degradarea economiei fostei Uniunii Sovietice, a societăţii ruse, ca şi dezmembrarea Imperiului sovietic au atins o zonă, o fază atât de joasă, de gravă, încât Imperiul chiar nu mai putea fi salvat. Şi iată că Gorbaciov, unul dintre cei mai compleţi şi inteligenţi oameni de stat, oameni politici ai planetei, s-a trezit pe neaşteptate eliminat afară din viaţa politică, iar corabia pe care a condus-o şase ani s-a scufundat pe nesimţite dintr-o dată, brusc. Şi cu atât mai sigur. Gorbaciov, acest Gorbaciov eliminat de istorie, acest Gorbaciov al ultimelor lui zile la conducerea unui stat care nu mai exista, este un om trist, îndurerat. Un om care îţi trezeşte milă. Nici n-a apucat bine să plece din biroul lui de la Kremlin şi setosul de putere, răzbunătorul Ieltzen, norocosul urs siberian, butoiul acesta de votkă i-a şi luat
81
locul. Când a revenit a doua zi la birou, povesteşte Mihail Gorbaciov şi-a găsit biroul ocupat de Ieltzen. S-a supărat, dar s-a stăpânit. El, care fusese un Mesia al popoarelor fostei Uniuni Sovietice şi al popoarelor captive în marele lagăr al socialismului, adorat în primii ani de Perestroikă ! El, care fusese un Mesia al popoarelor, speranţa pentru sute de milioane de oameni, iată-l înlăturat ca pe un obiect nefolositor. Ca pe o măsea stricată. De acest Gorbaciv îmi este milă, pe acest Gorbaciov aş vrea să-l înţeleg, cu acest Gorbaciov sunt solidar. Dar mai ales aş vrea să cunosc până în cele mai mici amănunte cum a fost posibil să se ajungă aici ! Gorbaciov cel fără de ţară, va căuta şi el desigur să înţeleagă cum a fost posibil acest mare paradox al istoriei, acest paradoxal sfârşit al lui.
UNDE A GREŞIT GORBACIOV ? CE N-A ŞTIUT GORBACIOV ? DE CE ÎŞI BATE ISTORIA JOC DE EL ? DE FAPT DE CINE ÎŞI BATE EA JOC ? MIHAIL GORBACIOV, UN DON QUIJOTE, CARE A ÎNVINS MORILE DE VÂNT !
Trebuie să apun că acest Gorbaciov rămas fără de ţară, de care, ciudat, îmi este milă şi pe care într-un fel îl iubesc, seamănă foarte bine cu Don Quijote. Este un Gorbaciov donquijotesc. El, cel mai mare om politic al veacului XX. Ţarul, Stăpânul celui mai mare Imperiu, al unei jumătăţi de planetă, a rămas fără imperiu. A rămas şi fără coroană şi fără ţară. Pentru că şi-a tăiat singur creanga, adică Imperiu, de sub picioare. A ajuns de unde a plecat. (Oare ?) El, cel mai puternic om al lumii, iată-l acum cel mai slab, aruncat ca o măsea stricată. După ce a fost înlăturat, după ce s-a văzut marginalizat, a mai spus (un fel de mârâit) că nu va renunţa la viaţa politică. Va reveni din nou în arenă. Mai este nevoie de el. Îl înţelegem, este om, şi oamenii au slăbiciunile lor. Au mândrie,
82
demnitate, în cazul lui rănite. Nu poţi să nu-l înţelegi, chiar dacă bravează. Prea a fost umilit de destin. Ne-am dat seama că el de fapt nu înţelege că misiunea lui s-a încheiat, şi că ce a făcut el este extraordinar de mare. Că nimeni nu a mai dărâmat ca el un Imperiu, adică Ceva imens, într-un timp atât de scurt, cu o uşurinţă fantastică. Lucrul acesta se vede însă din afară. Lucrul acesta l-am văzut noi, cei care am stat pe tuşă, noi, analiştii politici. El, care a fost tot timpul în arenă, care şi-a imaginat viaţa numai în arenă, nu realizează. El, Mihail Gorbaciov, a demolat cel mai mare Imperiu (şi al răului) din Istorie, el a demolat Fenomenul comunist, care este ceva mai mare decât Imperiul sovietic şi decât Sistemul comunist mondial. Asta este extraordinar de mult ! Ce să mai faci altceva pe lumea asta care să fie mai mare ? Sigur că îi pare rău, îl înţelegem, însă trebuie şi el să facă un efort să se depăşească pe sine. Şi acum, să ne aplecăm din nou asupra destinului său şi să încercăm să înţelegem mai multe lucruri decât am înţeles până acum. Unde a greşit Mihail Gorbaciov, astfel că a ajuns unde a ajuns ? Dar a greşit oare ? Acestea ar fi două întrebări pe care ni le punem, ca să deschide un nou demers epistemologic. În primul rând Mihail Gorbaciov nu ştia câteva lucruri, pe care nu le ştiau nici consilierii lui.
CU TOŢII SUNTEM PRIZONIERII UNUI IMENS GULAG NUMIT FENOMENUL MINUS INFORMAŢIE. Mihail Gorbaciov a fost victima Fenomenului Minus informaţie.
Astfel el nu ştia mai nimic despre Fenomenul comunist în istorie ? (Oare ?) Iată un lucru foarte grav, am spune. Fenomenul comunist în istorie este un lucru extraordinar de

complex, despre care omul contemporan şi chiar sociologii, politologii, filozofii ştiu foarte puţin. Cu un an în urmă, când ne-am apucat să scriem “TOTUL DESPRE CEAUŞESCU, TOTUL DESPRE COMUNISM,
83
TOTUL DESPRE NOI AM RĂMAS ÎNGROZIŢI CÂT DE PUŢIN CUNOAŞTE Omul acest Fenomen social, politic. Mihail Gorbaciov ştia despre fenomenul comunist ceea ce îi spuseseră Marx, Engels, Lenin, Stalin, Plehanov, şi ceea ce scriseseră mai interesant alţi câţiva corifei ai acestei ideologii (şi filozofii, desigur) şi lectorii de marxism-leninism pe care îi audiase în facultate. Ceea ce era aproape cu totul fals. Omenirea (prin minţile ei cele mai răsărite) ar trebui să se apuce serios de treabă, să se aplece cu profunzime şi acribie asupra acestei Fenomen social şi politic, şi să ajungă, să cunoască adevărul despre fenomenul comunist. Pentru că altfel nu va fi bine de specia umană. Fenomenul comunist este unul la fel de straniu şi de paradoxal, şi la fel de puţin cunoscut ca şi fenomenul OZN. Mihail Gorbaciov voia să revitalizeze un Fenomen de proporţii colosale, cu rădăcini foarte profunde în subconştientul colectiv al omului, al popoarelor, care este însă un fenomen cancerigen. Comunismul este un fenomen istoric, uman, politic, cultural, economic cancerigen. Specia umană trebuie să cunoască acest adevăr. În altă ordine de idei Mihail Gorbaciov, Ţarul Gorbaciov, ştia extrem de puţine lucruri, nepermis de puţine, despre Imperiul pe care-l conducea. Altfel spus se găsea în situaţia de Minus informaţie, iar societatea rusă, ca de altfel toţi cei care trăiam în Sistemul comunist mondial, ne găseam, ca şi el, în situaţie de fenomen minus informaţie. Cu alte cuvinte Mihail Gorbaciov, marele histrion politic, era victima a ceea ce el nu cunoştea despre fenomenul comunist, despre imperiul comunist.

CE ESTE FENOMENUL MINUS INFORMAŢIE, MARELE FENOMEN CARE GUVERNEAZĂ ISTORIA ŞI LUMEA ?

Trebuie, ajunşi aici, să spunem mai multe lucruri despre Fenomenul minus informaţie şi despre efectele lui. Pentru că
84
efectele acestui Fenomen, fenomenul minus informaţie, ameninţă să arunce în aer întreaga societate umană, asemenea unei bombe nucleare cu efect întârziat. Ne-demontarea, verigă cu verigă, ne- anihilarea acestui fenomen care s-a insinuat în societatea umană, în viaţa noastră, în educaţia noastră, în istoria civilizaţiei umane poate avea efecte catastrofale. Ce este efectul minus informaţie în cunoaştere, într-un demers epistemologic sau practic? Să ne imaginăm că un medic cunoaşte, deţine despre operaţia (este chirurg) pe care urmează s-o facă numai 10 cunoştinţe. (informaţii). Ca operaţia să reuşească el ar trebui să deţină 100 informaţii. Da, în cazul în care ar avea despre ţesutul pe care îl operează 100 informaţii, el ar ştii precis unde să taie, cât de adânc, care este metodologia precisă şi corectă a operaţiei etc, adică ar ştii foarte exact ce trebuie să facă, şi în cazul acesta, operaţia ar reuşii. Deţinând despre fenomenul în care este implicat, despre ţesutul asupra căruia acţionează prea puţine informaţii, el, medicul riscă să opereze la întâmplare, să eşueze. În concluzie, în orice domeniu, atunci când cunoaştem despre acţiunea pe care o intreprindem mai puţină informaţie decât am avea nevoie, sau decât ar fi necesar ca acţiunea să reuşească, riscăm să gândim strategii ale acţiunii greşite, şi deci să acţionăm prost, adică să eşuăm. Noi am studiat cu mare atenţie acest fenomen, pe care l-am denumit “FENOMENUL MINUS INFORMAŢIE”, în viitorologie. Viitorologii ar trebui să cunoască acest concept pentru a se feri de efectele lui, de cursa pe care ne-o întinde fenomenul când nu te aştepţi. Efectul sau Fenomenul minus informaţie îl întâlnim peste tot făcând ravagii. În primul rând în istorie. Dacă Decebal de pildă ar fi deţinut mai multă informaţie despre Traian, armata şi gândirea lui strategică, poate că alta ar fi fost soarta poporului dac. Marx şi Engels, şi Lenin, dacă ar fi deţinut mai multă informaţie despre sistemul comunist pe care l-au proiectat, şi pe care Lenin l-a aplicat în practică, poate că ar fi renunţat să-şi mai articuleze teoria
85
“ştiinţifică” despre construirea societăţii comuniste. Şi în cazul acesta ar fi scăpat lumea de atâtea orori, de atâta suferinţă. Să ne aducem aminte de “Efectul, Experimentul sau Fenomenul Philadelphia”, cum este el cunoscut. Este vorba de acel misterios Experiment, condus de marele fizician Einstein, când un vapor întreg a intrat în rezonanţă nucleară, sau în rezonanţă de câmp şi a dispărut pentru un timp. Înţelept Eistein a oprit experimentul, Serviciile secrete americane, urmând să păstreze un secret aproape desăvârşit asupra

acestui straniu şi înfricoşător experiment. Experimentul nu a mai fost reluat niciodată. Einstein, fizicienii care au iniţiat Experimentul Philadelphia aveau prea puţine cunoştinţe despre fenomenul care s-a produs. Deţineau prea puţine informaţii, cunoştinţe despre structura câmpului magnetic, despre legile care guvernează acest câmp, despre energia vibratorie a câmpurilor, şi ca atare, pentru că fenomenul nu putea fi controlat, au decis că este mai bine ca el să fie sistat. Dacă şi Marx –, Engels, Lenin, Stalin, Nikita Selhievici Hrusciov, Brejnev, Gorbaciov ar fi făcut la fel cum a procedat Einstein şi iniţiatorii Experimentului Philadelphia nu s-ar fi ajuns la imensul Gulag planetar care a existat în perioada comunistă. Dacă Vladimir Ilici Lenin, s-ar fi gândit ca şi Einstein că fenomenul comunist este un fenomen prea mare şi prea puţin cunoscut, astfel încât este mai bine ca experimentul comunist să fie oprit, pentru că el va scăpa de sub control, nu s-ar fi ajuns la marea tragedie a secolului XX, care a fost comunismul. Omenirea la ora actuală se găseşte sub ameninţarea, sub teroarea imensei bombe cu efect întârziat numită Fenomenul Minus informaţie, descoperit şi teoretizat de noi în ştiinţele sociale. În sensul că acum, în prezent, ştim foarte puţin despre noi ca civilizaţie şi despre viitorul nostru. Deţinem nepermis de puţină informaţie despre ceea ce se întâmplă cu omul, cu societatea umană, cu sistemul uman, cu civilizaţie umană, periculos de puţină informaţie. În timpul acesta Fenomenul Minus

informaţie lucrează, produce efecte, cele mai multe negative. Efectul Fenomenului minus informaţie este cel care l-a ucis pe Ceauşescu, cel care a aruncat în dezastru societatea românească în ultimul deceniu al lui Ceauşescu, cel care a aruncat într-o criză fără precedent societatea sovietică în timpul lui Brejnev, Andropov, Gorbaciov, cel care l-a scuipat afară de pe scena politică pe Gorbaciov ca pe o măsea stricată. El este cel care a adus România postceauşistă şi Rusia post gorbaciovistă în situaţia tragică în care se află. Noi ca popor, mă refer la poporul român, nu ne cunoaştem pe noi nici măcar în cea mai mică măsură, ceea ce este foarte grav. Ne aflăm deci, noi, ca indivizi umani, societăţile, popoarele, sistemele socio-economice, conducerile societăţilor sub incidenţa efectelor Fenomenului minus informaţie. Ei, bine, şi Gorbaciov, în momentul venirii lui la putere, în momentul în care a elaborat teoria lui de redresare a Uniunii Sovietice şi a Sistemului socialist mondial, a fenomenului comunist, utilizând pentru aceasta conceptele de Perestroikă şi Glaznosti, habar nu avea de fenomenul minus informaţie şi de efectele insidioase şi devastatoare ale acestui fenomen. Devenind victima acestui fenomen, el, societatea sovietică, ţările din Răsăritul Europei, aflate sub influenţa Moscovei. În cazul în care Mihail Gorbaciov ar fi ştiut dinainte (să presupunem acest lucru) cum vor evolua lucrurile dacă va introduce Perestrika şi Glsznostiul lui, că liberalizarea gorbaciovistă va duce la dispariţia Uniunii Sovietice şi a lui ca Ţar rus, în cazul acesta suntem absolut convinşi că am fi avut în istoria un Gorbaciov stalinist şi nu un reformator de paie. Care ar fi ţinut cu dinţii de putere, care ar fi înăbuşit orice spirit şi orice încercare de reformă, şi care ar fi domnit şi ar fi murit în funcţia de Secretar general al PCUS, ca Brejnev, Stalin, Andropov, Cernenko. Şi după el la Kremlin n-ar mai fi venit acest mare beţivan, acest Falstaf al Rusiei care a fost Boris leltzen, care l-a umilit pe Gorbaciov într- un hal fără de hal. Deci, Mihail Gorbaciov, toată mafia sa, şi

politica s-a n-ar fi fost un eşec total dacă Mihail Gorbaciov n-ar fi fost victima Fenomenului Minus informaţie. Iată ce nu a ştiut Gorbaciov !

MIHAIL GORBACIOV ERA ÎMPĂRAT PESTE O ŞANDRAMA CARE S-A SURPAT LA PRIMA CLĂTINARE

Şi ce n-a mai ştiut Mihail Gorbaciov ? Multe lucruri nu a ştiut desigur. De exemplu nu a ştiut că Imperiul Sovietic este atât de putred, atât de ros DE CONTRADICŢII, de cancerizat pe dinăuntru, că abia se mai, încât este de ajuns să-l clatini puţin că se dărâmă. Nu a mai ştiut de asemenea că sistemele economice sunt sisteme naturale (sistemele capitaliste) şi sisteme artificiale (sistemele comuniste), create de om în secolul XX şi introdus în mod “forţat” în realitate, prin impunerea cu armele (în România comunismul a fost adus cu tancurile sovietice) şi menţinut în viaţă, în istorie prin teroare de către Dictaturile comuniste. Că aceste Sisteme socio-economice artificiale, o dată eliberate din chingile Dictaturii comuniste, asemenea unor resorturi, ele caută să revină la normal, la forma

iniţială. Mihail Gorbaciov, ca de altfel toţi marxiştii, cunoşteau aceste lucruri, dar s-au comportat ca şi cum nu le-ar cunoaşte. Cu o naivitate demnă de o cauză mai bună toţi conducătorii comunişti erau convinşi că socialismul a învins definitiv în istorie. Că este ireversibil, infailibil ! Toţi vorbeau despre victoria comunismului, că acesta ar fi o treaptă superioară capitalismului, care nu-i aşa, era muribund, intrase în putrefacţie. Iar dumnealor conducătorii şi ideologii Comunismului se ţineau de nas ca să nu inhaleze mirosurile hoitului capitalist ! Înaintarea comunismului era ireversibilă şi triumfătoare, şi în toate discursurile lor Conducătorii comunişti nu oboseau să vorbească despre victoria definitivă, finală a comunismului. Astăzi, din perspectiva timpului care s-a scurs de la căderea dictaturilor

comuniste, faptul acesta ar trebui să ne îngrijoreze profund. Este uimitor cât de puţin, îngrijorător de puţin, cunosc oamenii, cunoaştem, noi, oamenii, la acest sfârşit de veac şi de mileniu, societatea umană, omul, fenomenul uman, sistemele socioeconomice. Gorbaciov ca secretar General al PCUS, era un Şef, un Conducător care se afla la volanul unei Maşinării (imperiul sovietic) imense şi extraordinar de complexe, formată din miliarde de elemente, subsisteme, piese aflate în mişcare, toate relaţionate între ele, funcţionând după mii de legi, multe dintre ele necunoscute, pe care n-o cunoştea aproape deloc. Cunoaştem foarte puţin, exact ca fizicienii care au iniţiat Experimentul Philadelphia, şi sistemele economice capitaliste ! Şi Doamne fereşte de intrarea într-o criză periculoasă a sistemelor economice ale ţărilor cele mai dezvoltate. Abia acestea mai ţin sistemul socioeconomic mondial, Civilizaţia şi specia umană pe linia de plutire. Acum înţelegem mai bine ceea ce s-a întâmplat cu sistemul socioeconomic al Uniunii Sovietice în perioada Gorbaciov. Era prea bolnav, prea putred, prea ros pe dinlăuntru de toate maladiile sociale, psihologice, morale, culturale ca să mai poată fi însănătoşit, ca să funcţioneze şi să-şi revină, să se reînoiască, re- vitalizeze cu mica liberalizare propusă de Gorbaciov. Acum, abia după încheierea Experimentului Gorbaciov, ştim că dacă Dubcek ar fi fost lăsat să aplice mica lui liberalizare intrată în istorie sub numele de primăvara de la Praga, nici aceasta nu ar fi salvat sistemul socio-economic socialist cehoslovac. Intervenţia lui Brejnev şi a Trupelor Tratatului de la Varşovia, atât de brutală, în august 1968, ne apare astăzi ca fiind “inspirată”, din punctul de vedere al Răului, desigur. Gorbaciov a avut şansa de a fi primul intelectual autentic care a ajuns la conducerea unui stat comunist, şi aceasta s-a întâmplat să fie Uniunea Sovietică. A crezut că dacă este un om inteligent poate construi o teorie care aplicată în practică va salva sistemul comunist. A avut şi această mare şansă

de a-şi aplica în practică Teoria –, ca să se convingă singur de (pe propria lui piele, cum se spune) că sistemul comunist nu este reformabil. Cred că este printre puţinii oameni din istoria care şi-a aplicat “teoria politică şi socială” în practică şi s-a convins singur de eşecul ei. Cu încercarea lui Gorbaciov de a salva comunismul sa consumat unul din marile experimente sociologice, economice şi politice în istoria umană. Nu ne rămâne decât să tragem învăţămintele care se cuvin. După ce a văzut că sistemul socioeconomic al Uniunii Sovietice alunecă la vale, se dezagregă, Mihail Gorbaciov ar fui putut să utilizeze forţa militară pentru a opri alunecarea către colaps a sistemului sovietic. Este ceea ce au intenţionat conservatorii, durii din Biroul Politic, cu lovitura de stat din 21 august 1991. Atunci vârfurile partidului comunist sovietic, al celebrului PCUS, ale KGB-ului şi ale Armatei chiar acest lucru l-au urmărit declanşând lovitura de stat, revenirea la dogmatismul de dinainte de Gorbaciov. La vechiul comunism stalinist. Era deja prea târziu când forţele conservator-reacţionare au încercat să dea roata istoriei înapoi, cum s-ar spune. Nu au reuşit decât să precipite, să grăbească prăbuşirea Marii şandramale a Imperiului sovietic şi a Sistemului comunist. Am putea spune, că printr-o ironie a istoriei, durii conservatori dorind să salveze comunismul de tip sovietic, adică de tip stalinist, ei au fost cei care i-au dat în mod strălucit ultima lovitură de graţie. Însă Mihail Gorbaciov dacă ar fi intenţionat lucrul acesta (vedea doar că prăbuşirea economiei şi a Imperiului se precipită) ar fi reuşit să blocheze reformele într-o fază iniţială. Ei, bine, aici, în asta constă al treilea mare merit al lui Gorbaciov, CĂ NU S-A ÎMPOTRIVIT REFORMELOR ! Cursului fenomenelor social politice ale unui Imperiu aflat în agonie. Ba dimpotrivă, le-a condus, le-a temporizat, având tot timpul grijă să rămână la cârma proceselor de tranziţie, şi acestea să se desfăşoare cât mai lin, fără mari cutremure sociale. Fără mari dereglări. Cu alte cuvinte Mihail

Gorbaciov nu a făcut altceva decât să conducă lin agonia Imperiului sovietic.

MIHAIL GORBACIOV ÎN BOXA ACUZĂRII

Desigur că Gorbaciov a făcut şi mari greşeli, care i s-au pus şi i se vor mai pune în cârcă. A fost de mai multe ori evident că a vrut să oprească ulterior cursul evenimentelor, să blocheze curgerea accelerată, scăpată din mână, a proceselor şi a fenomenelor sociale. N-a forţat însă nota. Faptul acesta ne arată limpede că Gorbaciob n-a fost conştient de marea lui operă, că ceea ce face el nu este altceva decât distrugerea celei mai mari Construcţii a Răului. În acelaşi timp situându-se la mijloc, între conservatori şi reformaţi, şi întârziind oarecum radicalitatea reformelor, el îi mai "liniştea" pe duri, îi mai păcălea, îi ducea cu zăhărelul, cum se spune. Le mai amâna decizia de a trece la acţiune, de a-l răsturna ca să pună ei mâna pe putere. Între cele două extreme, Reformatorii şi Conservatorii (durii, staliniştii) jocul lui Mihail Gorbaciov a fost mereu ambiguu. Desigur era un joc histrionic ca să-l păcălească pe duri, pe dogmatici. Sewarnadze, fostul Ministru de externe al Lui Gorbaciov, are dreptate să-l acuze că nu a luat măsuri împotriva lor, înainte ca autorii Puciului din 21 august 1991 să acţioneze, o dată ce el, Sewardnadze îl avertizase că se va produce un asemenea puci. Ieltzen care în timpul Puciului antigorbaciovist şi antireformă a stat ca un erou pe tanc, pe baricadă, cum se spune, demonstrându-şi statura lui extraordinară de conducător, a avut şi el dreptate să-i reproşeze lui Gorbaciov (de aici bănuiala lui Ieltzen şi a multora că Puciştii ar fi putut să acţioneze împreună cu Gorbaciov, acesta fiind făcut prizonier la Soci de ochii lumii) că cei care au vrut să răstoarne forţele reformatoare (să ucidă democraţia, liberalizarea) au fost tocmai oamenii cei mai apropiaţi

ai lui Gorbaciov. Acest " joc politic pe sârmă" al lui Gorbaciov, care ni l-a revelat ac un maestru al jocului politic a avut consecinţe negative. Jocul acesta pe sârmă a fost, este adevărat, util, eficient până la un punct. Ca şi Mihail Gorbaciov însuşi. Însă după aceasta a devenit periculos. Noroc că lucrurile s-au terminat cum au fost planificate. Ei, bine, dacă imediat după ce a eliminat Conducerile comuniste dictatoriale din Europa de Răsărit, Gorbaciov ar fi pus mâna şi ar fi strâns hăţurile Puterii, el ar fi putut să păstreze Imperiul. Să-l fi menţinut încă douăzeci de ani, adică până la moartea sa. (este posibil ca acest lucru să nu se fi realizat) Acum n-ar mai fi un Gorbaciov fără ţară, ar fi în continuare Ţarul Uniunii Sovietice. Aşadar, credem noi, aici stă puterea şi măreţia lui Gorbacuiov ca om, ca fiinţă umană şi, desigur, ca om politic. Deşi n-a fost conştient pe acest drum că opera lui va duce în cele din urmă la dispariţia imperiului sovietic, el a lăsat "lucrurile să curgă după legile lor ", după natura lor. Nici nu mai avea altceva de făcut, o dată ce introdusese regulile jocului democratic. Acestea trebuiau respectate. Aşadar, acestea sunt cele trei mari lucruri pe care le-a făcut Mihail Gorbaciov, şi pentru care va rămâne în istorie !

MIHAIL GORBACIOV, PRIMUL INTELECTAL AUTENTIC AJUNS LA CONDUCEREA UNIUNII SOVIETICE ÎŞI TAIE CREANGA DE SUB PICIOARE !

Căci aceste trei lucruri au dus la declanşarea şi la împlinirea operei politice, a trudei şi a operei lui de om. De fiinţă umană pe acest pământ : 1) datorită inteligenţei şi abilităţii lui, a efortului de a se depăşi pe sine mereu, Mihail Gorbaciov a ajuns (păcălindu-i pe toţi) să urce pe tronul Rusiei pe primul intelectual după Lenin. Toţi conducătorii de partide comuniste din ţările socialiste, care i-au succedat lui Lenin, începând cu Stalin (este adevărat Mao

TzeDung, care în tinereţe a fost învăţător, ar face excepţie, dar ne îndoim că Mao a fost un autentic intelectual) au avut provenienţă muncitorească, aşa cum s-a întâmplat la noi cu Dej şi Ceauşescu. Toată perioada comunistă post Lenin dacă erai intelectual îţi era barată promovarea ierarhică, promovat fiind elementul muncitoresc, care era viclean, setos de putere şi docil, uşor manipulabil. Şi iată că după 60 de ani de la moartea lui Lenin, o dată cu venirea primului intelectual la conducerea PCUS, asistăm şi la demolarea comunismului. Mergând mai departe cu speculaţia vom spune că Marx sau Lenin dacă ar fi venit în 1985 la conducerea PCUS ar fi procedat exact ca Gorbaciov. Ar fi încercat să gândească o Teorie care să salveze sistemul şi comunismul (socialismul, să-l facă mai puternic, cum a afirmat Gorbi) însă rezultatul ar fi fost acelaşi. Ca să ne fie limpede, este adevărat că Gorbaciov nu a fost un teoretician de talia lui Marx, dar nici acesta dacă ar fi venit la conducerea PCUS în

1985, n-ar mai fi putut salva socialismul. Aceasta este concluzia noastră după ce am scris “Totul despre Ceauşescu, totul despre comunism, totul despre noi” şi o afirmăm limpede ca să audă şi să înţeleagă şi acei care mai cred că socialismul ar mai putea fi salvat prin “îmbunătăţirea” lui, că socialismul rămâne singura societate care ne poate face fericiţi. Chiar şi Marx sau Lenin dacă ar fi venit la conducerea PCUS, în locul lui Gorbaciov, n-ar mai fi putut salva sistemul, adică socialismul şi imperiul sovietic. Ba dimpotrivă, spre deosebire de Gorbaciov care a ezitat, atât Marx cât şi Lenin ar fi luat imediat decizia că socialismul nu mai este viabil, că este un experiment încheiat şi de acum clasat, şi că trebuie să se treacă într-un timp cât mai scurt şi optim la economia de piaţă. Din acest punct de vedere, pentru că Gorbaciov a fost un intelectual el nu putea să se comporte decât ca Marx şi ca Lenin, el nu putea să continue o practică (totalitară) rutinieră şi dogmatică, aşa cum au făcut ceilalţi şefi de state socialiste. Pentru că era intelectual, şi pentru că era un
93
tip inteligent Gorbaciov ar fi încercat să “aducă ceva nou”, aşa cum a şi făcut.
2) A doua mare realizare a lui Gorbaciov este că o dată ajuns Secretar general al PCUS El a adus o “Teorie”, de fapt o Pseudoteorie ambalată frumos, care-i convingea pe toţi că astfel sistemul va fi salvat. Până la urmă s-a dovedit că Teoria adusă de Gorbaciov nu numai că n-a salvat sistemul, dar nici măcar nu era o teorie în adevăratul sens al cuvântului. Iar în ultimă instanţă ea nici măcar nu era originală, nu-i aparţinea lui Gorbaciov, ci mai degrabă lui Dubcek, care la rândul lui o luase şi el din folclorul socialist, ca să spunem aşa. În sensul că ideea asta a liberalizării puţin a socialismului, (rămasă de la NEP-ul lui Lenin) “domnule socialismul ăsta este bun el, numai că trebuie să dea puţină libertate oamenilor”, ideea aceasta plutea de decenii în aer. Aşa că nici Dubcek nu este autorul acestei teorii, Teoria puţinei minimei liberalizări a sistemului comunist. Deci, tot în mod paradoxal, marele merit al lui Gorbaciov nu este că a fost creatorul Glaznostiului şi al Perestroickăi, ci că în acel moment cu această teorie i-a “păcălit” pe toţi aparatnicii din Kremlin, astfel încât Gorbaciov a putut să declanşeze procesul de reformă al sistemului. Cu alte cuvinte Teoria salvării comunismului, centrată pe cele două noţiuni, Perestroika şi Glstnostiul, de fapt ea n-a fost concepută, dintr-un început, ca să salveze Comunismul, ci ca Mască, un fel de capcană întinsă, ca mijloc cu care cerberii Comunismului puteau fi păcăliţi !
3) Şi al treilea mare merit al lui Gorbaciov este că a fost atât de înţelept (o dată ce declarase că procesul de democratizare trebuie înfăptuit în întreaga societate, este limpede că el, Gorbaciov, este primul care trebuie să-l respecte, că regulile jocului trebuie de acum respectate) încât, după ce a văzut că Perestroika nu dă rezultate, ba mai mult că situaţia sistemului economic a sistemului comunist în general se agravează, să nu renunţe la Glaznosti şi la
94
Perestroikă, la reforme, aşa cum îi cereau durii. Gorbaciov nu numai că nu a oprit reformele, după ce a văzut că situaţia în întreg Imperiu în loc să se îndrepte se înrăutăţeşte, ci a mers mai departe. I-a păcălit în continuare pe duri, pe conservatori, până când a fost prea târziu ca aceştia să mai poată prelua Putere, sau să oprească alunecarea la vale a şandramelei socio-politce, multietnice care era Uniunea sovietică. Era prea târziu ca roată istoriei să mai poată fi întoarsă, eşuarea Loviturii de stat din 21 august 1991 dovedeşte limpede lucrul acesta... Este adevărat că în momentul Puciului militar al durilor Gorbaciov ar fi putut fi omorât, dacă se întâmpla acest lucru reformele lui Gorbaciov nu mai puteau fi oprite. Opera lui Gorbaciov, atât cea teoretică, dar şi cea practică, dăduse roade. Fusese ea imperfectă, însă acum nu mai putea fi oprită în nici un caz. Dacă în prima fază a conducerii lui, Gorbaciov intenţionase să salveze, să re-vigoreze, să întărească socialismul prin reformele pe care le propunea şi pe care le-a introdus până la urmă în societate, în cea de-a doua parte a domniei lui, deşi el tot mai declara că idealul său rămâne socialismul, construcţia lui, obligat de realitate, Gorbaciov a început să afirme şi el ca întreaga echipă de reformatori cu care lucra, că reformele, (ca să dea roade) trebuie duse până la capăt. Aceasta a fost iarăşi o metodă extraordinară de a-i manipula pe duri, subtilă, convingătoare. (Şi nouă, românilor, Occidentul, care a urmărit, de la căderea Dictaturii lui ceauşescu, pas cu pas distrugerea economiei româneşti, ne spune că Reformele trebuie duse până la capăt, că este nevoie de mai multă reformă. Sursa acestei gogoriţe, a acestui mijloc de manipulare, este una şi aceiaşi) După Puciul din august 1991, din care a scăpat ca prin urechile acului, iar apoi s-a

salvat cu greu în ochii opiniei publice, Gorbaciov era la mâna lui Ieltzen, nu i se mai putea opune. Şi astfel, lăsându-se dus din situaţie în situaţie, preocupat numai cum să supravieţuiască, Gorbaciov a ajuns în decembrie 1991, când a rămas fără tron şi fără Imperiu, pe motiv
95
că Imperiul se surpase, nu mai era. Deci pentru aceste trei lucruri va rămâne Mihail Gorbaciov în istorie.
ISTORIA ESTE ŞI IRONICĂ ŞI CINICĂ, VAI, CU NOI ! MIHAIL GORBACIOV ESTE INSTRUMENTUL CAMELEONIC AL ACESTEI ISTORII !
Se mai petrece acum cu Gorbaciov încă un paradox. Gorbi nu rămâne în istorie pentru că a fost creatorul unei doctrine politice sau filozofice, sociale, geniale, ci pur şi simplu pentru că toată viaţa el n-a făcut nimic altceva decât să păcălească, să manipuleze. Aţi auzit foarte bine ! Datorită acestui lucru (pentru că i-a păcălit histrionic pe toţi, mereu) a înfăptuit Gorbi în istorie o operă cu adevărat extraordinară, pe care n-a putut s-o mai înfăptuiască nimeni. Nici chiar Marx şi Lenin, nici chiar Einstein, sau altcineva. Ca să ajungă, de jos, de unde a plecat, dintr-un sătuc, în vârful ierarhiei sovietice, Gorbaciov, foarte dotat intelectual, fără îndoială, a trebuit, şi a reuşit, să-i păcălească pe toţi apartnicii. Să se ascundă ca un cameleon şi să-i păcălească, pentru că altfel dacă activiştii stalinişti l-ar fi mirosit cine este cu adevărat, (un intelectual şi un vizionar, un îndrăzneţ, dar mai ales un însetat de putere, şi un om foarte versatil) ce are el în mintea aia a lui, sclipitoare, l-ar fi înlăturat imediat. În ultimii ani ai lui Stalin, Primul Secretar al comsomolului, Mihail Gorbaciov a fost un foarte bun stalinist. Apoi, după moartea lui Stalin el, asemenea unui cameleon a trebuit să se adapteze perfect fiecărei etape. A fost hrusciovist, şi l-a criticat acum pe Stalin, după aceea a fost brejnevist, apoi discipolul lui Andropov. Ca să-şi aplice reformele, despre care el credea că vor salva sistemul comunist, Gorbaciov a trebuit să-i convingă mai întâi, adică să-i păcălească, pe toţi conservatorii stalinişti din Politbirou. Să-i convingă întâi cu privire la persoana sa, că este omul potrivit care-i salvează şi pe ei, nu
96
numai sistemul sau doctrina comunistă, şi în al doilea rând că reformele sale sunt exact reformele de care avea nevoie sistemul comunist sovietic ca să se salveze. Zece ani de război în Afganistan sleiseră economia sovietică, trăseseră Uniunea Sovietică în jos. Diferenţa tehnologică faţă de Occident creştea, Uniunea Sovietică rămânea periculos de în urmă faţă de Occident. Deci atât comunismul cât şi Uniunea Sovietică, şi Sistemul comunist mondial trebuiau salvate.
MIHAIL GORBACIOV SEAMĂNĂ CU LEGENDARUL PĂCALĂ DIN MITOLOGIA ROMÂNASCĂ
De lucrul acesta se convinseseră şi conservatorii din Biroul politic. Maşinăria comunistă se gripase, era în criză. Ei, staliniştii, cu modul lor vechi de a gândi, nu erau capabili să salveze corabia comunistă care ameninţa să se prăbuşească şi să se scufunde. Gorbaciob i-a convins că numai el putea să facă lucrul acesta. Deci, în esenţă, opera sa este opera unui om care a venit ca un salvator, vai, dar era un mare manipulator, UN MARE PĂCĂLITOR ! Şi ce este şi mai frumos, sau şi mai grav, este faptul că Mihail Gorbaciov nu numai că i-a păcălit pe toţi durii şi conservatorii din Conducerea sovietică, dar a păcălit milioane de activişti de partid, de intelectuali, de oameni dezamăgiţi de comunism, Şi ce este şi mai comic, ca să mergem până la capăt, este că s-a păcălit şi pe el însuşi Vedeţi ce ironic poate fi uneori destinul (Dumnezeu) cu marii oameni ai istoriei. Se foloseşte de ei ca de nişte simple instrumente, şi în mod paradoxal, astfel că în mod straniu Mihail Gorbaciov nu este numai o victimă a “Efectului sau Fenomenului minus informaţie”, ci şi victima ironiei destinului. (El, care o să vedem că este unul din marii Călăi, criminali din istorie) Din acest punct de vedere spunem că Mihail Gorbaciov ne apare ca un personaj istoric donquijotesc, dar şi
97
absurd. Ne gândim la personajele teatrului absurd. Ca şi lui Don Quijote totul i-a ieşit pe dos, şi cu toate acestea el, cel înfrânt, cel umilit, de care râde toată lumea, (iarăşi efectul paradoxului) el realizează o operă mare, pozitivă. Forţând puţin lucrurile mă gândesc la Păcală al nostru cu care se aseamănă puţin... Şi Gorbaciov este un fel de Păcală sovietic sau un Păcală rus. De-a lungul vieţii lui Mihail Gorbaciov i-a păcălit pe mulţi, de fapt pe toţi, chiar şi pe el însuşi. Or este un lucru extraordinar să păcăleşti oameni atât de vicleni şi de

vigilenţi, de duri cum erau activiştii stalinişti în Uniunea Sovietică. Să păcăleşti Comitetul Central şi Biroul Politic al celebrului PCUS. Cu adevărat a fost un lucru extraordinar să-i păcăleşti pe aceşti oameni, pornind de jos, dintrun sătuc, pe drumul lung, care l-a dus în vârful ierarhiei ! Marele păcălit, el, Mihail Gorbaciov, Ţarul Uniunii Sovietice a ştiut la urmă să se lase el însuşi păcălit de el. Marele păcălit, el, Ţarul Uniunii Sovietice a rămas, iată, fără Imperiu, Gorbaciov fără de ţară. Mihail Fără de ţară !

MIHAIL GORBACIOV ESTE DE FAPT UN SISIF AL ISTORIEI ŞI AL LUMII MODERNE !

Din alt punct de vedere Mihail Gorbaciov seamănă cu un personaj mitologic, legendar, dar cu care anume este greu de spus. Seamănă puţin cu Sisif, cel care a fost blestemat de zei să urce bolovanul până în pisc de unde acesta l-a scăpat şi a început să se rostogolească la vale. Şi tot aşa, îl urcă până în pisc, apoi îl scapă. El a vrut, săracul, să construiască, să urce bolovanul imens, care era Sistemul comunist, Imperiul sovietic şi mai sus, până în pisc, pe culme, dar vai, Imperiul, ca şi bolovanul lui Sisif, a ajuns împreună cu Gorbaciov din nou în vale. În Valea plângerii. Sau, într-un fel, Mihail Gorbaciov seamănă cu legendarul rege Midias. Midias, cel setos de aur, a fost blestemat ca tot ce atinge să se

transforme în aur. Şi mâncarea pe care o atingea se transforma în aur, astfel că a murit de foame. Mitul lui Midias ilustrează de fapt un paradox, este centrat pe motivul paradoxului. Midias este un om extraordinar de mare o dată ce tot ce atinge se transformă în aur. (Cine poate să facă un lucru atât de extraordinar ? Căci să transformi tot ce atingi, chiar cele mai insignifiante lucruri în ceea ce este mai valoros este un lucru extraordinar !) Nici chiar Zeus, Patronul, Şeful tuturor zeilor nu putea să facă lucrul acesta. Da, dar având această calitate, adică cea mai mare dintre toate calităţile, (el fiind prin asta cel mai bogat, cel mai puternic om), Midias este totodată condamnat la moarte. Este anulat ca rege şi ca om, el nu mai există. Devine inexistenţă.

MIHAIL GORBACIOV ESTE URMĂRIT DE BLESTEMUL LEGENDARULUI REGE MIDIAS !

La fel s-au întâmplat lucrurile şi cu Gorbaciov, el este victima paradoxului. A vrut să salveze cea mai mare Construcţie social- economic a istoriei, adică să facă lucrul cel mai mare din istorie, dar, vai, construcţia s-a dărâmat ! Este deci un Demolator mai mare decât Constructorul care crede că este. Şi nu cumva în ultima instanţă el este un demolator şi nu un constructor ? El ştie foarte bine să mimeze, să manipuleze oamenii că este constructor, dar în realitate el este un demolator ! Şi acum ajungem din nou la cel mai mare PARADOX ! Da, dar numai fiind demolatorul celui mai mare şi mai crud Imperiu din istorie (Imperiul Răului, cum l-a numit Ronald Reagan), el a făcut, este creatorul celui mai mare Bine din istorie, demolarea Comunismului şi a sistemului

comunistmondial. Numai în măsura în care a demolat Comunismul şi Imperiul Sovietic, plus Sistemul comunist mondial Gorbaciov este realmente CEL MAI MARE OM, NU NUMAI AL VEACULUI XX, CI ŞI DIN ÎNTREAGA ISTORIE UMANĂ ! Nu-i adevărat că ne îngrozeşte acest lucru şi totodată ne pune pe gânduri ? De ce se întâmplă astfel lucrurile în istorie ? Cine se joacă (în mod paradoxal) astfel cu destinele oamenilor ? Pentru că acest “joc” (paradox) de-a comunismul în istorie a costat specia umană, civilizaţia umană sute de milioane de victime, un Ocean imens de suferinţă şi mizerie umană. Un munte de alienare umană şi de umilinţă. Ne este teamă însă că la această întrebare nu vom putea răspunde niciodată.

CAPITOLUL VIII

MARX, ENGELS, LENIN, ŞI GORBACIOV. MIHAIL GORBACIOV FACE CÂT TOŢI LA UN LOC. POATE CĂ GORBACIOV A SALVAT OMENIREA DE LA PIEIRE ! SAU POATE CĂ TOT EL VA FI CEL CARE O VA CONDAMNA LA MOARTE !

Ne-am mai aplecat asupra acestui motiv, asupra acestei teme, a paradoxului, în istorie. În Istorie, în societate, în viaţa oamenilor, în lume, în cultură. Am rămas profund tulburaţi de meditaţia asupra acestui motiv. Nu putem da încă un răspuns definitiv acestei probleme, astfel că vom fi nevoiţi să revenim mereu asupra acestei meditaţii. Nu spune Domnul că Omul a fost

făcut după chipul şi asemănarea Sa ? Nu putem să punem la îndoială această afirmaţie (ca un credincios autentic, cum credem că suntem), însă nu putem să nu observăm că afirmaţia aceasta este un adevăr, dar şi un paradox. Bine, dacă omul este făcut după chipul şi

asemănarea Domnului, atunci cum rămâne cu criminalii ? Cu cei care se nasc cu malformaţii ? Hitler şi Stalin, cei mai mari criminali ai Civilizaţiei umane, cu zeci de milioane de victime la activ, au fost socotiţi cei mai mari oameni ai popoarelor respective, LA MOMENTUL ACELA, ÎN PERIOADA ISTORICĂ ÎN CARE AU TRĂIT. Nu au fost şi ei făcuţi după chipul şi asemănarea Domnului ? Alt paradox. În timpul vieţii lor aceşti criminali, imenşi şi oribili, au fost socotiţi dascăli ai popoarelor, lor, Mari Dascăli ai omenirii. Sunt autori de curente ideologice, fascismul şi stalinismul. Stalin a fost numit, ca şi Marx şi Lenin, Mare dascăl al popoarelor. Oamenii aceştia în timpul vieţii lor au fost divinizaţi, au fost aclamaţi de mulţimi imense, au avut glorie, putere, bogăţie. Vai, şi adevărul era tocmai invers (paradoxul). Căci n-a trecut mult de la moartea lor şi adevărul a ieşit la iveală. În cartea noastră de poezie, ”POEME DIN VALEA DUNĂRII”, AVEM UN POEM ÎN CARE EXISTĂ UN VERS, PE CARE CÂND L-AM SCRIS NU NE-AM DAR SEAMA DE SEMNIFICAŢIA LUI FOARTE PROFUNDĂ. Ne întristăm gândindu-ne că versul acesta s-ar putea să exprime Legea esenţială a istoriei.Versul acesta sună aşa : “ Adevărul e veşnic invers”. Mai târziu acest vers a început să ne obsedeze. Cineva, (Dumnezeu, Destinul) se foloseşte de paradox, de această lege a inversului, ca să ne ascundă ceva. Mereu Paradoxul, inversul ne-au înşelat atenţia, ne-au ascuns adevărul cel adevărat, ca să fim mereu rătăciţi în istorie. Ca să fim veşnic căutători ai Adevărului. De ce se joacă Dumnezeu cu Omul folosindu-se de amăgitorul şi înşelătorul paradox ? De ce se foloseşte în relaţia lui cu Omul de legea paradoxului ? Aceasta este problema ! Hitler şi Stalin, s-a văzut ulterior, au fost nişte criminali

uriaşi, mondiali, şi în acelaşi timp nişte bolnavi mintal. Bine, dar cum a fost posibil ca nişte bolnavi mintali (alt paradox) să conducă mari popoare ale lumii, ruşii şi germanii fiind două dintre cele mai mari, mai dezvoltate popoare ale lumii. Oamenii aceştia şi-au pus amprenta asupra epocii în care au trăit, oamenii aceştia au influenţat destinul lumii. În cartea noastră “TOTUL DESPRE CEAUŞESCU, TOTUL DESPRE COMUNISM, TOTUL DESPRE NOI”, NE OCUPĂM PE LARG DE GÂNDIREA LUI Marx şi a lui Engels, de opera practică a lui Lenin şi Stalin, şi ajungem la concluzia că şi în cazul lor este vorba de un paradox.

MARX ŞI ENGELS AU FOLOSIT CEA MAI MARE UTOPIE A
ISTORIEI UMANITĂŢII ŞI AU FOLOSIT-O CA ARMĂ ÎMPOTRIVA OMULUI ŞI A CIVILIZAŢIEI UMANE. ADICĂ A UMANITĂŢII !

De fapt de cel mai mare paradox al istoriei. Marx şi Engels au luat o Utopie, utopia comunistă, care plutea în acea epocă în aer, venind de foarte de departe din istorie. De fapt venind din subconştientul colectiv al omenirii, al popoarelor. De aici a “scos-o la suprafaţă“ marele filozof Platon, care crezând că gândeşte o Republică, o societate mai umană decât cea în care trăia el, a avut naivitatea să creadă că modelul Republicii conceput de el poate fi aplicat în realitate. A încercat să facă lucrul acesta şi a păţit-o, a ajuns sclav. Mai târziu “ al doilea val de gândirii comunistă” urcând din subconştientul colectiv al omenirii izbucneşte “la suprafaţă”, în planul conştiinţei adică, în evul mediu. Noul “conţinut utopic” iese la suprafaţă din subconştientul colectiv prin scrierile Socialiştilor utopici. Şi aceştia încearcă, tot fără succes, să-şi aplice Modelul comunist de societate în practică. Modelul este utopic, nu poate fi aplicat în realitatea socială –, care-l respinge. În prima jumătate a secolului al XIX-lea Marx şi Engels

perfecţionează acest Model de societate comunistă, ca model sociologic. Îl fac credibil, viabil în ochii oamenilor, garnisindu-l din punct de vedere economic, logic. Îl “ambalează”, îşi ambalează produsul teoretic, Utopia comunistă, într-un sarcofag teoretic, într- un blindaj logico-epistemologic, ca acesta să pară infailibil. După care vor şi ei să aplice acest model de societate şi economie, acest model socio-economic în practică. Aşa a început MAREA TRAGEDIE A COMUNISMULUI ÎN SECOLUL XIX ŞI XX. Deci Marx şi Engels nu au făcut altceva decât să preia utopia comunistă (prezentată rudimentar, mecanicist până la ei), pe care, fiind nişte minţi mari, diabolice, au prelucrat-o, au cosmetizat-o, au “tratat-o”, cum se spune, şi au făcut din ea o “teorie ştiinţifică”. O teorie atât de bine argumentată, de articulată, dar mai ales (acesta a fost lucru cel mai grav), atât de credibilă, de convingător şi instigator credibilă, încât utopia aceasta avea să înnebunească mult timp lumea. (din punct de vedere filozofic, logic, economic, politic). Şi ce este şi mai grav că a “înnebunit” minţi mari, intelectuali de prestigiu, creatori importanţi în ştiinţă şi artă, în societăţile în care au

trăit. “ Un om “sedus”, înnebunit, montat, manipulat, îndoctrinat de această Teorie ştiinţifică a fost Vladimir Ilici Lenin, un geniu politic şi un geniu practic, geniu al răului. Acesta a alcătuit în Rusia, în ultimul deceniu al secolului XIX un partid, este adevărat format în marea lui majoritate de evrei, şi de francmasoni, şi a aplicat în practica socială, adică în societatea rusă, teoria lui Marx. Şi de aici încolo a început o nebunie şi mai mare. Primul stat totalitar comunist înfiinţat de Lenin este cel care stă la baza statului sovietic rus (URSS, rezultat în urma Marii revoluţii din Octombrie 1917), apoi a Sistemului socialist Mondial, după al doilea război mondial. Ei bine, fenomenul comunist întrupat în Statul comunist, în Sistemul Mondial Socialist a dăinuit în istorie până în anul 1991, de fapt până către sfârşitul mileniului, pentru că tot au mai rămas părţi din acest sistem uriaş, şi existenţa

acestui sistem a echivalat cu cea mai mare tragedie a Istoriei umane. Nici un fenomen social uman nu a avut dimensiunile şi complexitatea acestui fenomen şi nu a produs atâta rău şi atâtea victime în istorie ca acest fenomen comunist. (care încă nu s-a încheiat) Ei bine, Marx şi Engels scriind această teorie, inspirând, militând teoretic pentru apariţia în istorie a acestui tip de societate, societatea comunistă, ei au vrut să facă un bine omenirii, vai, însă, in istorie s-a întâmplat tocmai pe dos. (vedeţi paradoxul) Acum, după ce Gorbaciov a făcut să dispară acest Sistem Mondial Socialist, şi fenomenul comunist mondial să-l putem vedea în adevărata sa imagine ne dăm seama că Marx şi Engel (şi Lenin) sunt de fapt autorii Celui mai mare, mai îndelungat, mai cumplit Rău din istoria omenirii. Marx şi Engels sunt indirect (îi scuză oare acest indirect pe Marx şi pe Engels, când numărul crimelor săvârşite de ei, indirect, depăşeşte miliardul ?) autorii tuturor crimelor săvârşite de Stalin, săvârşite de regimurile totalitare în istorie, crime care se numără cu sutele de milioane. Acesta este unul dintre cele mai mari paradoxuri ale istoriei. Stăm şi raţionăm. În cartea noastră “ Totul despre Ceauşescu, totul despre comunism, totul despre noi”, noi afirmam că Sistemul socio-economic comunist este un “Sistem sinucigaş” (a se vedea argumentaţia în carte), el conţine în structura, substanţa sa factorii şi mecanismele care-l fac să se autodemoleze, să decimeze oameni, valori, să se autodistrugă. Şi într-adevăr toate sistemele comuniste, inclusiv “Sistemul comunist mondial, s-au comportat astfel... Mai spuneam în această carte că Sistemele socio-economice comuniste ajunseseră acum, în anii 1990, în pragul epuizării lor, al extinţiei. Al pieirii. Şi că oricum ele nu puteau să-şi prelungească agonia la nesfîrşit, deci aveau să dispară. De aceea Revoluţiile din anul 1989 din Europa de Răsărit se produc tocmai la timp. Cu trecerea timpului ne dăm seama că este posibil să ne fi înşelat. Revoluţiile din anul 1989, din Europa de răsărit au fost opera lui Gorbaciov,

Bush, a Seviciilor secrete, sovietice şi americane, a altor servicii secrete care au cooperat cu acestea. În realitate este posibil ca dacă în locul lui Mihail Gorbaciov ar fi venit la Putere un neostalinist, Sistemul socialist mondial s-o fi dus aşa muribund cum era mult şi bine. Încă alte câteva decenii, până la extinţia finală. Ţinem să subliniem următorul fapt, că Sistemul socialist mondial era dotat cu mecanisme de autoapărare atât de dure şi de bine puse la punct, de perfecte şi eficiente, încât din punct de vedere militar, din punctul de vedere al forţei erau inexpugnabile. De altfel nimeni nu se gândea că Uniunea Sovietică, şi Sistemul socialist mondial ar putea fi schimbate în urma unui război militar. Printr-o soluţie de forţă, militară. Cealălaltă soluţie fiind soluţia economică, pe care au aplicat-o ţările capitaliste dezvoltate, şi care a dat roade (să ne aducem aminte că în anii 1980-1989 criza economică din ţările socialiste atinsese o profunzime extraordinară). Da, dar rezervele economice ale ţărilor socialiste, în primul rând ale URSS, ar fi făcut posibilă supravieţuirea Sistemului socialist mondial încă alte câteva decenii, cu consecinţe imprevizibile. Singura soluţie de transformare a Sistemului socialist mondial într-un sistem mai uman, prin uşoara lui liberalizare, încercată de Dubcek primul, apoi de Gorbaciov, am văzut mai sus că era o iluzie. Aşa cum spuneam şi în “Totul despre Ceauşescu, totul despre comunism, totul despre noi “, Sistemul socio-economic socialist, pe orice meridian ar fiinţa el, nu suportă să fie reformat. Sistemele acestea nu pot fi restructurate, îmbunătăţite, fără ca să nu se transforme ele însele, de la sine, în sisteme socio-economice naturale, capitaliste –, adică. Este ceea ce a demonstrat şi istoria. Ele pot fi numai transformate în sisteme economice naturale, însă utilizându-se ca pretext “îmbunătăţirea funcţionalităţii lor”, îmbunătăţirea lor

în urma unor reforme. Este ceea ce s-a întâmplat sub Gorbaciov. Numai aşa cum a procedat Gorbaciov putea acest sistem să fie “dezarmat” (la început) de mecanismele sale de autoapărare. Vrem
105
să spunem, nici mai mult nici mai puţin, că prin Soluţia Gorbaciov (să numim aşa modalitatea, calea prin care s-a trecut de la Dictatură la democraţie, de la economia socialistă, ultracentralizată, la economia de piaţă în Ţările din fostul Lagăr Socialist) a fost cea mai bună soluţie pe care a găsit-o Istoria ca să dezamorseze O MAŞINĂRIE URIAŞĂ, IMENSĂ, AŞA CUM A FOST IMPERIUL SOVIETIC ŞI SISTEMUL COMUNIST MONDIAL, extraordinar de bine pusă la punct, cu sisteme şi mecanisme de apărare, de susţinere extraordinare. Soluţia Gorbaciov a fost aşadar soluţia cea mai bună, cea mai economică, cea mai eficientă, prin care se putea schimba această Creaţie istorică, imensă şi diabolică, aşa cum a fost Imperiul Răului, şi carcasa sa întinsă în jurul său, Sistemul socialist mondial, în opusul său, în sisteme socio-economice capitaliste, adică sisteme economice naturale. În istoria umanităţii singura fiinţă umană care a putut oferi această Soluţie, şi care chiar a aplicat-o în practică, într-un timp istoric relativ scurt şi fără mari vărsări de sânge a fost fiinţa umană numită Mihail Gorbaciov. Este posibil ca mulţi cititori să nu realizeze pe deplin afirmaţia noastră, să n-o înţeleagă în toată profunzimea şi complexitatea ei. Mai repetăm încă o dată, ceea ce a realizat acest om (Mihail Gorbaciov) în numai 6 ani este o operă atât de mare încât este un miracol că un om a putut să realizeze aşa ceva. De aceea şi insistăm pe ideea că nu el singur a făcut lucrul acesta, că el nici nu a fost conştient poate de măreţia Operei lui, ci că Destinul, Dumnezeu de fapt, s-a folosit de Mişa Gorbaciov, de copilul care umbla cu picioarele desculţe prin praful sudului Uniunii Sovietice (împotriva gândului său, a gândirii şi a dorinţei lui Gorbaciov, care a vrut de fapt să salveze sistemul comunist, nedezvăluindu-i decât la sfârşit esenţa şi rostul operei lui pe lumea aceasta) ca să distrugă Cea mai mare, cea mai puternică, complexă, complicată creaţie Militaro-politică a Diavolului pe pământul acesta. Acum avem sentimentul că am exprimat mai bine
106
ceea ce am vrut să spunem. Această Construcţie Militaro- economică-politică, care se întindea pe mai multe continente, cucerise peste o treime din suprafaţa şi populaţia planetei, care era sudată, făceau corp comun, cu o Utopie şi o ideologie ce păreau cele mai umane şi frumoase din istorie, nu putea fi aşa uşor anihilată, dezmembrată. Mult mai uşor le-a fost lui Marx şi Engels s-o gândească şi lui Lenin şi Stalin, apoi Mao Tzedun, şi celorlalţi Conducători comunişti din fostul Lagăr socialist s-o aplice în practică (incomparabil mai greu i-a fost lui Lenin şi echipei sale de francmasoni, în frunte cu Troţki şi Plehanov, să aplice Utopia comunistă în practică, s-o insinueze şi s-o introducă în realitatea socială din Rusia decât lui Marx şi lui Engels s-o gândească, s-o finiseze din punct de vedere logic, economic, filozofic), să creze Imperiul Răului şi Sistemul comunist mondial decât lui Gorbaciov s-o distrugă. Dar aşa să fie oare ? Vrem să spunem că naşterea, creaţia Imperiului Sovietic, a Sistemului comunist mondial se arăta a –, ni se părea a fi mai uşoară decât demolarea Comunismului şi Sistemului comunist care, înainte de Gorbaciov, ni se părea imposibilă. Cine credea, mă refer la lumea intelectuală din fostele ţări socialiste, că Imperiul Sovietic şi comunismul se vor prăbuşi atât de repede şi de uşor, ca un castel de cărţi de joc ! Din punctul de vedere al logicii lucrurile stau chiar aşa. Şi iată că Natura, Întâmplarea (de fapt Dumnezeu, credem noi), Destinul l-a găsit pe acest Gorbaciov, cea mai economicoasă, cea mai rapidă, cea mai eficientă soluţie prin care o Consrtrucţie social-politică-istoric imensă, extraordinar de bine închegată, şi de solidă cum a fost Imperiul sovietic, consolidat cu Armătura sa militaro- economică numită Sistemul Comunist mondial, să se evapore în numai 6 ani. Şi asta datorită acestui om care a fost Mihail Gorbaciov, datorită geniului său actoricesc, histrionismului său, inteligenţei, ştiinţei şi artei lui de a se comporta şi de-a înfăptui în viaţă. Desigur, o spunem şi noi, Gorbaciov n-a distrus Imperiul sovietic şi Sistemul
107
comunist mondial, maşinăria aceasta imensă şi diabolică, singur. Cu siguranţă, nu ! Şi cred că nimeni nu ar putea să facă lucrul acesta. Gorbaciov, care cu puţin timp înainte de moartea lui Brejnev făcea parte dintr-o “Mafie” care exista şi funcţiona în interiorul structurii PCUS şi a KGB-ului, (mafia sudistă) desigur, a ştiut din timp să-şi convingă oamenii lui de

ideea sa, de soluţia de salvare a Sistemului comunist, preconizată de el, să se înconjoare de oameni pe care se poate baza, de inteligenţe, de creiere, cum au fost ideologul Iakovlev şi ministrul său de externe, Şewardnadze, care ulterior l-au şi ajutat enorm. Să ne gândim numai la aceste două inteligenţe, care au fost tot timpul alături de Gorbasciov şi lau ajutat, Şewardnadze şi Iakovlev. Să ne gândim apoi la marea masă a comuniştilor sovietici pe care Gorbaciov i-a convins în primul rând cu stilul său deschis, cu zâmbetul şi comuncabilitatea sa, că Perestroika şi Glastnostiul reprezintă o şansă a tuturor. În primul rând o şansă a Sistemului de a sa salva, de a merge mai bine, apoi o şansă a aparatnicilor, o şansă pentru nivelul de trai al celor peste 271 de milioane de oameni care trăiau în marea Uniune Sovietică. Mihail Gorbaciov, pe tot parcursul carierei sale a fost de o inteligenţă, de o mobilitate afectivă şi a gândirii, de o imaginaţie extraordinară. Un om pragmatic şi calculat, dar şi o minte îndrăzneaţă şi avântată.
Un om pragmatic şi calculat. Niciodată nu a făcut un pas fără să se asigure, întotdeauna când a trebuit să interprindă ceva important şi-a eliminat cu subtilitate adversarii. Drumul lui Gorbaciov a fost echilibristica unui om de geniu. Geniul în ce ? Iată, este greu de precizat. Gorbaciov n-a fost un mare teoretician, un genial creator de doctrină ca Marx, un creator de filozofie. Teoria pe care a aduso el este o “încropeală” pe marginea ideii că societatea comunistă de tip stalinist poate fi îmbunătăţită, făcută să funcţioneze dacă este puţin liberalizată, idee cât se poate de veche. El n-a fost nici un creator de sistem, de strategii de construire a societăţii socialiste,

ca Lenin. Celor doi, lui Marx şi Lenin, le-au fost aplicate de mai multe ori epitetul de genial, lui Gorbaciov, până acum niciodată. Dar ne întrebăm, cum se numeşte omul care anihilează, dezarmează, fără să dispară din istorie, opera gigantică a ale celor trei genii ale Răului, Marx, Lenin, Stalin ? Cel care a făcut să dispară creaţia lor diabolică, cel care întâi a “dezarmat-o”, utilizând vraja, ca un fachir. Şi Gorbaciov a fost în istorie un mare fachir, un mare vrăjitor. Imensul rău pe care l-au creat şi l-au inspirat în Istorie, Marx, Engels, Lenin, Stalin, apoi toţi discipolii lor, urmaşii lor de la Conducerea partidelor comuniste din Ţările frăţeşti şi subjugate, a fost anihilat, făcut să dispară din istorie de discipolul lor Mihail Gorbaciov. Deşi Mihail Gorbaciov a fost un discipol al lor, în accepţiunea curentă a termenului, pentru totdeauna în istorie el va apărea ca cel care li se opune. Cel care lea dezarmat “opera”, cel care le-a “de-montat-o” piesă cu piesă, făcând omenirii, speciei umane un BINE IMENS. Gorbaciov a însemnat în istorie şansa de unul la un milion ca o fiinţă umană să salveze lumea comunistă. Să realizeze ceea ce realizat el. Gorbaciov a transformat această şansă în realitate. Această şansă rarisimă. Marx, Engels, Lenin, Stalin, Mao-Tzedong, Pol Pot, Gheorghiu Dej, Hrusciov etc pot să doarmă liniştiţi în lumea de veci. A venit cineva în istorie, în urma lor care a îndreptat imensa lor greşeală, imensul rău pe care l-au făcut omenirii. Omenirea poate şi ea să doarmă acum pe laurii urechii, şi să le mulţumească din inimă, că a venit cineva, un mare geniu al Binelui, şi a scăpat-o de efectele negative ale comunismului. N-a făcut-o desigur singur (nici nu s-ar fi putut) şi tocmai în aceasta constă marele lui merit, că a ştiut să se înconjoare de oameni capabili, de minţi profunde pe care le-a organizat, le-a pus la treabă şi le-a dat un mare ţel pe care să-l înfăptuiască. Dar el este cel care a declanşat procesul deblocării mecanismelor de apărare ale fenomenului comunist, el este cel care a conceput acest proces şi tot el este cel a supravegheat şi a

condus până în ultima clipă procesul dispariţiei Imperiului Comunist sovietic, şi al Sistemului comunist mondial. Să nu uităm că numai el putea să realizeze lucrul acesta, căci el era Secretarul General al PCUS, (pentru că el fusese ales de Dumnezeu pentru asta, să ne gândim la pata roşie de pe fruntea lui) şi a făcut-o, chiar şi împotriva voinţei lui, cu o eleganţă desăvârşită. Îţi mulţumim, Mihail Gorbaciov !

CAPITOLUL XIX

A INTENŢIONAT MIHAIL GORBACIOV SĂ DISTRUGĂ COMUNISMUL ? A INTENŢIONAT, A URMĂRIT EL SĂ DISTRUGĂ UNIUNEA SOVIETICĂ ŞI SISTEMUL SOCIALIST MONDIAL ?

Nu cumva Mihail Gorbaciov, dincolo de obiectivul declarat al lui, acela de a salva comunismul şi Uniunea sovietică, a urmărit cu totul altceva ?
Iată o întrebare greu de imaginat, tulburătoare, cutremurătoare chiar, şi care va reveni şi se

va pune de multe ori în istorie. Văzând
110
că pierd terenul, mai ales în cea de-a doua parte a domniei lui Mihail Gorbaciov, forţele reacţionare, conservatoare din Biroul Politic de la Kremlin, Forţele staliniste care ar fi dorit ca Imperiul sovietic să dăinuie la nesfârşit, iar comunismul să fie victorios în veci, i-au reproşat lui Mihai Gorbaciov că a trădat, că a vândut comunismul. Că el însuşi este un om vândut. Că sub masca Perestroikăi şi Glaznostiului, sub masca reformelor, Mihail Gorbaciov a ştiut de la început, a intenţionat de la început, să conducă în asemenea mod procesul de tranziţie încât să se ajungă la dispariţia comunismului. Că a dat Germania fără să se tragă un foc de armă, că a adus societatea într-o stare de haos, tocmai pentru că era de mult vândut marelui capital. Asemenea acuzaţii, în diferite variante i s-au adus şi i se vor mai aduce în viitor lui Mihail Gorbaciov. Institutul de studii geo-politice de la Bucureşti, deţine, culeasă de pe canale diplomatice informaţia că Mihail Gorbaciov ar fi făcut parte, ar fi fost cooptat de francmasoneria mondială, şi anume de vârful acesteia, din care a făcut şi el parte. Altfel spus că procesul de tranziţie (de reforme) condus de Mihail Gorbaciov pe parcursul celor 6 ani cât a stat la Kremlin s-ar fi desfăşurat după un scenariu extrem de subtil, scenariu care urmărea să ducă la dispariţia comunismului, a sistemului comunist, şi la înlocuirea lui cu o altă societate, una democratică, de tip apusean, tradiţional. Unele argumente s-ar putea aduce, în sprijinul acestor teorii. De exemplu, aşa zisele Revoluţii din Europa de Răsărit, când regimurile comuniste au căzut unele după altele, după Regula Dominoului, în anul 1989, s-a văzut clar mai târziu, că Serviciile secrete ale statelor respective, ajutate de KGB, au debarcat conducerile de partid şi de stat comuniste din ţările satelite. S-a urmărit şi s-a realizat înlocuirea conducerilor de partid staliniste din respectivele ţări cu conduceri reformiste, cu oameni a lui Gorbaciov. Aşa cum s-a întâmplat în România unde Ceauşescu a fost în locuit de reformistul Iliescu, om a lui Gorbaciov. Aceste
111
lovituri de stat executate în toate statele socialiste (în afară de Coreea de Nord şi Cuba) au presupus accepţiunea Statelor Unite şi colaborarea KGB-ului cu Serviciile Secrete Americane şi Apusene. De exemplu, Ceauşescu, ultimul şef de stat din Europa de Răsărit, pe care l-a doborât Gorbaciov şi cu Bush, (cu sprijinul mai multor servicii secrete) a fost răsturnat de o Lovitură de stat extraordinar de complexă, la care au participat foarte multe Servicii Secrete. Viziunea ape care o avem despre Vasta operaţie a loviturilor de stat din Europa de Răsărit, ne dă multe argumente că Gorbaciov a conlucrat cu Bush în operaţii politice de dimensiuni mari. Că s-a lucrat după scenarii care erau extrem de minuţioase întocmite, dar mai ales proiectate şi aplicate în practică de specialişti versaţi în aceste operaţii. Autorii acestor scenarii întocmite desigur în Laboratoarele de psihologie socială ale KGB-ului şi ale celorlalte servicii secrete, vădesc o capacitate extraordinară de a manipula mulţimea, societăţile umane, (cunoştinţe despre crearea stărilor de psihoză socială, sau războiul civil, psihologie şi informaţional) de a prevedea reacţiile mulţimii, ale maselor, ale indivizilor umani. Deci Gorbaciov s-a folosit de aceste servicii secrete, ceea ce ne-ar convinge că de fapt tot cea ce a întreprins el, până la desfiinţarea URSS, s-a desfăşurat după scenarii concepute sus, realizate apoi în practică de oameni specializaţi ai Serviciilor secrete. Nu cumva Gorbaciov însuşi a fost şi el un executant într-un asemenea scenariu care venea mai de sus (vârful Francmasoneriei Mondiale.), scenariu care urmărea desfiinţarea, demontarea Fenomenului şi a Sistemului comunist ? Iată o întrebare care găseşte destule răspunsuri afirmative, gândindu-ne la Vasta Operaţie de proporţii internaţionale a Loviturilor de stat din Europa de Răsărit. În această viziune, ne putem explica uşor cum a fost posibilă compromiterea şi demontarea apoi şi desfiinţarea celor mai mari construcţii Politice-Economice-Militare cum au fost
112
Imperiul Sovietic şi Sistemul Comunist Mondial în Istorie, în numai 6 ani, şi într-un mod atât de silenţios.
Nici un Imperiu din istoria aceasta nu a dispărut numai în 6 ani (chiar dacă era putred şi sinucigaş, adică purta în sine cauza autodistrugerii sale. În adevăr credem că Imperiile au dispărut din istorie mai mult pentru că s-au autodistrus decât că au fost distruse de o altă Forţă din exterior), adus la groapă de un singur om. Aşadar Gorbaciov numai “se făcea că se opune reformelor radicale, iniţiate tot de ele, încercând să le tempereze, temporizând

lucrurile, numai de faţadă s-a petrecut că ar vrea să salveze de la moarte Imperiul sovietic, în realitate el executa, un SCENARIU EXTREM DE MINUŢIOS ŞI DE BINE PUS LA PUNCT, CONCEPUT CU MULT TIMP ÎNAINTE. Scenariu proiectat de alţii, mai mult pentru el, scenariu care prevedea de la început desfiinţarea Comunismului, transformarea pe parcursul unei perioade de tranziţie a sistemelor socio-economice socialiste în sisteme economice capitaliste, de piaţă, desfiinţarea sistemului socialist mondial, al Pieţei acestui sistem, Piaţă denumită CAER, şi a Tratatului de la Varşovia, care era tratatul militar semnat de ţările foste socialiste. Argumente şi mai tulburătoare ne aduce în acest sens Puciul de la Moscova, din 21 august 1991, care viza eliminarea lui Gorbaciv, şi venirea la putere a conservatorilor, a staliniştilor din Biroul Politc, care urmau să anuleze reformele lui Gorbaciov, şi să realizeze revenirea Uniunii Sovietice la starea de dinainte de Gorbaciov. De dinaintea reformelor care creaseră atâta haos şi prăbuşire în Uniunea Sovietică. În acest sens Durii din Biroul Politic, staliniştii din Conducera armatei şi KGB-ului l-au izolat pe Mihail Gorbaciov în apartamentul său de la Soci unde îşi petrecea concediul de odihnă, preluând apoi puterea, sau mai degrabă încercând să preia Putere, în vederea recuceriri terenului pierdut. Aşa după cum se ştie Grupul pucist a acţionat la întâmplare, ezitant, neinspirat, şi într-o săptămână au pierdut

113

puterea. O săptămână întreaga lume a stat cu răsuflarea tăiată, îngrozită, că stalinismul se va întrona din nou la Moscova. După eşuarea puciului militar, care a dat lovitura de graţie lui Gorbaciov, dar mai ales Uniunii Sovietice şi partidului comunist, celebrului PCUS (pentru că în urma acestui Puci Conducerea partidului comunist, care a acţionat împotriva lui Gorbaciov a fost pur şi simplu interzis, adică scos de pe scena istoriei, în afara legii), cu alte cuvinte Puciul a fost un mijloc şi o metodă subtilă pentru înlăturarea PCUS şi a uniunii Sovietice de pe scena istoriei. Din această perspectivă mai multe lucruri au părut ciudate. Puciul acesta, care a dus la dizolvarea Uniunii Sovietice sare în ochi că este un Puci straniu, este ceva neclar cu acest Puci.

În primul rând este ciudat, de necrezut că autorii Puciului, care erau conducători sovietici, Conducători ai Uniunii Sovietice (nu erau nişte ageamii, nişte sergenţi sau căpitani de prin Liberia) nu au elaborat un Plan detaliat şi complet al puciului. Oamenii aceştia erau Conducători ai armatei sovietice, ai KGB-ului, ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, erau profesionişti. De ce au acţionat ca nişte neprofesionişti, ca nişte amatori ? Este de asemenea ciudat, şi de necrezut, de ce nu l-au asasinat pe Gorbaciov. În orice Lovitură de stat, în orice Puci militar Persoana celui care urmează să fie înlăturat de la putere este vizată în primul rând. Cel care este răsturnat de la Putere este asasinat imediat. Ceauşescu este un exemplu tipic în acest sens. Or în cazul acesta lucrurile au stat invers. Este de asemenea ciudat cum l-au scăpat Puciştii din vedere pe Ieltzen, cel care a blocat iar apoi a întors pe dos tot Puciul militar. Este de mirare că nu au fost arestaţi principalii colaboratori ai lui Gorbaciov şi în primul rând Şewardnadze. Este de asemenea de necrezut cât de superficial a fost gândit acest puci, şi cât de amatoristic a fost el executat. S-a formulat atunci ipoteza că acest puci ar fi avut aprobarea lui Gorbaciov, că ar fi fost inspirat chiar de el. Gorbaciov a negat.

114

Şocul psihic făcut de soţia lui în urma căruia a paralizat ar fu un argument în favoarea lui Gorbaciov, că el n-ar fi ştiut nimic de acest Puci. Să subliniem faptul că acest puci a fost conceput şi executat de cei mai apropiaţi oameni, de oamenii de încredere ai lui Gorbaciov. Puciul n-a reuşit, aşa cum se ştie, şi efectele lui au fost contrare (alt paradox) celor scontate de pucişti. Poziţia lui Gorbaciov după acest puci a fost şi mai slăbită, iar PCUS (celebrul PCUS care părea etern în istorie) a fost scos în afara legii. Din acest moment soarta imperiului sovietic (URSS) era pecetluită. Gorbaciov a avut o şansă infimă de a reface Uniunea statelor suverane, însă Ialtzen, care a ţinut cu tot dinadinsul să se răzbune, l-a eliminat pe Gorbaciov definitiv din politică, înfiinţând Comunitatea Statelor Independente. Aceasta să fie oare adevărata faţă a lui Gorbaciov ? A doua lui faţă. Faţeta ascunsă a lui Gorbaciov. Să fie amândouă variantele adevărate ? De fapt cele două variante îl prezintă pe unul şi acelaşi Gorbaciov, omul care a spulberat Comunismul şi Imperiul sovietic în numai 6 ani de istorie. El este şi va rămâne în continuare o figură pe cât de complexă şi dotată, pe atât de enigmatică.

CAPITOLUL X

VA SUPRAVIEŢUI MIHAIL GORBACIOV OPEREI SALE ? VA FI ASASINAT DE CEI CARE ÎL ACUZĂ CĂ A LICHIDAT COMUNISMUL ŞI IMPERIUL SOVIETIC ? Este posibil să se sinucidă în urma imensului dezastru provocat de el ruşilor şi popoarelor din fosta Uniune Sovietică, sau celor din sistemul socialist mondial ?

115

L-am văzut pe Mihail Gorbaciov, la televizor, citindu-şi demisia din funcţia de Preşedinte al Uniunii Sovietice. Aşa după cum se ştie Uniunea Sovietică nu mai exista de mult timp. Nici Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, unde el era Secretarul general al PCUS nu mai exista, partidul comunist sovietic fiind scos în afara legii imediat după eşuarea Puciului militar din 21 august 1991. O dată cu desfiinţarea PCUS Mihail Gorbaciov a pierdut desigur funcţia de Şef al acestui partid, adică nu mai era nici Secretar General al PCUS. În momentul în care Gorbaciov îşi citea demisia părea trist, era trist de fapt, marcat de o amărăciune pe care nu şi-a putea ascunde. Mi l-am amintit în acel moment pe Mişa Gorbaciov, pe atât de iubitul de tineretul din lumea întreagă, Gorbi, Secretarul General al PCUS din primii lui ani de domnie. Acel Gorbaciov vesel, glumeţ, vorbăreţ, mereu cu zâmbetul pe buze, şi cu acea lumină (gorbacioviană) pe chip. Omul acela nu mai exista, aparţinea de acum istoriei. Ca şi omul acesta trist pe care-l aveam în faţa noastră pe ecranul televizorului şi care supravieţuia, iată, atât Partidului comunist al URSS cât şi Uniunii Sovietice, adică Imperiului sovietic. A doua zi după demisie când a venit la Birou a găsit Biroul ocupat deja de setosul de Putere, de acum Ţarul Boris Ieltzen. Cumplită este lupta pentru putere. Obiectivul camerei de luat vederi, care filma în acel moment, l-a arătat pe Gorbaciov indignat, gata să răbufnească. S-a stăpânit totuşi. Scena aceasta, imaginile acestea au făcut repede înconjurul lumii, fiind comentate şi răs-comentate de presa din lumea întreagă. Mi-a fost milă de acest Gorbi îngenuncheat, culcat la pământ şi umilit, azvârlit ca o măsea stricată în afara vieţii politice. Pe acest Gorbaciov pe care nimeni nu-l mai băga în seamă acum. Mulţi, de fapt majoritatea îl acuză că a fost un om slab, care a scăpat hăţurile din mână. Că în realitate profitând de funcţia de Secretar general al PCUS el a dus partidul de râpă. Partidul acesta nu s-a dezagregat nici în timpul Celui de-al doilea război mondial (

116

Marele Război pentru apărarea Patriei, cum îi zic ruşii), şi iată s-a dezmembrat şi a dispărut sub conducerea celui mai inteligent şi cult Conducător al său. Nu este acesta un lucru ciudat ? La fel a făcut Gorbaciov şi cu Uniunea Sovietică. Uniunea Sovietică nu s-a dezmembrat în timpul celui de-al doilea război mondial şi ciudat, s-a prăbuşit acum. Nu-i aşa că este straniu şi greu de crezut ? Mihail Gorbaciov va rămâne în istorie ca acel Conducător al Uniunii Sovietice, care slab fiind, nesigur şi nerealist a dus Uniunea Sovietică la dispariţie. Cum poate fi mare un Conducător care îşi duce de râpă ţara, armata, partidul care l-a adus la Putere (mai ales când partidul este gloriosul PCUS, un partid atât de numeros şi puternic, care făcuse faţă tuturor problemelor în Cel deal doilea război mondial) ? Sub conducerea lui Mihail Gorbaciov nu a sucombat numai Partidul comunist al Uniunii Sovietice, ci şi Uniunea Sovietică, şi Sistemul socialist mondial, adică mari realităţi, mari Construcţii istorice, pe care Occidentul n-ar fi reuşit să le distrugă în nici un caz în urma unui Război militar de amploare ! Pentru mulţi aceasta este şi va rămâne pentru mult timp IMAGINEA LUI MIHAIL GORBACIOV. ADICĂ IMAGINEA UNUI MARE DEMOLATOR ÎN ISTORIE. A unui Gorbaciov palavragiu şi slab, a unui Gorbaciov nerealist, care a iniţiat un număr de reforme care au creat haos şi prăbuşirea Uniunii Sovietice, care a creat mai mult dezastru, înapoiere, crime, suferinţe, nenorociri, decât progres, ordine, decât salvarea Sistemului comunist. Conservatorii stalinişti, brejnevişi regretă acea Uniune Sovietică, expresie a Puterii şi a ordinii, a muncitorilor şi ţăranilor, a industrializării. Iar dacă situaţia din fostele Republici ale Uniunii sovietice se va înrăutăţii, milioane, zeci de milioane de ne-ruşi vor regreta şi ei fosta Uniune Sovietică. Pentru toate lucrurile acestea va fi acuzat Mihai Gorbaciov. Noi am scris această carte ca să arătăm că numai aparent Mihail Gorbaciov a fost un om slab, vinovat de dispariţia Uniunii

117

Sovietice. De haosul social, cultural, economic creat în spaţiul Uniunii Sovietice. Că numai în aparenţă opera lui este una negativă. În realitate Mihail Gorbaciov este OMUL DE STATURĂ PLANETARĂ care a contribuit la realizarea unui PROCES ISTORIC PLANETAR, ACELA PRIN

CARE A FOST SCOS DIN ISTORIA OMENIRII FENOMENUL COMUNIST. Fenomenul acesta, re-sorbirea, dispariţia Fenomenului comunist din istorie este unul foarte important. Prin dispariţia acestui fenomen, prin dispariţia Sistemelor socio-economice al căror conţinut a fost istoria umană se va regăsi pe sine, specia umană, civilizaţia umană se va regăsi pe sine în istorie. Mihail Gorbaciov a ajutat Omenirea să intre mai puţin bolnavă în mileniul III. A ajutat Specia umană să se cunoască mai bine pe sine, să se re-descopere pe sine. Pentru simplu fapt că Mihail Gorbaciov, chiar dacă la început n-a intenţionat lucrul acesta, a INIŢIAT PROCESUL DE REFORME ŞI TRANZIŢIE, A INIŢIAT ŞI A CONDUS PROCESUL DE MARE ANVERGURĂ CARE A DUS LA DISPARIŢIA COMUNISMULUI DIN ISTORIE. De aceea el va rămâne în conştiinţa oamenilor nu numai ca unul dintre cei mai mari oameni ai secolului XX, dar şi ca unul dintre marii oameni din istoria umanităţii. Iar dacă Mihail Gorbaciov este Omul cu cea mai mare contribuţie la demontarea şi dispariţia Fenomenului comunist din lume şi din istorie, el nu trebuie privit ca un Demolator, ci, în esenţă, ca un Creator. Căci numai prin dispariţia Uniunii Sovietice şi a fenomenului comunist sunt create condiţiile regăsirii societăţii umane, a societăţilor umane care au suferit de boala aceasta, ale re-însănătoşirii, ale re-creerii Civilizaţiei umane de mâine. El, omul însemnat cu stea în frunte, copilul desculţ plecat să înveţe carte dintr-un sătuc din sudul Uniunii Sovietice, a prilejuit lucrul acesta. A ajutat Civilizaţia umană bolnavă să scape de comunism. De aceea Mihail Gorbaciov va rămâne ca unul dintre oamenii cei mai importanţi ai istoriei. Aşa cum am mai spus,

l-am văzut pe Mihail Gorbaciov cel care pleca învins şi umilit de la Kremlin. Omul suferea, se vedea acest lucru. Adversarii lui, ca leltzen de pildă, se bucurau. Puţini bănuiau, în momentul în care Gorbaciov părăsea Kremlinul, că omul acesta este, de acum, unul dintre cei mai importanţi din istorie. (cu toate greşelile lui). Şi ca o ironie a soartei, probabil că nici el, Gorbaciov, nu este conştient de marea lui Operă politică. În conştiinţa lui se vede, probabil, ca un om slab, (aşa cum i-au reproşat mulţi) care n-a putut să-şi salveze ţara, Uniunea Sovietică. Probabil că lucrul acesta îl va chinui atât de mult încât omul acesta nu va scăpa curând de această obsesie. Dar mai ales îmi este teamă (mărturisesc sincer că nu doresc în nici un caz acest lucru) că duşmanii lui, din stânga şi din dreapta, dar mai ales acei care oftează după dispariţia Uniunii Sovietice îl vor executa. Acei care-l acuză că a dus statul sovietic la haos şi mizerie, la dispariţie în istorie. Toţi aceştia n-l vor ierta niciodată pe Mihail Gorbaciov. Ne este teamă că Mihail Gorbaciov va fi asasinat. Cartea aceasta este un avertisment în acest sens. Nu ne îndoim că Mihail Gorbaciov îşi va lua toate măsurile de apărare, de precauţie. Însă suntem totodată siguri că durii, conservatorii, aparatnicii nu-l vor ierta niciodată. Viaţa lui Mihai Gorbaciov va fi de acum încolo şi mai expusă. Încă o dată mărturisim că ne dorim ca lucrul acesta să nu se întâmple. Din alt punct de vedere, acum ştim că situaţia în statele care au alcătuit Uniunea Sovietică se înrăutăţeşte pe zi ce trece, şi se va mai înrăutăţi. Cu siguranţă că în acest spaţiu se vor consuma mari tragedii, că vor fi războaie etnice, că va fi mizerie, sărăcie, înapoiere, violenţă la scară mare. Văzând lucrul acesta, îndurerat, profund dezamăgit, umilit, având remuşcări, Gorbaciov se va gândi probabil să-şi pună capăt zilelor. Nici acest lucru n-am dori să se întâmple. Ceea ce trăim noi faţă de persoana lui Mihail Gorbaciov, după ce acesta a părăsit îndurerat şi umilit Kremlinul, este un sentiment complex, foarte frumos de altfel, de admiraţie, de milă, de compasiune, dar şi de uimire, de

preţuire. Omul acesta de statură planetară a făcut fără îndoială multe greşeli în viaţă, în viaţa lui de om politic, a determinat indirect moartea multor oameni, suferinţele, umilinţa a milioane de oameni, însă nu putem uita că este principalul artizan al dispariţiei comunismului. Unul dintre cei mai importanţi creatori de istorie în secolul XX. Şefii de state, care mai sunt astăzi, ca şi cei care vor veni în istorie, au multe de învăţat de la acest om. Noi, miliardele de oameni ai planetei, şi în primul rând ruşii, popoarele care trăiesc în spaţiul fostei Uniuni Sovietice, avem multe de învăţat de la Mihail Gorbaciov. Dintr-un punct de vedere omul acesta seamănă cu Christos. El a venit pe lume ca să facă Binele, să-i salveze pe oameni, vai, dar oamenii sunt nerecunoscători, ingraţi, îl vor umili şi îl vor chinui ca pe Christos. El va părăsi această lume înfrânt şi umilit, exact cum a plecat Christos dintre noi El, care a fost mâna lui Dumnezeu trimisă în lume. În zilele, lunile şi în anii următori vom

medita în continuare la destinul acestui om, la opera lui. Voi căuta să pătrund înţelesul, cât mai adânc şi cât mai complex, al operei şi al destinului Omului Gorbaciov în istorie. Voi scrie o carte care se va numi chiar aşa, " Marea lecţie numită Mihail Gorbaciov, sau Pedagogia lui Gorbaciov Şi, desigur. Din când în când mă voi ruga pentru el şi pentru această lume atât de nefericită, de inconştientă, de sinucigaşă ! Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toţi !
(sfârşitul primei cărţi)
120
PARTEA A DOUA
121
MIHAIL GORBACIOV, UNUL DINTRE CEI MAI MARI CRIMINALI DIN ISTORIA OMENIRII, ALĂTURI DE A. HITLER, TH ROOSEVELT, W CHURCHILL ŞI DE I.V.
STALIN
MIHAIL GORBACIOV UNUL DINTRE CEI MAI MARI CRIMINALI DIN ISTORIA OMENIRII ALĂTURI DE A.
HITLER, TH ROOSWELT, W CHURCHILL ŞI DE I.V.STALIN !
CAPITOLUL XI
122
O PLANETĂ SE ÎNVÂRTE ÎN UNIVERS PURTÂND PE EA O SPECIE NEBUNĂ !
Biroul de Viitorologie de la Bucureşti este format dintr-un Grup de sociologi, psihologi, filozofi, pedagogi, cercetători în domeniul ştiinţelor sociale care se ocupă cu studiul fenomenelor şi proceselor psihologice, educaţionale, antropologice, sociale, cu analiza sistemelor socio-economice în vederea elaborării unor prognoze privind evoluţia civilizaţiei umane, evoluţia sistemelor economice, prognoza fenomenelor sociale, politice, economice. Suntem interesaţi în primul rând de destinul şi viitorul poporului român, al acestei ţări atât de umilite şi de nefericite. Atât de călcate în picioare, de jefuite, de batjocorite, în primul rând de oamenii dinlăuntrul ei, de cei care au condus-o şi o conduc, trădând-o, de profitorii ei. Ne preocupă de asemenea destinul şi viitorul speciei umane, al civilizaţiei umane, al Omului. În toamna anului 2001, a avut loc la Bucureşti Congresul Mondial de Psihiatrie. Concluziile acestui Congres sunt mai mult decât pesimiste, sunt de-a dreptul înfricoşătoare. Astfel specialiştii în psihiatriei au afirmat că în acest moment, (ne aflăm la începutul secolului XXI şi al mileniului III) peste 40% din populaţia globului are probleme psihiatrice şi are nevoie de ajutorul, de serviciile psihiatrului. Trebuie să spunem că nu este un paradox faptul că problemele psihiatrice sunt mai grave, mai profunde, mai prezente, şi chiar devastatoare în societăţile din Ţările foarte dezvoltate, cum ar fi SUA, Ţările din Europa Occidentală. Statisticile privind starea culturală şi psihică a societăţii americane sunt de-a dreptul alarmante. Or pe noi, viitorologii din Biroul de Viitorologie de la Bucureşti ne interesează în cel mai înalt grad acest lucru. Ne îngrijorează enorm atât starea Civilizaţiei umane, care este îngrijorătoare, cât şi starea deplorabilă a poporului român, a naţiunii noastre. Suntem o specie, o Civilizaţie raţională bolnavă, marcată de o dezvoltare
123
tehnologică şi ştiinţifică accelerată, (în acelaşi timp paradoxală. Cu cât un capătul de sus al segmentului civilizaţiei umane se dezvoltă, cu atât capătul de jos involuează, trăieşte o degradare, prăbuşire foarte gravă) al cărei efect rezultat, direct este involuţia morală, spirituală, psihologică a Speciei umane. În ultima instanţă involuţia Speciei şi a Civilizaţiei umane. Ne îngrijorează enorm de mult starea şi viitorul Omului pe această planetă. Dacă am privi lucrurile de undeva de sus, din înaltul Universului, am vedea o Planetă, Pământul, purtând pe ea, deja numeroasă, o specie bolnavă. Şi ce este şi mai îngrijorător, este faptul că această Civilizaţie raţională, avansată, care este Civilizaţia umană, a fost avertizată de mai multe decenii de marile pericole care o pândesc, iar ea n-a reacţionat în nici un fel. De ce se întâmplă lucrul acesta ? Biroul de Viitorologie de la Bucureşti a găsit mai multe explicaţii ale acestei situaţii îngrijorătoare a speciei umane, şi în urma unor studii care se întind pe câteva decenii, cunoaşte şi remediile prin care s-ar putea salva în timp Specia şi Civilizaţia umană. Suntem de-asemenea profund îngrijoraţi de starea poporului român, un popor bolnav, ca mai toate societăţile moderne, al cărui viitor este pus sub semnul incertitudinii ! O dată cu dispariţia lui Ceauşescu de pe scena Istoriei, poporul român, Sistemul economic românesc, naţiunea română, statul român au devenit obiectul şi victima unui RĂZBOI MASCAT, MUT, DE O COMPLEXITATE, SUBTILITATE ŞI PROFUNZIME,

EXTRAORDINARE, CARE A AVUT CA REZULTAT DISTRUGEREA ECONOMIEI ROMÂNEŞTI, A SOCIETĂŢII, A CULTURII ŞI A SISTEMULUI DE ÎNVĂŢĂMÂNT ROMÂNESC ! DATORITĂ ÎNSUŞIRILOR NEGATIVE ALE PSIHOLOGIEI POPORULUI ROMÂN, DATORITĂ FAPTULUI CĂ SUNTEM UN POPOR SUICIDAL, în acest război mascat poporul român, jefuindu-şi economia, comportându-se LAMENTABIL, ÎL LOC SĂ SE AJUTE PE SINE, EL ŞI-A AJUTAT DE FAPT Agresorul,
124
contribuind din plin la distrugerea sa. Fiind obiectul unui Război mascat atât de complex şi de savant orchestrat de Laboratoarele de psihologie socială americane şi occidentale, în care a fost conceput acest Război mut, poporul român n-a fost capabil, n-a avut resurse, i-au lipsit atât intuiţia, cât şi instinctul, nervul de a se apăra. Aşa se face că economia românească a fost distrusă într-o foarte mare măsură, iar poporul român se află acum prăbuşit la pământ, asemenea unei vite căreia i s-a dat cu parul în cap. Este agonia din faţa morţii, din faţa extincţiei finale, dinaintea ieşirii din istorie. Este posibil ca în deceniile care urmează să nu apară forţe, mari personalităţi în poporul român, în societatea românească, astfel încât poporul român să reuşească încă o dată să se mai salveze în istorie. UN Institut de cercetări sociologice din Bucureşti în urma unor studii de prognoză demografică a ajuns la concluzia că după 2015-2020 numărul populaţiei ţigăneşti va depăşi în România numărul populaţiei româneşti. Din acest moment deci, românii devin în ţara lor a doua etnie ! Da, dar din acest moment putem considera poporul român intrat în perioada de dispariţie. Aşa după cum se ştie, ţiganii au anunţat (trebuie să precizăm că ţiganii au şi ei sociologi foarte buni, ca să-l amintim numai pe Gheorghe Nicolae. Ei bine, sociologii lor avansează aceiaşi ani, 2015-2020, aceiaşi dată, acelaşi moment istoric după care numărul ţiganilor va depăşi numărul românilor în România. Ei se numesc de pe acum cu mândrie înlocuitorii noştri. Lucrul acesta ne spune că ei cunosc deja SCENARIUL PREGĂTIT PENTRU IEŞIREA DIN ISTORIE A POPORULUI ROMÂN) şi ei că după 2015-2020 numărul ţiganilor va depăşi numărul românilor.
Aşa după cum am văzut şi după cum vedem cu toţii atât economiei româneşti cât şi poporului român, după înlăturarea Dictaturii române, când ne aşteptam cu toţii să ne meargă mai bine, şi cum în mod normal ar fi trebuit să se întâmple lucrurile, (acelaşi paradox care a guvernat şi destinul lui Mihail Gorbaciov) după căderea Dictaturii comuniste
125
poporului român i-a mers din ce în ce mai rău. Am mers din dezastru în dezastru, astfel că jefuindu-ne economia, falimentând întreprinderile uzinele şi combinatele ca să le cumpărăm sau să le vindem cât mai ieftin, am ajuns în ultimul hal de sărăcie. Decăderea culturală şi morală a societăţii româneşti este atât de mare încât suntem cel mai jalnic popor din Europa.

Nu este deloc ciudat însă că acelaşi lucru s-a întâmplat şi cu poporul rus şi cu Rusia. După zece ani de la căderea Dictaturii comuniste (ultimul dictator comunist al ruşilor fiind Mihail Gorbaciov) şi de la prăbuşirea Uniunii Sovietice sunt economişti occidentali care apreciază că în cei zece ani care au trecut de la prăbuşirea Uniunii Sovietice Rusia (de fapt Republica Federativă Rusă) a suferit distrugeri şi pierderi economice care depăşesc de peste, atenţie, 1000 de ori distrugerile suferite de Uniunea Sovietică (toată) în cel de-al doilea război mondial. O sursă a Uniunii Europene, aprecia în primăvara anului 2001 că Economia românească în cei zece ani care au trecut de la căderea Dictaturii comuniste a suferit distrugeri, pierderi care depăşesc 500 de miliarde de dolari, “mai mult decât economia lugoslaviei, care a trecut printr-un război”, preciza aceiaşi sursă. Dacă ne gândim că s-a estimat că distrugerile şi daunele economice suferite de Economia românească în cel de-al doilea Război mondial (precizăm în acelaşi timp că în visteria, în Tezaurul ţării, România a avut mai mult aur la 23 august 1944, adică în momentul loviturii de stat împotriva lui Antonescu, când România a ieşit din alianţa cu Germania, de fapt Lovitura de stat a fost împotriva statului şi a poporului român, decât în momentul intrării României în război, împotriva Uniunii Sovietice) sunt de circa 50 de milioane de dolari, rezultă din compararea celor două cifre că în deceniul care s-a scurs de la căderea lui Nicolae Ceauşescu România, Economia românească, au suferit, la fel ca şi Rusia, pierderi economice de peste 1000 de ori mai mari decât pierderile suferite în cel de-al
126

doilea război mondial. Cititorul poate rămâne desigur perplex. De altfel noi, românii, suntem cu toţii şi îngroziţi şi uluiţi. De la căderea lui Ceauşescu în România s-a furat, s-a jefuit şi s-a distrus de peste o mie de ori mai mult decât distrugerile suferite de România în cel de-al doilea război mondial. Dacă în timpul dictaturii comuniste s-a construit enorm de mult în ţara noastră, după căderea lui Ceauşescu cei care au venit la putere nu au făcut altceva decât să fure şi să jefuiască. În România nu s-a mai construit aproape nimic. S-a adeverit perfect ce le-a spus Nicu Ceauşescu asasinilor tatălui său, neocomuniştilor care l-au îndepărtat pe Ceauşescu ca să preia ei puterea. “Voi nu sunteţi în stare nici să văruiţi ce-a construit tatăl meu !” Există înregistrat pe videocasetă momentul acesta. Nici România, ale cărei pierderi sunt cu mult mai mari de 500 de miliarde de dolari (în realitate pierderile Sistemului socio-economi românesc sunt greu de evaluat. Cifra aceasta ar putea fi cel mult estimativă. Cum ar putea fi evaluată în dolari pierderea unei populaţii de peste un milion de români, sau cum ar putea fi evaluată pierderea a peste 750 de mii de informaticieni, cercetători, specialişti de înaltă formaţie care au plecat să lucreze şi s-au stabilit în străinătate, pentru că aici ar fi murit de foame) şi nici Marea Rusie nu se vor mai reface economic şi social niciodată în acest veac. Economiile lor trebuiau să fie distruse pentru ca să fie transformate în Pieţe de desfacere, iar societăţile respective transformate în sclavi care să muncească pentru Marele Capital Mondial. Acestea au fost cele mai importante Obiective ale Marelui Capital mondial : transformarea întregului spaţiu social şi economic al fostului Sistem socialist mondial în Piaţă de desfacere pentru economiile Ţărilor dezvoltate (care se aflau de peste 20 de ani în criză, modalitatea de a fi scoase din criză economiile Ţărilor dezvoltate fiind tocmai aceasta, făcându-se prin distrugerea economiilor fostelor ţări socialiste. Aceleaşi pierderi economice, aceiaşi involuţie au suferit-o, aşa cum

am spus mai sus, toate ţările din fostul Sistem socialist mondial. Dacă ne gândim numai la faptul că Rusia şi România au suferit distrugeri economice care depăşesc de peste 1000 de ori distrugerile suferite de cele două ţări în cel de-al doilea Război mondial, ne putem imagina la cât se ridică distrugerile, pierderile economice suferite de toate ţările foste socialiste, la un loc, în care, aşa cum s-a întâmplat în România şi Rusia, prăbuşirea comunismului a însemnat prăbuşirea întregului sistem socioeconomic. Nici după 12 ani, care au trecut de la momentul prăbuşirii statelor totalitare din Europe de Răsărit –, în anul funest 1989, economiile fostelor ţări socialiste nu au mai atins producţia şi productivitatea pe care aceste economii le aveau în acel moment. Adică în anul 1989, care nu a fost anul economic cel mai bun al ţărilor socialiste. Să ne gândim numai cât au costat distrugerile provocate de Războiul din Cecenia. Distrugeri economice suferite în primul rând de economia cecenă. Să ne gândim apoi cât au costat războaiele etnice din Iugoslavia. Aşadar deceniul 199020000 care a urmat SOLUŢIEI GORBACIOV în Uniunea sovietică, soluţie care a distrus atât Imperiul rus, sistemul socialist mondial, cât şi fenomenul comunist (conţinutul de procese şi de valori, idei, moduri de a gândi al acestor sisteme socio-economice) Dacă numai în România populaţia ţării a scăzut cu peste un milion de locuitori (altfel spus ţara noastră a devenit un altfel de Auşwitz care produce morţi. De aceea o spunem fără nici o ezitare şi fără nici o teamă, cei care s-au aflat la Conducerea României sunt vinovaţi şi ar trebui judecaţi pentru lucrul acesta, de cel mai groaznic genocid din istoria României), pierderea fiind enormă dacă ne gândim că reprezintă peste 5 % din populaţie, dă ne gândim că pierderea populaţiei fostei Uniuni Sovietice trebuie să fie de zeci de milioane, mai ales că în fostele ţări din Imperiul sovietic vârsta medie a scăzut foarte mult, ca şi datorită războaielor etnice, alcoolismului. Ce observăm ? Aceiaşi lege stranie şi

îngrozitoare a PARADOXULUI acţionează şi acum. O dată scăpate de comunism, în mod normal, aşa cum ne-am aşteptat de altfel cu toţii, fostele ţări socialiste, în loc s-o apuce pe drumul democratizării şi al progresului, ...au intrat pentru o lungă perioadă într-o stare de involuţie. Dacă fostele ţări socialiste aflate în centrul Europei au suferit un recul –, social şi economic mai mic, în schimb Rusia, fostele ţări din Imperiul sovietic, România, Bulgaria, Iugoslavia au suferit o.prăbuşire economică şi socială de proporţii.

S-a mai întâmplat un alt fapt.. .paradoxal. Dacă această împărţire a lumii, în cele două sfere de influenţă, sfera comunistă, a Rusiei, şi sfera capitalistă, a Statelor Unite ale Americii, au asigurat, pe tot parcursul războiului rece o anumită stabilitate, o anumită stare de pace

relativă este adevărat, ei bine, o dată cu prăbuşirea Uniunii Sovietice, ca una dintre cele două mari Puteri mondiale, în loc să “producă” o stare de stabilitate şi de pace în întreaga lume (pentru că acum nu mai existau două mari Forţe antagoniste, care se suspectau una pe alta, care urmăreau necontenit, fiecare, să câştige teren, sau să o elimine pe cealaltă Putere) lumea, sistemul socioeconomic mondial a intrat într-o perioadă de mari cutremure. În deceniul 1990-2000 “lumea” a devenit mult mai nesigură, mai supusă conflictelor, degradării, periculoasă, conflictele între naţiuni, războaiele, crizele politice, economice, terorismul s-au dezvoltat dintr-o dată exploziv. În timpul acesta Statele Unite şi-au arogat cu de la sine putere rolul de jandarm al lumii. Profitând că a rămas singură pe scena istoriei se comportă după legea celui mai tare, după legea junglei. În timpul acesta s-au produs mari şi costisitoare războaie. Să amintim războiul din Golf, sau Războiul din Iugoslavia. De la căderea lui Gorbaciov nu numai Uniunea Sovietică şi Rusia se prăbuşesc, se prăbuşeşte cea mai mare parte a civilizaţiei umane. Târziu ne-am dat seama că după distrugerea Sistemului comunist mondial Statele Unite, Occidentul, Societăţile
129
Transnaţionale, ale căror profituri depăşesc bugetele multor ţări la un loc, altfel spus marele Capital Mondial a declanşat un proces devastator, pe cât de subtil pe atât de periculos, cunoscut sub numele de Globalizare. Globalizarea nu este altceva decât un RĂZBOI MASCAT DECLANŞAT DE MARELE CAPITAL MONDIAL, DE ŢĂRILE CELE MAI DEZVOLTATE ÎMPOTRIVA CIVILIZAŢIEI UMANE, A SISTEMULUI SOCIOECONOMIC AL ÎNTREGII CIVILIZAŢII UMANE. Este UN LUCRU DEOSEBIT de periculos care pune în primejdie însăşi civilizaţia umană şi viaţa pe planeta pământ. La ÎNCEPUT societăţile naţionale nu ţi-au dat seama. Până când am văzut că în America, sau în Europa Occidentală ori de câte ori SE ADUNĂ Liderii Ţărilor Dezvoltate mulţimi imense de oameni, extrem de violente, protestează ÎMPOTRIVA MONDIALIZĂRII. Sloganul acestor protestatari eroici, deosebit de numeroşi şi virulenţi, este lupta împotriva unul Grup de bancheri care au acaparat bogăţia lumii şi care acum manipulează, spoliază, jefuiesc şi sărăcesc lumea ! Anul trecut la întâlnirea Liderilor Ţărilor celor mai dezvoltate ale lumii de la Milano am văzut scene cutremurătoare. Anul acesta Conferinţa de la Davos, unde se întâlnesc de ani de zile liderii ţărilor dezvoltate s-a ţinut la New-York, unde demonstraţiile antiglobalizare au fost de asemenea prezente. Globalizarea, cel mai oribil război dus de bogaţii lumii împotriva civilizaţiei umane, a speciei umane, pentru a o spolia, pentru a o sărăci nu ar fi putut să fie declanşată fără EXISTENŢA ŞI FĂRĂ OPERA LUI MIHAIL GORBACIOB. Astăzi, când Gorbaciov este un personaj uitat, iar tinerele generaţii habar nu au cine a fost omul acesta şi ce a făcut el, afirmaţia noastră o să pară ciudată. Adevărul este însă acesta, fără Gorbaciov nu ar fi existat acum periculosul şi oribilul proces de globalizare, prin care sunt distruse economiile ţărilor lumii, ca să devină piaţă de desfacere pentru mărfurile exportate de economiile ajunse la saturaţie din Ţările dezvoltate.
130
Globalizarea nu este altceva decât ultima fază, cea mai perversă prin care Marele capital mondial încearcă să pună mâna pe întreaga economie mondială. În ultima instanţă nu este decât un atentat subtil la adresa existenţei popoarelor în istorie. Fără Mihail Gorbaciov Uniunea Sovietică, comunismul, sistemul comunist mondial nu ar fi putut să fie distruse. Dacă ar mai exista Uniunea Sovietică, ne gândim la marea putere mondială care a fost, şi dacă ar mai exista Sistemul comunist mondial, acestea nu le-ar fi permis Ţărilor Dezvoltate, Marelui Capital mondial să dezlănţuie tăvălugul mondializării, care –, în cazul în care nu va fi oprit va duce la colapsul, la distrugerea Civilizaţiei umane. Omul acesta, Mihail Gorbaciov, astăzi uitat cu desăvârşire, stă în centrul acestor mari eveniment. Iată, fără Distrugerea Uniunii Sovietice –, a Fenomenului comunist, a sistemului socialist mondial, Marele şi teribilul Fenomen al Mondializării nu ar avea loc. Rămânem aşadar încă o dată uimiţi ce rol important, imens, dar din păcate negativ a jucat omul acesta în istoria recentă a omenirii. În cazul în care se va întâmpla ca peste numai câteva decenii Fenomenul canceros (acest fenomen constă în esenţă în procese de manipulare a societăţilor umane, şi de distrugere a valorilor, mentalităţilor, structurilor naţionale şi etnice ale popoarelor, pentru a le fărâmiţa, dezbina, îmbolnăvi, manipula, acest fapt ducând direct la distrugerea popoarelor) al Mondializării să ducă la dispariţia Speciei şi a Civilizaţiei umane, Mihail Gorbaciov este primul om vinovat de acest dezastru. Specia şi Civilizaţia umană sunt în mare pericol să dispară. Domnule Mihail Gorbaciov sunteţi încă în viaţă. V-aţi ascuns pe undeva în Statele

Unite, pentru că vă este teamă că în Rusia aţi putea fi asasinat. Pentru că aţi făcut popoarelor din fostul Sistem socialist mondial atât de mult rău, credem că a venit momentul să vă gândiţi să faceţi şi bine oamenilor !
131
ÎN ANUL 1989 A ÎNCEPUT CEL DE-AL PATRULUEA RĂZBOI MONDIAL, SUB BAGHETA DIRIJORULUI MIHAIL GORBACIOV !
Am mai discutat –, în prima parte a acestei cărţi despre Fenomenul Minus informaţie. Este momentul acum să discutăm din nou despre acest Mare şi Cumplit fenomen social şi psihologic. Prin anii 197475-76 am început să lucrez la o carte care se chema PSIHOLOGIA ŞI PEDAGOGIA FENOMENULUI MINUS INFORMAŢIE. Cu CÂT ÎNAINTAM în scrierea acestei cărţi rămâneam uimit de profunzimea şi complexitatea, de cât de prezent şi influent este acest fenomen în viaţa individului uman, a societăţilor umane, şi a civilizaţiei umane. Rămâneam uimit cât de mult rău face acest fenomen Omului, societăţii umane, şi, vai, cât de puţin cunoaştem noi acest fenomen, care ne învăluie ca un manşon, care ne formează conţinutul viaţii. Lucrul acesta a trezit în mine setea şi dorinţa de a pătrunde cât mai profund în cunoaşterea acestui fenomen.
Aşa după cum ştim cu toţii în decembrie 1989 noi doream cu toţii CĂDEREA DICTATURII COMUNISTE, CĂDEREA LUI CEAUŞESCU ! (Astăzi la 12 ani de la căderea lui Ceauşescu îl regretăm pe Ceauşescu şi credem că el nu trebuia dat jos ! Observăm acţiunea aceleiaşi Legi a Paradoxului, a inversului) Oamenii îl priveau pe Gorbaciov ca pe Mesia şi doreau ca el să-l dea jos de la Putere pe Ceauşescu. Gorbaciov I-a spus lui Ceauşescu, în iunie 1989, când a venit la Bucureşti la reuniunea Şefilor de Stat ai ţărilor care făceau parte din Tratatul de la Varşovia. În decembrie 1989 românii au ieşit în stradă –, ca să alunge de la Putere Dictatura comunistă. Lucrurile s-au complicat prin apariţia teroriştilor. Ni s-a spus că teroriştii sunt ai lui Nicolae Ceauşescu, că ei luptă pentru a-l readuce pe Ceauşescu la putere. Am fost minţiţi, manipulaţi. Mai târziu am aflat că teroriştii, care
132
au acţionat, încă din primele zile ale “Revoluţiei” la Timişoara, nu au fost ai lui Ceauşescu. Au fost ai KGB-ului, ai CIA, ai Serviciilor secrete maghiare, ai Mosadului, s-a scris în presă. La Timişoara ei au avut “funcţia “ de a incita populaţia împotriva lui Ceauşescu, de a stimula revolta, de a crea haos. După căderea lui Ceauşescu ei “ au fost ai lui Ceauşescu”, funcţia lor devenind acum aceea de a-i face pe români să-i urască şi mai mult pe Ceauşeşti, să creeze un “ spectacol dramatic, care se petrece în orice revoluţi”, ca revolta oamenilor împotriva lui Ceauşescu (stimulată, manipulată, dirijată) să dea impresia unei REVOLUŢII ADEVĂRATE. Şi, desigur, ca autorii loviturii de stat împotriva lui Ceauşescu, dar şi a statului român, să aibă motiv pentru a-l executa cât mai repede pe Nicolae şi pe Elena Ceauşescu ! Teroriştii –, la Bucureşti şi în celelalte oraşe ale ţării, au avut deci şi această funcţie, să legitimeze execuţia. Ceauşescu trebuia executat cât mai repede, ca să scape de el. În primul rând desigur ca să nu aibă posibilitatea să vorbească. Deşi Ceauşescu a spus că este vorba despre o lovitură de stat executată de serviciile secrete străine. În al doilea rând se ştia că mai târziu, pentru că cei care au preluat Puterea după Ceauşescu au avut şi sarcina de a distruge economia românească, pas, cu pas, şi subtil, pervers, o dată cu creşterea sărăciei şi a disperării în ţară, lumea avea să-l scoată pe Ceauşescu din Puşcărie. Şi în al treilea rând, aşa cum a afirmat Biroul de viitorologie de la Bucureşti, Ceauşescu a fost programat ca să fie executat pe 25 decembrie, deci în ziua sfântă a naşterii Domnului, pentru că Cei care de sus au gândit, au comandat această lovitură de stat, erau SATANIŞTI. Francmasonii, Societăţile secrete oculte, sunt sataniste. Ceauşescu a fost programat să fie executat de Crăciun pentru că astfel : 1) era pângărită, murdărită, blestemată ziua naşterii Domnului, care este o zi sfântă, 2) poporul român era astfel culpabilizat în veci, el avea să fie arătat de acum încolo ca un popor care-şi omoară Conducătorii, fiind atât de crud –, că şi-l
133
omoară până în şi în ziua de crăciun, şi 3) francmasonii din lumea întreagă comunicau astfel între ei, anunţând misiune îndeplinită. Aceasta este ipoteza şi explicaţia pe care a dat-o Biroul de viitorologie de la Bucureşti faptului că Ceauşescu a fost programat să fie executat de Crăciun. Lucrul acesta se va vedea mai bine, din citatul de mai jos, de unde ne dăm seama limpede că atât ziua căderii şi a execuţiei lui Ceauşescu, Lovitura de stat în

ansamblul ei au fost programate, gândite cu mult timp înainte. Unul dintre cei care au comandat asasinarea lui Ceauşescu a fost personajul central al acestei cărţi Mihail Gorbaciov. au fost (Şi cum a confirmat şi colonelul Filip Teodorescu, în cartea sa “UN RISC ASUMAT” –, Editura Viitorul românesc, 1992, pagina 39. “ Prima informaţie obţinută de mine cu privire la iminenţa înlăturării lui Nicolae Ceauşescu a fost în octombrie 1989. Mă ocupam personal de urmărirea unui important cadru de spionaj occidental, datorită frecventelor sale contacte cu un omolog al său aparţinând altei ţări occidentale, la fel de implicat în acţiuni destabilizatoare în România. Le-am surprins întâlnirea, deşi îşi luaseră măsuri de precauţie deosebite. În discuţia lor au amintit ca dată certă stabilită pentru înlăturarea lui Nicolae Ceauşescu 25 decembrie 1989. Deci Crăciunul. Mi se pare lipsită de temei orice speculaţie cu privire la coincidenţa cu procesul şi execuţia. Pentru că din discuţia celor doi nu a rezultat nimic referitor la modul de înlăturare al dictatorului. Am ezitat mult dacă să raportez sau nu o asemenea informaţie, cu atât mai mult cu cât nu aveam detalii. M-a hotărât însă obţinerea alte informaţii pe care, dacă nu aş fi avut posibilitatea să o coroborez cu prima, în mod cert nu aş fi luat-o în seamă. Un personaj important, care mulţi ani s-a aflat în poziţii situate spre vârful piramidei politice din România, colaborator al serviciului de spionaj englez în perioada celui de-al doilea război mondial şi care a continuat să cocheteze cu acesta, dar şi cu altele, bineînţeles de pe alte poziţii, a fost avertizat de amicii săi, ca în preajma

134

crăciunului, împreună cu familia, să părăsească Bucureştiul întrucât urmează evenimente deosebite şi este bine să se pună la adăpost. Menţionez că de acest personaj mă ocupam personal, aveam chiar relaţii relativ cordiale şi, pot spune acum, am atenuat, pe cât a fost posibil duritatea măsurilor pe care le cerea Nicolae, dar mai ales Elena Ceauşescu care, nu cunosc din ce motive, nu-l puteau suporta sub nici o formă şi se interesa periodic care îi este activitatea. Atitudinea mea a fost determinată în mare parte de preocupările publicistice ale personajului, pe care le apreciam în mod sincer." ”Nu pot decât să spun că este dureros şi ruşinos să vezi contraspionajul românesc cocoloşindu-i şi oblojindu-i pe trădătorii de neam şi de ţară, chiar dacă respectivul (cine să fi oare ?) Din acest citat din cartea lamentabilului Colonel de contraspionaj Filip Teodorescu, vai care are şi neruşinarea să-ţi creioneze un portret de Ofiţer de contraspionaj inteligent şi bun, se vede cum cu mult timp înainte, agenţi, care aparţineau multor ţări occidentale, comunicau şi conlucrau cu oameni importanţi din subordinea lui Nicolae Ceauşescu la “elaborarea loviturii de stat De altfel, aşa cum a mărturisit generalul Paul Păsărin, Şeful Contraspionajului românesc al lui Nicolae Ceauşescu, Mihail Gorbaciov l-a avertizat limpede pe Ceauşescu, în 8 iulie 1989, la Bucureşti, că în cazul în care nu-şi dă demisia, nu se retrage, va fi înlocuit. Dacă în decembrie 1989 am crezut cu toţii, manipulaţi fiind, că am fost martorii unei revoluţii, acum –, după 12 ani, ştim sigur că în decembrie 1989 dictatorul comunist Nicolae Ceauşescu a fost înlăturat în urma unei Lovituri de stat care s-a desfăşurat în practică după UN SCENARIU PUS LA PUNCT CU MULT TIMP ÎNAINTE. Atât Scenariul după care s-a desfăşurat Lovitura de stat, cât şi modul cum a fost realizat acest Scenariu în practică (a fost realizat perfect, cu foarte mici erori)n e arată limpede că au fost executate de profesionişti specializaţi în manipulare şi lovituri de stat. Desigur că Autorii loviturii de stat din 22 decembrie 1989,

135

prin care a fost înlăturat Nicolae Ceauşescu (în realitate această Lovitură de stat a început în ziua de 15 decembrie şi s-a terminat în ziua de Crăciun când au fost executaţi soţii Ceauşescu, în modul cel mai oribil şi ruşinos. Autorii acestei oribile crime care murdăreşte îngrozitor atât istoria cât şi poporul român s-au umplut pentru întotdeauna de oprobiul poporului român) ar fi putut să-l împuşte pe Nicolae Ceauşescu în Biroul lui, sau pe stradă, într-un loc ales de ei, şi în cazul acesta nu ar mai fi murit peste 1300 de tineri. Copii şi tinerii morţi în revoluţie, declaraţi eroi ai “Revoluţiei”. Lovitura de stat însă a fost astfel gândită, concepută încât ea să PARĂ ÎN OCHII POPORULUI ROMÂN REVOLUŢIE. De aceea scenariştii au gândi spectacolul teatral al unei revoluţii. Pentru aceasta era nevoie de terorişti, era nevoie ca poporul prost să fie stimulat să se revolte, şi era nevoie de victime. Lovitura de stat a fost a fost “dezvoltat” şi realizată într-adevăr ca o revoluţie. Târziu de tot, atât gazetarii cât şi societatea românească au realizat cât de oribil şi cât de perfect am fost manipulaţi cu toţii.

2) Lovitura de stat din decembrie 1989 de la Bucureşti nu a fost singulară însă. Ea a făcu parte, a fost un subsistem, un segment din ceea ce noi am numit SISTEMUL LOVITURILOR DE STAT DIN EUROPA DE RĂSĂRIT ALE ANULUI 1989 PRIN CARE A FOST DISTRUS SISTEMUL COMUNIST MONDIAL. Referitor LA ANUL ALES pentru a fi pus în aplicare acest Scenariu al unui Întreg Sistem de lovituri de stat, aplicat pe o arie geopolitică foarte întinsă, dacă ne gândim că acest spaţiu cuprinde ţările din Europa Centrală, de Răsărit şi Imperiul Sovietic până la Pacific, trebuie să observăm că el a fost ales exact la 200 de ani de la producerea revoluţiei franceze din anul 1789. Cum Revoluţia franceză a fost opera francmasoneriei europene din timpul acela este limpede că şi Autorul acestui Sistem de lovituri de stat, ale anului 1989, realizate în Europe de Răsărit, este tot
136
Francmasonerie. Sau mai precis, VÂRFUL MONDIAL AL SOCIETĂŢILOR SECRETE. Cu alte cuvinte Vârful Mondial al Societăţilor secrete, cel care de altfel conduce lumea, conduce Civilizaţia umană (este ceea ce ne-au revelat acest Sistem de lovituri de stat) cu revoluţiile di Europa de Răsărit din anul 1989 a “ comemorat “ revoluţia franceză. În acelaşi timp însă trebuie spus că momentul 1989 a fost ales din mai multe motive, şi a urmărit mai multe obiective. De exemplu Economiile din Europa de răsărit trebuiau distruse şi transformate în piaţă de desfacere pentru Economiile ţărilor dezvoltate occidentale, pentru că acestea se aflau în criză, stagnau, de mai bine de 20 de ani. Economiile ţărilor dezvoltate puteau ieşi din criză numai prin distrugerea economiile din fostele ţări socialiste, care după ce erau distruse urmau să fie, să funcţioneze ca pieţe de desfacere. Acestea puteau fi distruse numai dacă se prăbuşea Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, (vestitul PCUS, or am văzut cum a fost el distrus, în urma “înscenării” Loviturii de stat pe care au dat-o, au declanşat-o fără să o pregătească, Conservatorii stalinişti. Care au căzut în cursă, au fost atraşi în capcană) Uniunea Sovietică, Sistemul comunist mondial. Pentru aceasta au fost desfiinţate mai înainte atât CAER-ul cât şi TRATATUL DE LA VARŞOVIA. Ca să poată avea loc Lovitura de stat din decembrie 1989 de la Bucureşti, au avut loc, mai înainte, celelalte lovituri de stat din fostele ţări socialiste. Acestea au fost lovituri de palat, sau de catifea, cum au fost numite. Adică au fost “montaţi”, pregătiţi adjuncţii Liderilor de partid şi de stat, care în cadrul unor Plenare ale CC-ului sau ale Birourilor politice au fost daţi jos, sau au fost obligaţi să-şi dea demisia. Aşa s-a întâmplat în Bulgaria şi în R.D.Germană. Ceauşescu a fost şi el “sfătuit” de Gorbaciov (trebuie să spunem că Dirijorul, cel care a orchestrat loviturile de stat din ţările frăţeşti ale Uniunii Sovietice, din cadrul Sistemului socialist mondial, a fost Gorbaciov) să predea puterea, atât la Bucureşti, cu prilejul
137
Consfătuirii Liderilor ţărilor din Tratatul de la Varşovia, din 8 iulie 1989, cât şi cu prilejul întâlnirilor lui Mihail Gorbaciov cu Nicolae Ceauşescu, de la Kremlin din 5 noiembrie 1989. După întâlnirea lui Gorbaciov cu Bush de la Malta (o a doua laltă, la care Lumea a fost încă o dată împărţită în sfere de influenţă) Mihail Gorbaciov a doua zi i-a chemat pe toţi Liderii ţărilor socialiste la Moscova. Cu acest prilej Gorbaciov îi cere lui Ceauşescu, de data aceasta direct, brutal, să predea puterea. Ceauşescu refuză –, spunând că el a realizat demult reformele pe care le introduce acum Gorbaciov în Uniunea sovietică şi în celelalte ţări socialiste. S-a ajuns la ameninţări şi la înjurături. Mihail Gorbaciov l-a ameninţat, l-a înjurat şi l-a scuipat pe Nicolae Ceauşescu. Acesta nu i-a răspuns cu aceiaşi monedă. L-a ameninţat în schimb pe Gorbaciov, (care-l ameninţase cu intrarea trupelor sovietice în România) că în cazul în care va invada România va transforma această parte a Europei Centrale într-un Vietnam, situaţie din care Gorbaciov nu va şti cum să iasă.
3) În al treilea rând anul 1989 a fost anul Sistemului loviturilor de stat din Răsăritul Europei pentru că la Kremlin se afla Mihail Gorbaciov. Acestea au fost cele trei motive principale pentru care anul 1989 a fost ales ca Momentul distrugerii Comunismului, al Uniunii Sovietice şi al Sistemului comunist mondial. Acum vedem limpede că fără venirea lui Mihail Gorbaciov la Putere, la cârma PCUS şi a Uniunii Sovietice, nu ar fi existat nici anul 1989, anul revoluţiilor comuniste, şi nici comunismul, iar Uniunea Sovietică şi Sistemul comunist mondial nu s-ar f prăbuşit.

SISTEMUL DE LOVITURI DE STAT DIN ANUL 1989 DIN ŢĂRILE FOSTE SOCIALISTE DIN RĂSĂRITUL EUROPEI.
138

Să ne aplecă acum cu o atenţie şi mai mare asupra ACESTUI CIUDAT “Sistem de lovituri de stat din anul 1989, din fostele ţări socialiste din Răsăritul Europei.” Aşa cum spuneam în prima parte a acestei cărţi SISTEMUL SOCIALIST MONDIAL, CARE A APĂRUT ÎN ISTORIE O DATĂ CU MAREA REVOLUŢIE DIN OCTOMBRIE 1917, O DATĂ DECI CU APARIŢIA PRIMULUI STAT COMUNIST, CARE NU ÎNTÂMPLĂTOR A FOST RUSIA, ŞI CARE S-A DEZVOLTAT ENORM DE MULT DUPĂ VICTORIA UNIUNII SOVIETICE ÎN CEL DE-AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL, CÂND ŢĂRILE DIN Răsăritul Europei au fost pur şi simplu vândute lui Stalin, Uniunii Sovietice, la Ialta, era în cea de-a doua jumătate a secolului XX, CEA MAI MARE CONSTRUCŢIE POLITICO-ECONOMICĂ-MILITARĂ DIN ISTORIE. Era cea mai Puternică, avea resurse umane şi materiale extraordinare, avea cea mai mare armată a tuturor timpurilor, şi un Serviciu secret, KGB-ul, cel mai mare din lume. Această Construcţie era inexpugnabilă, cu alte cuvinte ! Şi totuşi ea s-a dărâmat singură, uimitor de repede şi de uşor, fără să se tragă un glonte, cum se spune. Ne întrebam în prima parte a acestei cărţi, cum de a fost posibil lucrul acesta ? Cum de a fost posibil ca un om, numit Mihail Gorbaciov, o dată venit la Conducerea Uniunii Sovietice, (fiind Secretar general al PCUS, el deţinea Puterea în Uniunea Sovietică), sub aparenţa salvării Comunismului, a revigorării Uniunii Sovietice, a re-lansării economice a Sistemului socialist mondial, deci sub masca acestui proces (la început nimeni nu-şi dă seama, toată lumea îl crede pe Gorbaciov, mai ales că Sistemele economice socialiste se scufundă) Mihail GORBACIOV DEMAREAZĂ DE FAPT UN PROCES SUBVERSIV, SUBTIL DE DISTRUGERE A COMUNISMULUI, DE SUBMINAREA ŞI DE ÎMPINGERE LA DEZMEMBRARE ŞI PRĂBUŞIRE A IMPERIULUI SOVIETIC, DE DISTRUGERE A SISTEMULUI COMUNIST MONDIAL. O

SĂ VEDEM ACUM CĂ MIHAIL GORBACIOV ŞTIA DE LA ÎNCEPUT CĂ REFORMELE LUI VOR DUCE LA DISTRUGEREA COMUNISMULUI ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ, LA DISTRUGEREA UNIUNII SOVIETICE ŞI A SISTEMULUI SOCIALIST SAU COMUNIST MONDIAL. (între noţiunile de sistem comunist şi socialist, deşi propaganda comunistă spunea că socialismul este o primă treaptă către comunism, în realitate nu există nici o diferenţă. Amândouă noţiunile se referă la unul şi acelaşi model de societate şi economie şi sunt pur propagandistice. Cel pe care l-am cunoscut noi înainte de prăbuşirea comunismului, o dată cu Gorbaciov. Pentru că în realitate sisteme economice socialiste nu au existat în istorie. Ceea ce era numit sistem economic socialist sau comunist nu era altceva decât un Sistem capitalist de stat, în care o economie întreagă era proprietatea Dictaturii comuniste, şi de fapt în realitate nu era nici a ei) Ca să înţelegem cum a fost posibil ca Imperiul sovietic şi Sistemul comunist mondial să se prăbuşească asemenea unui castel de cărţi, fără să se tragă nici un glonţ, cititorul trebuie să cunoască următoarele lucruri.

1) EXISTĂ DOUĂ TIPURI DE RĂZBOAIE, RĂZBOIUL MILITAR ŞI RĂZBOIUL MUT SAU RĂZBOIUL MASCAT. Ce este războiul de tip militar ? Războiul de tip militar este războiul pe care-l cunoaştem cu toţii, în care există două armate, înarmate cu artilerie, infanterie, tancuri, aviaţia, într-un cuvânt cu arme, sau mijloace de luptă. Dintre aceste două armate una, de obicei cea mai numeroasă, cea mai bine dotată este Agresorul, şi ea invadează teritoriul statului, al poporului pe care vrea să-l înfrângă. Statul agresat dispune şi el de o armată, de infanterie, de artilerie, de tancuri, de aviaţia. Între aceste două armate are loc o luptă, sau un număr de lupte. În urma acestor lupte rezultă un Învingător şi un Înfrânt. În cazul în care Armata Agresorului iese victorioasă statul şi poporul

înfrânt îşi pierde independenţa şi suveranitate. Agresorul în acest caz îi va lua poporul înfrânt bogăţiile, teritoriul, (o parte din teritoriu, sau poate să-l anexeze în întregime) îl va pune să plătească despăgubiri, plăţi de război. În cazul în care poporul sau Statul agresat reuşeşte să-l învingă pe Agresor (aşa numitele războaie de apărare) în cazul acesta Agresorul este respins peste graniţă, şi este posibil ca în situaţia în care armata agresoare este distrusă în întregime Statul Agresor să devină un Stat ocupat. Aşa au fost Primul şi cel de-aş Doilea război mondial, au fost războaie de tip militar. Aşa au fost majoritatea, războaielor purtate de poporul român, de-alungul istoriei sale, poporul român fiind de cele mai multe ori, de fapt întotdeauna, un popor agresat. Din fericire, noi, românii, datorită inteligenţei şi vitejiei unor Domnitori din aceste războaie am ieşit de multe ori învingători. Lucrul acesta ne-a ajutat să nu dispărem ca popor din istorie.

2) CE ESTE RĂZBOIUL MUT SAU RĂZBOIUL MASCAT ? Este un tip de război foarte ciudat,

opus războiului de tip militar. Dacă în războiul de tip militar Agresatul are în faţă un Agresor fizic, căruia îi cunoaşte intenţiile, valoarea militară, efectivele militare, metodele şi mijloacele de luptă, direcţia din care vine Agresorul, şi în funcţie de aceste date îşi organizează apărarea, în cazul RĂZBOIULUI MASCAT SAU MUT Agresatul nici măcar nu ştie, nu bănuieşte că este atacat. Cât despre Agresor, Agresatul habar nu are cine este acesta, ce metode foloseşte, care-i sunt intenţiile. Sau Agresorul vine către Agresat (aparent cu intenţii bune, în realitate ca să-l distrugă) cu "intenţii bune", afirmă că-l ajută, că vrea să-l ajute. Ba chiar se întâmplă ca în viitorul imediat chiar îl ajută, ca în viitorul mediu şi îndepărtat să-l distrugă, să-l supună. Războiul de tip nemilitar, Mut, sau Mascat este un război invizibil, "viclean, pervers" care are o altă " logică şi o altă
141
filozofie". În acest tip de război Agresatul este " păcălit", de Agresor, Agresatul nici nu-şi dă seama că este atacat şi că urmează să fie distrus. Agresorul foloseşte "mijloace mascate", Agresatul "habar nu are că mijloacele, ajutorul, "darurile" pe care la primeşte el de la Agresor îl vor distruge. Agresorul îl învinge pe Agresat folosindu-se pur şi simplu de prostia, de defectele psihologiei şi moralei poporului respectiv, punându-l "să se învingă singur". Agresorul beneficiază şi se foloseşte de faptul că Agresatul este neinformat, că se află în situaţia de Fenomen Minus informaţie, că este lipsit de experienţa acestui tip de război. Să dăm acest exemplu. Noi, românii, după căderea lui Ceauşescu, trecând la democraţie şi la economia de piaţă, la capitalism, ne-am jefuit şi ne-am distrus Economia (construită cu atâta trudă de poporul român pe parcursul a 50 de ani !) într-un hal fără de hal, încât am ajuns acum un popor jalnic, cel mai sărac popor al Europei, umiliţi şi stresaţi, un popor care nu mai speră că se va mai salva vreodată în istorie ! Un popor care se află în faţa dispariţiei sale din istorie ! De ce ? Pentru simplu fapt că imediat după căderea lui Ceauşescu poporul român, statul român, economia românească, naţiunea români, într-un cuvânt, a devenit obiectul şi victima unu RĂZBOI MASCAT, MUT, CUMPLIT, DIN PARTEA OCCIDENTULUI. Acest tip de război al cărui obiect, victimă am devenit a fost atât de bine gândit, de bine proiectat şi de bine realizat în practică încât noi, ca Naţiune şi ca popor, am fost totalmente înfrânţi. Noi, românii, habar nu am avut că ne aflăm în război, habar nu am avut că suntem atacaţi şi că economia ne este distrusă sistematic, după un scenariu foarte subtil. Rezultatul, efectele acestui război, a cărui victimă suntem în continuare sunt catastrofale. Un popor de 23 de milioane a pierdut în acest război peste un milion şi jumătate de oameni, a pierdut peste 750 de mii de cercetători ştiinţifici,
142
informaticieni, forţă de muncă înalt calificată, a cărui economie a fost distrusă în cea mai mare parte, transformată în piaţă de desfacere pentru Occident, iar poporul român ,adus într-o stare jalnică şi periculoasă de sărăcie a devenit sclavul Occidentului. Este cea mai mare înfrângere în istoria a poporului român, de la războaiele daco-romane din anii 101102 şi 105-106, războaie în care statul dac, regatul dac şi poporul dac au ieşit de pe scena istorie. Este exact ceea ce se va întâmpla cu poporul român în deceniile următoare. De ce a fost poporul român înfrânt în acest Război MUT ? Din mai multe motive, cauze, desigur. În primul rând pentru că OCCIDENNTUL A FOST FOARTE PERVERS, FOARTE VICLEAN ÎN ACEST RĂZBOI. ŞI, DESIGUR, FOARTE CINIC, TICLOS. Atenţiune, când folosim noţiunea de OCIDENTUL noi ne referim la cei care Conduc Occidentul, adică la Vârful mondial al societăţilor secrete care conduc lumea. Care manipulează atât America, Europa, cât şi marea majoritate a guvernelor lumii. Şi care sunt acelaşi lucru cu Marele Capital mondial, care conduce prin manipulare Civilizaţia umană. Acesta este adevărul. MARELE SISTEM DE LOVITURI DE STAT (deci, atenţiune, aceste lovituri de stat formează un Sistem de lovituri de stat, ele au fost gândite de Laboratoarele de sociologie ale Marelui Capital Mondial dintr-o perspectivă unitară, sistemică, asemenea unui Mare sistem de Lovituri de stat într-o desfăşurare bine scenarizată, bine gândită), nu este opera numai a lui Gorbaciov sau a KGB-ului, ori al lui George Bush sau CIA, ci este opera acelei Forţe teribile, a Vârfului mondial al Societăţilor secrete, care deţine Marele Capital Mondial. Adică a Forţei, a Inteligenţei (Negative) care stă deasupra Statelor Unite şi deasupra Uniunii Sovietice, deasupra oricărui Guvern. Pentru că Occidentul, manipulat la rândul lui de Vârful Financiar al lumii, care este
143

unul şi acelaşi cu Vârful Mondial al Societăţilor secrete care conduc lumea POSEDĂ ATÂT ŞTIINŢA CÂT ŞI EXPERIENŢA CONCEPERII ŞI A DUCERII UNUI RĂZBOI MASCAT, PE CÂND POPORUL ROMÂN, CA MAI TOATE POPOARELE LUMII, NU SUNT ALTCEVA DECÂT NIŞTE TURME UŞOR MANIPULABILE, CARE SE LASĂ MANIPULATE, fiind trădate de Conducerile lor, de Serviciile lor secrete, şi de Armatele lor..

Poporul român a pierdut acest Război mascat pentru că atât Armata sa cât şi Serviciile Secrete, care sunt Instituţii concepute pentru a apăra un popor, un stat –, o naţiune nu au făcut nimic pentru a apăra poporul român. Au tăcut, ceea ce este echivalent cu a trăda. Aceasta este o lege, pe care o cunoaşte şi cel mai neinstruit om, că atunci când o naţiune, un popor este victima unei Agresiuni externe, a unui Război, de orice fel ar fi acel război, CONDUCEREA ŢĂRII, ARMATA ŞI SERVICIILE SECRETE ALE ACELUI POPOR AU DATORIA DE A FACE ABOLUT TOTUL PENTRU A SALVA POPORUL ROMÂM. În anul 1989, o dată cu căderea lui Ceauşescu poporul român, economia românească au devenit obiectul şi victima UNUI RĂZBOI MASCAT, DE O COMPLEXITATE, PERFIDIE, ŞI EFICIENŢĂ EXTRAORDINARE. Conducerea ŢĂRII, Armata şi serviciile secrete ale acestui popor nu au făcut nimic ca să salveze poporul român şi economia românească. Au tăcut ! De ce au tăcut ? Ştim de ce au tăcut. Problema este dacă poporul român, naţiunea română se mai pot salva în istorie ! Aşa cum am mai spus însă RĂZBOIUL MASCAT A FOST DEZVLĂNŢUIT ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI, cu mult înainte de căderea lui Nicolae Ceauşescu, căderea lui Ceauşescu, doborârea Dictaturii comuniste în România fiind primul obiectiv al acestui Război mut. De ce ? Pentru că atâta timp cât ar fi rămas la conducerea României Ceauşescu, simbolul Statului Român

independent şi suveran, (căci că în acel moment, sau până la căderea lui, Nicolae Ceauşescu a fost însăşi STATUL ROMÂN SUVERAN ŞI AUTENTIC) Agresorul nu ar fi făcut ce ar fi vrut în ţara aceasta. Abia după ce au distrus Statul român independent şi Suveran, şi la cârma României a venit Clica cozilor de topor, a trădătorilor de ţară, cumpăraţi şi plătiţi de Agresor, sub masca reformelor economice, a democraţiei şi a trecerii la Economia de piaţă, atât economia românească, învăţământul, cât şi cultura, poporul român au fost distruse meticulos, sistematic, pas cu pas, utilizându-se Războiul economic, informaţional, educaţional, cultural, psihologic, sistemic. Acest RĂZBOI MUT, MASCAT A DISRTUS ÎNCEPÂND CU IANUARIE 1990 ROMÂNIA PĂNĂ LA ACEST MOMENT, ANUL 2002, CÂND ECONOMIA ŞI POPORUL ROMÂN AU FOST DISTRUSE ÎNTR-UN MOD DE NEIMAGINAT ! Aşa după cum se ştie SISTEMUL DE LOVITURI DE STAT, PRIN CARE A FOST DISTRUSĂ Uniunea Sovietică, PCUS, Sistemul Comunist mondial, A ÎNCEPUT CU INSTALAREA LA CONDUCEREA PCUS ŞI A UNIUNII SOVIETICE A LUI MIHAIL GOTRBACIOV. Acest Sistem de Lovituri de Stat s-a încheiat cu ultima lovitură de stat din Sistem, cu cea de la Bucureşti, prin care a fost doborât de la Putere şi asasinat mişeleşte Nicolae Ceauşescu. (ca mulţi Domnitori români, de altfel, care au fost trădaţi de boierii “din nivelul doi” şi de slugile lor, Ceauşescu fiind trădat de oamenii lui, în primul rând de Securitate şi de Armată.). Deci acest Sistem de lovituri de stat a început prin “manevra”, pregătită cu mult timp înainte, a venirii lui Mihail Gorbaciov la Putere. Acest moment îl putem considera ca o Lovitură de stat, extrem de abil gândită şi de sofisticată concepută, dată de Vârful Financiar mondial, de Vârful mondial al societăţilor secrete împotriva Uniunii Sovietice şi a popoarelor Uniunii Sovietice, a Statului Sovietic. După ce Mihail Gorbaciov a venit la

Putere, el a declanşat Războiul Mut (împotriva, nu a comunismului sovietic, ci a Uniunii Sovietice, a PCUS, a Statului Sovietic, a Sistemului Mondial Comunist), Mascat, pervers, cu arme perfide şi nemilitare, prin care a distrus economia comunistă sovietică, prin care a distrus PCUS, Uniunea sovietică, Sistemul socialist mondial. Avem aici două lucruri distincte. Ne gândim la Sistemul de lovituri de stat al anului 1989. El a început, ne referim la Sistemul de lovituri de Stat, aşa cum am spus în momentul venirii lui Mihail Gorbaciov la Putere, acesta, fiind instalat imediat după moartea lui Cernenko, la Kremlin (Cernenko fiind mai mult bolnav, cel care a condus, din umbră, Uniunea Sovietică în timpul lui Cernenko, şi chiar a lui Andropov, a fost Mihail Gorbaciov), şi s-a terminat cu asasinarea lui Nicolae Ceauşescu, la Târgovişte. Sa încheiat, aşadar, acest Sistem de lovituri de Stat cu Lovitura de Stat de la Bucureşti, după Lovitura de palat, sau de Catifea de la Sofia, prin care a fost răsturnat Jivcov în Bulgaria. Înaintea loviturii de palat dată împotriva lui Jivkov la Sofia de Lukianov (ulterior

asasinat, tocmai pentru că ştia prea multe, adică ştia Adevărul) au fost loviturile de stat de catifea de la Praga, şi Loviturile de stat de la Berlin (prin care a fost înlăturat Honeker şi, ulterior, desfiinţat statul RDG, şi RD Germania, care a fost de fapt vândută de Gorbaciov lui Kohl, cu 30 de miliarde de dolari. Informaţia aceasta n-am putut-o din păcate verifica, dar lucrurile sau întâmplat chiar aşa) şi de la Budapesta. Lovitura de stat din Uniunea Sovietică, dată de Mihail Gorbaciov şi oamenii lui, (după Scenariul conceput cu mult timp înainte în Laboratoarele de psiholgie socială ale Vârfului financiar mondial, adică al Francmasoneriei mondiale) a început în momentul venirii lui la Putere şi s-a încheiat în momentul distrugerii, atât a PCUS, cât şi a Uniunii Sovietice, adică după Puciul din 21 august 1991, ca şi după formarea, pe ruinele fostei Uniuni Sovietice, a Uniunii Statelor Independente (o construcţie artificială, total nefuncţională)
146
consfinţită prin Tratatul de constituire, semnat pe 21 decembrie 1991, ca şi după demisia din 25 decembrie a lui Gorbaciov din funcţia de Preşedinate al Uniunii Sovietice.
147
CAPITOLUL XII
AŞA ZISUL SISTEM DE REVOLUŢII AL ANULUI 1989 PRIN CARE, CHIPURILE, SE ÎNCERCA SALVAREA COMUNISMULUI, A FOST ÎN REALITATE “MASCA” UNUI SISTEM DE LOVITURI DE STAT .
Să ne aplecăm acum cu atenţie asupra acestui Sistem de lovituri de stat ale anului 1989, din fostul Sistem Socialist mondial, dar mai ales DIN “ŢĂRILE FOSTE COMUNISTE DIN RĂSĂRITUL Europei, Polonia, Cehoslovacia (în anul următor divizată, despărţită de acelaşi Vârf financiar mondial în două ţări, Cehia şi Slovacia), Bulgaria, Ungaria, R.D. Germană, Iugoslavia, divizată şi distrusă într-un mod greu de imaginat în urma unui (MARE RĂZBOI MASCAT) război etnic iniţiat şi condus abil de acelaşi Occident, (manipulat şi el din umbră de Vârful francmasonic şi Financiar mondial) care l-a sprijinit pe Mihai Gorbaciov pe tot parcursul existenţei lui la Conducerea PCUS şi a Uniunii Sovietice. Acest Sistem de lovituri de stat, gândit cu mult timp înainte, şi care au fost conduse de Dirijorul Mihail Gorbaciov, şi de KGB, în final viza distrugerea Întregul Sistem comunist mondial, adică şi înlăturarea Dictaturii comuniste în China, în Cuba –, în Coreea de Nord. Nu s-a întâmplat însă aşa pentru că în Cuba, în Coreea de Nord şi în China atât KGB-ul, cât şi CIA, celelalte Servicii secrete şi Societăţi secrete care au fost folosite de către Vârful Financiar Mondial în distrugerea Sistemului comunist mondial, nu au avut oameni în Guvernele şi Conducerile acestor ţări, în Conducerea serviciilor lor Secrete şi în conducerea Armatelor acestor ţări. Vă aduceţi aminte că în prima parte a acestei cărţi noi am formulat TEZA POTRIVIT CĂREIA SISTEMELE SOCIO-ECONOMICE COMUNISTE TREBUIAU SĂ SE PRĂBUŞEASCĂ PENTRU CĂ ÎŞI EPUIZASERĂ TOATE RESURSELE, CONDIŢIILE
148
CARE LE-AR MAI FI PUTUT ŢINE ÎN VIAŢĂ. Teza aceasta, elaborată atunci, în anul 1990, când am lucrat la prima parte a cărţii de faţă ni s-a părut pertinentă. Ca şi TEZA CĂ ATÂT UNIUNEA SOVIETICĂ, REGIMURILE COMUNISTE DIN FOSTELE ŢĂRI SOCIALISTE, CÂT ŞI SISTEMUL COMUNIST MONDIAL S-AU PRĂBUŞIT ÎN ACEL MOMENT, PENTRU CĂ PRĂBUŞIREA LOR ERA IMINENTĂ, O DATĂ CE SISTEMELE ÎŞI EPUIZASERĂ TOATE RESURSELE, NU MAI PUTEAU FACE FAŢĂ PROBLEMELOR PE CARE LE PUNEA, LOR, ACESTOR SISTEME, ISTORIA, VIAŢA ! Recunoaştem că, aşa cum a fost manipulată întreaga opinie publică mondială, societăţile din fostele ţări comuniste, am fost şi noi, mă refer la analiştii din cadrul Biroului de Viitorologie de la Bucureşti, manipulaţi. Acum, după ce au trecut 12 ani de la producerea Sistemului de lovituri de stat din fostele Ţări comuniste din Europa de Răsărit, ştim precis că în “mod normal” acele regimuri dictatoriale, comuniste nu s-ar fi prăbuşit nici astăzi, anul de la Dumnezeu 2002. Şi dacă privim lucrurile la scara istoriei, în mod normal în istorie nici nu ar fi trebuit să apară Comunismul. Nu ar fi apărut niciodată comunismul, Rusia comunistă, sovietică, Ungaria comunistă a lui Bela Kun, China comunistă, şi Sistemul comunist mondial. Adică Experimentul comunist mondial. Pentru că despre lucrul acesta este vorba, despre Cel mai mare experiment socio-economic, uman, (artificial) imaginat, gândit de om şi aplicat în practică, adică în istorie, în viaţa societăţilor umane. Iată un lucru pe care îl ştiu foarte mulţi intelectuali. Pe care intelectualii din lumea întreagă îl cunosc demult. Comunismul a fost un Mare experiment negativ, socio-economic, politic şi cultural, gândit de Francmasoneria

mondială a secolului al XVIII-lea şi al primei jumătăţi a secolului al XIX-lea pentru a fi aplicat în Europa, în general în lume ca un INSTRUMENT DE MANIPULARE, CONTROL ŞI DISTRUGERE A SOCIETĂŢILOR UMANE,
149
CALE PRIN CARE FRANCMASONERIA MONDIALĂ, VÂRFUL FRANCMASONIC MONDIAL, AJUNGEA LA CONDUCEREA ÎNTREGII LUMI. Acesta Era scopul, Ultim, pentru aceasta a fost conceput Marele experiment socio-economic, politico cultural, ideologic care a fost Comunismul ÎN ISTORIE. Aşa cum spuneam acesta a fost şi va rămâne unul din marile experimente artificiale, sociologice şi economice, spirituale din istoria omenirii. Experimentul comunist a generat –, a fost şi a funcţionat în societate şi în istorie ca unul din Marile Fenomene socio-economice, politice, spiritual ideologice. A fost prin esenţa şi consecinţele sale un Experiment –, un Fenomen negativ de mari dimensiuni. Acest Experiment a avut mai multe faze, mai multe etape.

1) Prima etapă a fost aceea a Proiectării teoretice a Modelului de societate şi economie, care trebuia aplicat în practică. Acest Model socio-economic oriunde ar fi fost aplicat el în lume, în societatea în care urma să fie aplicat avea să producă o distrugere a societăţii capitaliste respective. Vârful francmasonic al vremii le-au dat această sarcină, să gândească, să creeze teoretic deci acest Model de societate comunistă de ecnomie, celor doi teoreticieni, filozofi, economişti, FRANCMASONI, care sunt Marx şi Engels. Aceştia urmau să creeze o TEORIE FILOZOFICO-ŞTIINŢIFICĂ DESPRE VIITORUL Model de societate şi economie comunist, care urma să fie folosit ca un INSTRUMENT PERVERS, CA O ARMĂ care avea să-i păcălească pe oameni. Pentru aceasta Marx a luat Utopia comunistă, aşa cum se găsea ea elaborată în epocă, este vorba despre Modelul de societate şi economie elaborat de Comunismul utopic. A luat acest model “primitiv”, naiv de societate l-a perfecţionat cum s-au priceput ei de bine, şi s-au priceput foarte bine, rezultând Modelul marxist al Societăţii comuniste viitoare. Acest model era de fapt o ARMĂ SUBTILĂ, MASCATĂ, CARE :1) pe deoparte avea să-i păcălească pe
150
manipulaţi, pe proşti, proletariatul din toate ţările, convingându-l că el trebuie să preia puterea (conceptul de Dictatură a Proletariatului, vezi MANIFESTUL PARTIDULUI COMUNIST, elaborat de Marx) ca să construiască societatea comunistă, cea mai umană, cea mai dreaptă şi fericită din istorie, 2) şi pe de altă parte, o dată realizată în practică de către proletariat Revoluţia comunistă, o dată preluată Puterea de către proletariat, se ajungea la o baie de sânge socială îngrozitoare şi la Gulagul comunist, la transformarea naţiunii într-o închisoare. La începutul Experimentului şi a Fenomenului comunist puţini şi-au dat seama că acest Model de societate, comunism, Utopia comunistă, este o “armă secretă “ care distruge societatea pentru că încaieră, dezbină societatea în două clase, exploatatorii şi exploataţii, aceştia fiind asmuţiţi asupra primilor, rezultând de aici un autentic Război civil. A se vedea Războiul civili din Rusia dintre Albi şi Roşii, ca şi Războiul civil din Spania, (şi ele tot opera aceluiaşi Vârf francmasonic Mondial) ca toate războaiele civile din ţările în care a fost instaurată Dictatura comunistă.

3) O dată creată Utopia comunistă, aceasta avea să funcţioneze în structura, substanţa, procesualitatea marelui Fenomen comunist care avea să cuprindă lumea (întinderea în lume a comunismului fiind un proces stimulat, condus) ca o armă, având capacitatea de a manipula şi înşela oamenii, de a-i asmuţi unii asupra lor. Ei bine, o dată creată această Armă, adică Modelul de societate comunistă, acesta fiind de fapt o Utopie, Utopia comunistă, care am văzut că este unealta principală a Experimentului comunist (Experimentul comunist nefiind altceva decât un Mare război Mascat, Mut, care avea să cuprindă lumea, să se întindă în lume, pe glob, în istorie, proiectanţii acestui Război Mascat ştiind dinainte că el va produce numai rău, foarte mult rău) acum această ARMĂ MASCATĂ, ARMĂ A UNUI Mare război mut, mascat,
151
trebuia să FIE APLICATĂ ÎN PRACTICĂ. Aici este marea nefericire şi drama Civilizaţiei umane. Ăn cazul în care utopia comunistă ca Armă mascată a unui mare război mascat nu ar fi fost aplicată în practică în istorie ea nu ar fi produs cine ştie ce mare rău. Un anume Rău ar fi produs –, desigur, dar nu ar fi Produs imensul rău pe care l-a creat prin aplicarea în practică a Utopiei comuniste moderne ! Aşadar după ce Marx şi Engels au creat această Armă

mascată (această Armă secretă, realmente o Armă se cretă, despre care am descoperit mult mai târziu că ea a fost, şi a funcţionat în Istorie ca o armă secretă) Francmasoneria a căutat s-o aplice în practică. Francmasoneria a intenţionat să o aplice în societăţile din Europa Occidentală, pe care această Armă mascată n-ar fi făcut altceva decât să le încaiere şi să le distrugă. Efectul ar fi fost ceea ce a produs Dictatura comunistă în toate societăţile secolului XX din Răsăritul Europei, şi oriunde a fost aplicat Comunismul. Pentru aceasta a fost înfiinţată Prima Internaţională comunistă de către Marx şi Engels. Modelul de societate comunistă, adică Utopia comunistă nu a putut fi aplicat în Europa Occidentală datorită nivelului educaţional şi cultural ridicat al acestor societăţi. Pentru aceasta a trebuit să fie căutată o altă ţară în care ar putea fi aplicat Comunismul. Am văzut deci că Francmasoneria ştia dinainte că acolo unde va fi aplicat Comunismul el va crea haos, război civil distrugere şi înapoiere economică, mii de crime, şi Gulag. (Comunismul, ne referim la Experimentul comunist, tipul de societate comunist, fenomenul comunist fiind o modalitate a Războiului mascat prin care pot fi distruse societăţile umane)

4) Aşadar Francmasoneria a încercat pe parcursul celei de a doua jumătăţi a secolul al XIX-lea să aplice comunismul (modelul de societate comunistă) în ţările din Europa occidentală. Concluzia a fost că nu este posibilă aplicarea

152

acestui model în Europa occidentală, datorită tradiţiilor şi nivelului cultural şi educaţional ridicat al societăţilor occidentală. Trebuia căutată Ţara în care să poată fi aplicat Comunismul. Aceasta exista, ea nu putea să fie decât o ţară cu un popor sărac, înapoiat şi uşor manipulabil, habotnic. Aceasta nu era alta decât Rusia ţaristă, Imperiul ţarist şi marele popor rus. Ca să poată fi construit Comunismul în Rusia ţaristă aceasta trebuia să fie şi mai sărăcită, populaţia adusă într-o stare gravă de criză, de sărăcie, de umilinţă (starea socială explozivă, sau revoluţionară, când o societate se revoltă împotriva statului ei, a clasei conducătoare) Pentru aceasta trebuia creat în Europa un RĂZBOI MONDIAL, CARE SĂ DISTRUGĂ CELE DOUĂ IMPERII, IMPERIUL AUSTRO- UNGAR ŞI IMPERIUL ŢARIST. ACEST RĂZBOI MONDIAL AVEA FUNCŢIA DE A SĂRĂCI ŞI MAI MULT POPORUL RUS, POPOARELE EUROPENE PENTRU A LE ADUCE ÎN ACEA STARE EXPLOZIVĂ, CÂND AU LOC “REVOLUŢIILE”Aşa a fost gândit, “inventat” Primul război mondial. Desigur Ţările, Puterile care avea să se angajeze în acest război, trebuiau încăierate, pentru acesta trebuiau create, inventate pretextele care aveau să ducă la izbucnirea războiului european, a primului război mondial. Pretextul izbucnirii războiului a fost creat prin asasinarea la Sarajevo, în anul 1914.. ..Francmasoneria, care avea oameni strecuraţi în toate Guvernele din Europa, avea să tragă în aşa fel sforile ,încât toată această sforărie, “lucrătură” avea să ducă la izbucnirea Primului război mondial. Abia, după ce acest Război a făcut ca în Rusia ţaristă foametea şi debandada, haosul, sărăcia, disperarea să facă ravagii, abia acum au fost create. CONDIŢIILE APLICĂRII COMUNISMULUI ÎN RUSIA. Adică ale creării PRIMULUI STAT COMUNSIT DIN LUME. Se cunoaşte din istorie întreaga Regia de care s-a ocupat

153

aceiaşi Francmasonerie, după care a fost creat primul Stat comunist din lume. Prin cele două Lovituri de stat, cea din Februarie 1917, care a adus la Putere în Rusia Regimul social-democrat al lui Kerenski, tot francmason, aceasta a fost o primă etapă, treaptă, în cucerirea Puterii de către partidul lui Lenin şi Troţki (Grupare de francmasoni), care avea să se facă prin Lovitura de stat din 25 octombrie 1917, cunoscută sub numele de MAREA REVOLUŢIE DIN OCTOMBRIE. MAREA REVOLUŢIE DIN OCTOMBRIE, SUBLINIEM ACEST LUCRU, NU A FOST REVOLUŢIE, CI O ORIBILĂ LOVITURĂ DE STAT. AŞA CUM AU FOST ŞI “REVOLUŢIILE” ANULUI 1989, DIN EUROPA DE RĂSĂRIT, NIŞTE ORIBILE LOVITURI DE STAT.

5) 4 o DATĂ CU INSTAURAREA ÎN LUME A PRIMULUI STAT COMUNIST, CONDUS DE FRANCMASONUL VLADIMIR ILICI LENIN (şi francmasonul Leon Troţki, de fapt un grup întreg de francmasoni) ÎNCEPE A TREIA ETAPĂ ÎN DEZVOLTAREA FENOMENULUI COMUNIST MONDIAL. Francmasoneria mondială în mod mascat, subtil, manipulând Guvernele Occidentale, se face că luptă pentru distrugerea Rusiei sovietice, în realitate Rusia sovietică este ajutată să se dezvolte masiv, după Revoluţia din octombrie, ca şi pe toată durata perioadei interbelice. Ea era Statul, Puterea de care avea să se folosească Francmasoneria pentru a întinde, comunismul în lume. De aceea a fost “ montată”, mai întâi prin pregătirea condiţiilor izbucnirii celui de-al doilea război mondial, prin aducerea

lui Hitler la putere în Germania, apoi prin finanţarea Germaniei de către Finanţa evreiască (Hitler a venit la Putere în Germania adus şi propulsat de Societăţi secrete. Se ştie foarte bine acest lucru. La fel, Mihail Gorbaciov a fost adus la putere şi condus de Societăţi secrete) izbucnirea celui de-al Doilea Război mondial. Aşadar această
154
a Treia etapă a dezvoltării Experimentului comunist şi a fenomenului comunist în lume şi în istorie ţine de la Marea revoluţie din octombrie, (o oribilă Lovitură de stat, mascată de revolta revoluţionară, aşa cum s-a întâmplat şi în revoluţia din decembrie 1989 de la Bucureşti, mascată şi ea tot de o revoltă populară. Proiectantul şi executantul acestor Revoluţii este unul şi acelaşi) moment în care comunismul este instaurat în lume, până la izbucnirea celui de-al doilea război mondial. Aşa după cum se ştie Uniunea Sovietică este ajutată de America, de fapt de Marea Finanţă mondială ca să iasă învingătoare în Cel de-al Doilea Război Mondial. Francmasonii Theodor Rooswelt, Preşedinatele Statelor Unite în timpul celui de-al Doilea război mondial şi Chiurchill, Primul Ministru al Marii Britanii, (amândoi francmasoni) vând la lalta, în 1945, ţările din Răsăritul Europei lui Stalin, acestea devenind după al doilea Război mondial Ţări care vor intra sub cizma sovietică şi a dictaturilor comuniste. Comunismul este ajutat astfel să se întindă în lume. Comunismul este exportat. Mao Tzedong este ajutat să preia puterea în China, din 1949, statul cu cea mai mare populaţie devenind şi el comunist. Acum lumea este împărţită în două sfere de influenţă, în cele două Blocuri, Blocul sovietic-comunist, şi Blocul capitalist. Se dezvoltă enorm de mult Cursa înarmării. Războiul ideologic (care este şi el tot un Război mascat, prin care este manipulată societatea umană, Civilizaţia umană) dintre cele două Lagăre, Lagărul comunist şi Lagărul capitalist, (care este tot un lagăr) atinge cote înalte şi durează decenii. În fond ambele Lagăre sunt manipulate de sus de Marele capital Mondial, sau de Francmasoneria mondială, de fapt Vârful mondial al Societăţilor secrete care conduc lumea. Popoarele lumii sunt manipulate, ele chiar cred că Cele două Blocuri politice şi militare sunt duşmane. Cursa înarmării trebuie întreţinută
155
pentru că ea aduce foarte mulţi bani Marilor Concerne Militare, Vârfului financiar mondial. Iar Războiul ideologic dintre cele două Mari Puteri mondiale, SUA şi URSS, şi dintre cele Două Mari Blocurile militare (care au existat înainte de 1989, anul aplicării în Europa de Răsărit a Sistemului de lovituri de stat, despre care am vorbit) este un mijloc de manipulare, îndoctrinare, de alienare, de îmbolnăvire a popoarelor, a societăţii moderne, a civilizaţiei umane. Ele sunt Opera Marii finanţe mondiale, cea care a comandat şi a plătit Gândirea Scenariului, a Proiectului, după care urma să izbucnească şi să se desfăşoare Primul Război mondial, după care urma să fie declanşată Marea revoluţie din Octombrie, Marele Crah financiar din anul 1929, urmat de Marea criză economică din anii 1929-1932, care a distrus, a lovit grav întreaga economie mondială şi care a fost o criză indusă, creată artificial, (de către Marea Finanţă Mondială, pentru a provoca prăbuşirea sistemelor financiare ale SUA, ale ţărilor capitaliste dezvoltate, dezastrul financiar şi economic mondial, după care Vârful Financiar şi francmasonic mondial a avut de câştigat), şi tot ea este SuperGuvernul mondial care a planificat şi a iniţiat şi care a condus cu o mână sigură meandrele după care s-a desfăşurat al doilea Război mondial, război care 1) a îmbogăţit enorm de mult Vârful Financiar şi Francmasonic mondial şi 2) a răspândit în lume dezvoltarea comunismului, a fenomenului comunist. Exportul de comunism. Etapa dintre sfârşitul celui de-al Doilea război mondial şi anul 1989, este etapa dezvoltării maxime a Fenomenului socio-economic comunist şi a Sistemelor politice şi economice comuniste în lume.

6) Urmează apoi o nouă etapă în istoria Experimentului comunist, a Fenomenului comunist în lume şi în istorie. Nu ştim încă foarte exact de ce a luat această decizie, dar SupraGuvernul mondial, format din Vârful mondial al Societăţilor secrete care conduc lumea a luat, cu
156
mult timp înainte, decizia ca în anul 1989, să înceapă demolarea, distrugerea Uniunii Sovietice, a Sistemului comunist mondial, a Fenomenului comunist în istorie. Nu ştim foarte precis, subliniem acest lucru, de ce Francmasoneria mondială a luat această decizie, a Distrugerii comunismului în lume şi în istorie, a ÎNCHEIERII MARELUI EXPERIMENT COMUNIST

ÎN ISTORIE, ACUM, ÎN ANUL 1989.
Este posibil ca această decizie să fi fost luată din următoarele raţiuni :

1) Anul 1989 este ales ca an revoluţionar de către Francmasonerie pentru că astfel este ANIVERSATĂ REVOLUŢIA FRANCEZĂ DIN 1789. Aşadar Acest an este unul "francmasonic", în sensul că a fost stabilit cu mult timp înainte, cu secole, sau zeci de ani, pentru că el face parte dintr-un MARE PLAN FRANCMASONIC CARE VIZEAZĂ REALIZAREA MARILOR OBIECTIVE ALE SOCIETĂŢILOR SECRETE.
2) În al doilea rând acest "an francmasonic" face parte dintr-un " limbaj al lojilor", el semnalizează un anume lucru. El înseamnă un obiectiv realizat –, după care începe o altă etapă a Planului francmasonic.
3) În al treilea rând, sistemele economice occidentale, capitaliste, se aflau într-o criză prelungită care durează de câteva decenii. Într- adevăr economiile capitaliste performante, ale ţărilor dezvoltate deci, se găseau de prin anii 70 într-o criză prelungită, căreia nu i sa găsit până acum nici o soluţie. După două decenii de criză a sistemelor economice occidentale "s-a văzut", (aşa s-a gândit) că distrugerea SISTEMELOR ECONOMICE DIN EST, ALE ŢĂRILOR SOCIALISTE DIN SISTEMUL MONDIAL COMUNIST ŞI TRANSFORMAREA LOR ÎNTR-O PIAŢĂ DE DESFACERE PENTRU SISTEMELE CAPITALISTE OCCIDENTALE ÎNSEAMNĂ IEŞIREA, SALVAREA ACESTORA DIN CRIZĂ, PENTRU O MARE PERIOADĂ DE TIMP.

157

4) ÎNCHEIEREA MARELUI EXPERIMENT COMUNIST PRIN CARE O MARE PARTE A ECONOMIILOR NAŢIONALE ERAU DISTRUSE, PERMITEA VÂRFULUI FINANCIAR ŞI FRANCASONIC MONDIAL TRECEREA LA DERULAREA ALTUI MARE EXPERIMENT NEGATIV PE SCARĂ MONDIALĂ. Este vorba despre Marele Experiment negativ numit Globalizare. Globalizarea este ultima perioadă, ultima sută de metri după care Vârful francmasonic şi financiar mondial va fi pus mâna în totalitate şi definitiv pe Conducerea lumii, va deţine deci Puterea mondială, puterea deplină asupra întregii Civilizaţii umane. Acestea ar fi deci obiectivele şi raţiunea pentru care anul 1989 a fost ales de către Francmasoneria mondială ca AN REVOLUŢIONAR. Şi desigur, celălalt motiv, sau un alt motiv ar fi acela că în anul 1989 OMUL LOR, MIHAIL GORBACIOV SE AFLA DEJA LA PUTERE, LA CONDUCEREA UNIUNII SOVIETICE. Nu ştim însă foarte precis lucrurile acestea. BĂNUIM DOAR. În sensul că am putut deduce numai câteva din obiectivele, din raţiunile pentru care Marele Vârf financiar care conduce lumea a luat decizia distrugerii comunismului în istorie. Această ultimă etapă a Experimentului comunist mondial, a Distrugerii Sistemului comunist mondial, condus de dictaturi comuniste începe din momentul venirii la putere în Uniunea Sovietică a lui Mihail Gorbaciov. Mihail Gorbaciov fusese demult pregătit pentru rolul acesta. Iată ce am aflat din presă. Mihail Gorbaciov şi Raisa Gorbaciov. Mai multe publicaţii occidentale, iar după căderea lui Mihail Gorbaciov, şi unele publicaţii din Rusia, au relevat faptul că Mihail Gorbaciov, cu mult timp înainte de a ajunge Secretar general al PCUS, a fost racolat de Francmasonerie şi de CIA (deci de Serviciul secret cel mai important al SUA) în perioada în care s-a aflat, înainte de 1970, pentru doi ani, ca Ambasador al URSS la Londra. Şi

158

tot din presa occidentală, iar ulterior, după ce Gorbaciov părăseşte scena politică sovietică, şi din presa moscovită, aflăm că Mihail Gorbaciov este cazar. Informaţia aceasta are o valoare extraordinară, în sensul că este relevantă, revelatoare. Cine sunt cazarii ? În presa internaţională s-a vorbit despre lucrul acesta. Cazarii ar fi "un trib de evrei (după alţii nu ar fi evrei), care s-ar fi stabilit în decursul istoriei în nordul Mării Caspice. Din aceste triburi de cazari, după ce o parte dintre ei ar fi emigrat în secolele XVII şi XVIII în America şi în Occident, s-ar fi organizat, s-ar fi alcătuit Vârful Mondial al Francmasoneriei. Familia Roschilld, familia Rokeffeller, marile "Familii" care deţin Marea finanţă mondială, sunt cazari. Ei bine, Mihail Gorbaciov este.. .cazar. Povestea aceea cu băieţelul sărac, născut în regiunea Sevastopolului (unde s-au stabilit triburile da cazari) este o poveste pentru. a face un Dosar de cadre cât mai bun pentru.viitorul Preşedinte al Uniunii Sovietice. Cazar fiind, o dată ajuns la Londra, Mihail Gorbaciov estre racolat de Francmasonerie şi de CIA. Mai multe articole apărute atât în presa occidentală cât şi în cea rusească relevă rolul major al Raisei Gorbaciova, rolul pe care aceasta l-a jucat în racolarea lui Mihail Gorbaciov. Mihail Gorbaciov

fiind Ambasador al Uniunii Sovietice la Londra, şi cum privirea KGB-ului era aţinitită asupra lui, este limpede că Raisa Gorbaciova a fost cea care a stabilit legătura, cea care a fost veriga de legătură. O dată racolat de CIA şi de francmasonerie, după ce revine în Uniunea Sovietică, urcuşul lui Gorbaciov devine şi mai spectaculos. Astfel că atunci când Mihail Gorbaciov ajunge la Cârma Uniunii Sovietice, la Conducerea celui mai mare Imperiu din istorie, am numit Imperiul numit Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, de fapt la Cârma Uniunii Sovietice ajunge un Agent al CIA şi un francmason. Adică un Pion al Vârfului Francmasonic şi
159
Financiar mondial, cel care nu se va lăsa până când nu va distruge civilizaţia umană. Nu este nici o noutate pentru că francmasonul şi evreul Vladimir Ilici Lebnin, ca şi francmasonul şi evreul losif Visarionovici Stalin s-au mai aflat la Conducerea Uniunii Sovietice. Iar la conducerea celeilalte Mari Puteri, am numit Statele Unite se află aceiaşi francmasoni. Astfel că cele două Mari Puteri, SUA şi Uniunea Sovietică, iar acum Rusia sunt conduce de acelaşi Unic Vârf francmasonic şi financiar mondial. Statele Unite, cât sunt ele de Mare Putere tehnologică şi economică sunt conduce de Vârful Financiar mondial, Preşedinţii Statelor Unite fiind nişte simpli pioni. Atunci când Vârful francmasonic şi financiar mondial a vrut să-i măture de la conducerea SUA pe J.F. Kenedy sau pe Richard Nixon, i-au măturat de nu s-au văzut. Pe primul asasinându-l, iar pe al doilea, pe Nixon, dându-l jos printr-o lovitură de stat mascată. Acum avem, dintr-un alt unghi, o altă imagine, viziune asupra Genialului actor Mihail Gorbaciov. Mihail Gorbaciov, n-a fost nici pe departe creator de doctrină politică, nu a avut nici un program pe care să-l slujească, nu a avut nici Ţară şi nici popor pentru care să lupte, CI A FOST PUR ŞI SIMPLU UN PION TELEGHIDAT, AJUTAT, ŞI CARE A EXECUTAT UN PROGRAM GÂNDIT, CREAT CU MULT TIMP ÎNAINTE. El a jucat un Rol într-un Scenariu scris demult. El trebuie numai să facă ce i se spunea “ de foarte sus”, ce-i spuneau Strategii din Laboratoarele de Psihologie sociale al Vârfului Financiar mondial. Ce-i spuneau să facă Iluminaţii, pentru că el de fapt a executat ordinele acestora. Toată Lumea ştie cine sunt Iluminaţii. Cu alte cuvinte Omul Mihail Gorbaciov nu a avut chiar calităţile extraordinare pe care ni le-a sugerat că le are. A dat doar impresia că este UN MARE OM POLITIC. ÎN REALITATE MIHAIL GORBACIOV NU A FOST NICI
160
MĂCAR CEEA CE SE CHEAMĂ UN OM POLITIC, CI UN SIMPLU EXECUTANT, UN SIMPLU DIRIJOR, ÎNTR-UN SCENARIU DEJA SCRIS. Este Adevărat că şi pentru acest rol îţi trebuie anumite calităţi. În primul rând trebuie să fii de un cinism imens. Să fii lipsit total de conştiinţă. Să ai sânge rece, să ai o stăpânire de sine extraordinară, SĂ FII O INTELIGENŢĂ NEGATIVĂ. ÎNTR-ADEVĂR, MIHAIL GORBACIOV ESTE UNA DIN MARILE INTELIGENŢE NAGITIVE, CA ŞI MARX ŞI ENGELS, CA ŞI LENIN, CA ŞI HITLER, ETC. Pe tot parcursul urcuşului său către Putere, Mihail Gorbaciov ştie că trebuie să ajungă acolo Sus. Are un Instinct al puterii ieşit din comun desigur, foarte dezvoltat. Este posibil să i se fi transmis cu mult timp înainte de a ajunge Ambasador la Londra, unde a fost racolat, ca agent CIA şi ca francmason, ce misiune are. După aceea, o dată având Scopul foarte bine precizat, lui Gorbaciov trebuie să fi fost uşor să se comporte după instrucţiuni. Oricum ne dăm seama că atât în PCUS –, cât şi în KGB se aflau “oameni ai Iluminaţilor” care iau netezit drumul. O dată ajuns la Putere, venind cu gogoriţa Glaznostiului şi a Perestoăkăi, cu care a păcălit o lume întreagă, Gorbaciov ştie de la început că aceste Reforme sunt “ de fapt ARME SECRETE, MASCATE PRIN CARE VOR FI DISTRUSE ECONOMIA URSS ŞI IMPERIUL SOVIETIC. Perestroika, şi Glosznostriul sunt Metode are RĂZBOIULUI MASCAT PRIN CARE A FOST DISTRUSĂ ECONOMIA UNIUNII SOVIETICE. Recent, într-o cuvântare ţinută în Statele Unite Gorbaciov mărturiseşte implicit că el ştia lucrul acesta. În final, deci, aşa cum Vladimir Ilieci Lenin a fost francmasonul, pionul Francmasoneriei, (Se ştie precis, există documente care spun lucrul acesta, că Lenin a fost agent al Serviciului secret german din vremea sa) care a avut misiunea de a introduce pentru prima dată Comunismul (fenomenul
161
comunist, Experimentul comunist) în lume, de a aplica în practică ARMA SECRETĂ, COMPONENTĂ A UNUI RĂZBOI MASCAT VAST, NUMITĂ UTOPIA COMUNISTĂ, Mihail Gorbaciov a fost francmasonul (agent CIA) căruia i-a revenit misiunea de a “distruge”comunismul. El este deci cel care a iniţiat şi a condus cea de-a patra Etapă a Experimentului comunist, şi

anume distrugerea Sistemului comunist mondial, a distrugerea implicit a economiilor naţionale din fostul Sistem comunist mondial (ca acestea să devină piaţă de desfacere pentru Economiile capitaliste dezvoltate, şi ca să vină să se împrumute CANTITĂŢI IMENSE DE DOLARI DE LA MARILE BĂNCI MONDIALE CARE SUNT ALE VÂRFULUI FRANCMASONIC-FINANCIAR MONDIAL, PENTRU A ÎMBOGĂŢI ŞI MAI MULT ACESTE BĂNCI, PENTRU A MĂRI ŞI MAI MULT MARELE CAPITAL DEŢINUT DE SUPRAGUVERNUL MONDIAL.
CE NE ARATĂ, SAU CE NE RELEVEAZĂ ACEST SISTEM DE LOVITURI DE STAT ALE ANULUI 1989 DIN EUROPA DE RĂSĂRIT –, PRIN CARE A FOST DISTRUSĂ UNIUNEA SOVIETICĂ ŞI SISTEMUL COMUNIST MONDIAL, PROCES ORCHESTRAT DE ACTORUL MIHAIL GORBACIOV

Privite în această viziune atât personalităţile care s-au aflat la Conducerea Uniunii Sovietice, la conducerea Statelor Unite ale Americii, ale Marilor Puteri, în acest secol (ne găsim în secolul XX) ne apar într-o altă lumină, au altă dimensiune. Nici Marx şi Engels, nici Lenin nu ne mai apar ca mari creatori de Doctrine politice şi Economice. Nu ! Teoria "inventată" de ei, a fost în realitate o ARMĂ MASCATĂ prin care se urmărea introducerea

în lume a Experimentului negativ comunist, adică distrugerea unor mari segmente ale Economiei mondiale, distrugerea economiilor unor ţări. Cel care avea să câştige de pe urma acestor mari distrugeri economice, sociale –, istorice urmând să fie Vârful mondial financiar şi francmasonic. Preşedinţii Statelor Unite al Americii ne apar ţşi ei într-o altă lumină. Sunt nişte mărunţi administratori şi executanţi ai Guvernului Mondial. Statele Unite ale Americii pot fi sacrificate oricând, la cererea Guvernului Mondial, aşa cum a fost sacrificată Rusia Ţaristă, Uniunea Sovietică, Sistemul comunist mondial, fostele ţări comuniste, zeci de popoare, miliarde de vieţi omeneşti.
Ce ne mai relevă acest Sistem de lovituri de stat, ale anului 1989, executate după un Scenariu unitar, coerent ? Cât de mare este Puterea Vârfului francmasonic financiar mondial. Faptul că acest Vârf financiar mondial, pe care noi l-am mai denumit Marele Capital Mondial a Putut să conceapă un Scenariu, adică un Plan perfect mascat încât să păcălească o lume întreagă, În acelaşi timp foarte eficient, după care a fost distrusă MAREA CONSTRUCŢIE ECONOMICO-POLITICĂ A SISTEMULUI COMUNIST MONDIAL înseamnă că această Forţă Supramondială deţine o Putere, în oameni de ştiinţă, servicii secrete, organizaţii secrete, finanţe atât de mare încât ea poate distruge Civilizaţia Umană, ÎNTREGA CIVILIZAŢIE UMANĂ ORICÂND. CUM OAMENII CARE FORMEAZĂ VÎRFUL FINANCIAR MONDIAL, CEI CARE COMANDĂ ŞI EXECUTĂ ASEMENEA RĂZBOAIE MASCATE DE MARI DIMENSIUNI SUNT INTELIGENŢE NEGATIVE (INTELIGENŢA NEGATIVĂ FIIND O PATOLOGIE PSIHICĂ, O INTELIGENŢĂ BOLNAVĂ, O PATOLOGIE A FIINŢEI UMANE, A SPECIEI UMANE) ESTE LIMPEDE CĂ CIVILIZAŢIA UMANĂ ESTE PÂNDITĂ DE UN MARE PERICOL.

Am aflat din surse care nu pot fi dezvăluite că Statele Unite pregătesc un Mare Război împotriva lumii Arabe. Actualmente, după atacarea Afganstanului, Războiul din Afganistan, urmează Atacul asupra Irakului, intenţia fiind aceea de a coaliza întreaga Lume arabă împotriva (februarie-martie 2002) Statelor Unite ale Americii şi a Ţărilor Dezvoltate.
DE CE ESTE MIHAIL GORBACIOV UNUL DINTRE CEI MAI MARI CRIMINALI DIN ISTORIA UMANITĂŢII ? Pentru că acest AMPLU PROCES DE DISTRUGERE A UNIUNII SOVIETICE ŞI A SISTEMULUI COMUNIST MONDIAL, şi care a fost de fapt UN RĂZBOI MONDIAL MASCAT (Cel de-al patrulea război mondial, de data aceasta fiind un Război mascat) a produs distrugeri economice, culturale, umane atât de mari încât acestea depăşesc de peste 1000 DE ORI DISTRUGERILE MATERIALE ŞI UMANE ALE CELUI DE-AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL. Numai în România distrugerile, daunele economice produse de acest Război mascat (pentru că după căderea lui Nicolae Ceauşescu şi România, ca şi Uniunea sovietică, şi lugoslavia, a fost obiectul şi Victima acestui Mare Război Mascat) "depăşesc 500 de miliarde de dolari (mai mari decât în lugoslavia, care a trecut printr-un război", preciza sursa Uniunii Europene, care a anunţat această cifră), distrugeri tehnologice şi economice. Dacă ţinem cont de faptul că POPULAŢIA ROMÂNIEI A SCĂZUT în cei 12 ani care au trecut de la căderea lui Ceauşescu a scăzut cu peste 1 milion de oameni, că România a pierdut peste 4 milioane de locuri de muncă, vai, că peste 750 de mii de informaticieni, cercetători ştiinţifici, ingineri, specialişti de înaltă clasă –, au plecat să lucreze în afară –, pentru că aici mureau de foame,

ne dăm seama că pierderile României depăşesc 500 de miliarde de dolari. Dar pierderi la fel de mari au suferit şi Rusia şi toate ţările din spaţiul fostei Uniuni Sovietice, de fapt toate ţările din fostul Sistem socialist mondial. Aşadar această etapă, cea de-a
164
patra a Experimentului comunist mondial iniţiat de Marea Finanţă Mondială, care a fost etapa DISTRUGERII SISTEMULUI COMUNIST MONDIAL, A PRODUS DISTRUGERI MATERIALE, CULTURALE, SPIRITUALE ŞI UMANE DE PESTE O MIE DE ORI MAI MARI DECÂT etapa introducerii, a aplicării Experimentului comunist în societatea, în lume, în Istorie. Iată de ce afirmăm, fără să greşim că MARELE DIRIJOR FRANCMASON, MIHAIL GORBACIOV ESTE UNUL DINTRE CEI MAI MARI CRIMINALI DIN ISTORIA UMANITĂŢII. Ca şi celălalt mare Criminal al umanităţii, este vorba despre Karl Marx, care nu a omorât pe nimeni cu puşca sau revolverul, care nu a ordonat nici o execuţie, dar prin opera lui, deci indirect, a provocat moartea a miliarde de oameni, nici Mihail Gorbaciov nu a omorât pe nimeni, direct, să tragă în el şi omul să cadă. Da, dar MAREA OPERĂ A LUI MIHAIL GORBACIOV, DISTRUGEREA SISTEMULUI MONDIAL COMUNIST, DISTRUGEREA UNIUNII SOVIETICE A PROVOCAT DISTRUGERI ECONOMICE ŞI ÎN VIEŢI OMENEŞTI, SUFERINŢE ENORME, ÎNCÂT NU GREŞIM DACĂ AFIRMĂM CĂ EL ESTE UNUL DINTRE CEI MAI MARI CRIMINALI DIN ISTORIA OMENIRII. Da, acesta este un adevăr încă ascuns, pe care nu-l vede încă nimeni, sau îl văd puţini oameni, dar DISTRUGEREA COMUNISMULUI A PRODUS, A PROVOCAT DISTRUGERI MATERIALE, ECONOMICE, CULTURALE, DE VIEŢI OMENEŞTI INFINIT MAI MARI DECÂT PROCESUL DE IMPLANTARE, DE APLICARE ÎN ISTORIE A COMUNISMULUI. Prin opera lui, astăzi uitatul Mihail Gorbaciov este într-adevăr unul dintre cei mai mari oameni din istoria umanităţii, prin marea operă a sa de distrugere a sistemului comunist mondial, a marii Uniuni Sovietice, a Tratatului de la Varşovia, al fostelor Ţări socialiste, a imensei Pieţe a Ţărilor foste socialiste. Şi tot prin marea sa operă, prin care a făcut un
165
IMENS RĂU, UN RĂU URIAŞ Mihail Gorbaciov este unul dintre cei mai mari criminali ai istoriei umanităţii. Mai mare decât Hitler şi Stalin. Ciudat destin de fiinţă umană ! Gândindu-mă la Hitler şi la Stalin mi s-a întâmplat să-mi alunece gândul mai departe... la mamele lor. Cât de vinovate sunt ele că au dat oameni care au produs atât de mult rău în viaţă, în istorie ! Desigur că e un blestem acesta ! Ştiau ele ce mari criminali aduc pe lume ? Pentru că dacă ar fi ştiut sunt sigur că nu l-ar mai fi născut. l-ar fi.avortat ! Sărmanele de ele ! Cu ce blestem uriaş au fost blestemate !
166
CAPITOLUL XIII
CIVILIZAŢIA UMANĂ ŞI SPECIA UMANĂ A INTRAT PE ULTIMA SUTĂ DE METRI ÎN CURSA EI NEBUNĂ CĂTRE.
DISPARIŢIE !

Dacă există viaţă inteligentă pe alte planete, dacă există Civilizaţii raţionale în univers, mai dezvoltate sau mai puţin dezvoltate decât noi, cu siguranţă că suntem una dintre cele mai triste dintre ele. Suntem poate cea mai absurdă Civilizaţie ! Suntem una dintre cele mai ticăloase şi inconştiente Civilizaţii din Univers ! Suntem O specie şi o Civilizaţie sinucigaşă ! Acesta este Adevărul !Pentru că n-am înţeles mai nimic dintr-o istorie de zeci de mii de ani de suferinţă, de umilinţe, de fapte de eroism, dintr-o istorie plină de spaime, de lucruri murdare.dar şi de mari frumuseţi, de creaţii profunde, de realizări spirituale extraordinare. Iată au trecut 2000 de ani de când Iisus Christos s-a născut şi a trăit pe pământ dându-ne cea mai mare Lecţie, (opera lui Iisus privită ca Cel mai mare Act Educaţional oferit, dăruit, receptat de Civilizaţia umană !) care i se putea da Omului, Speciei umane ! Toată viaţa lui Christos, Mesajul Lui, Simbolistica ideilor din Mesajul său, Exemplul său, impresionante sa batjocorite, uriaşul său sacrificiu, toate acestea ar fi trebuit cel puţin să ne impresioneze ,şi să ne facă.mai buni ! Aşa ar fi fost normal. Cred că altă Civilizaţie raţională din Univers ar fi învăţat foarte multe din Marea Lecţie pe care ne-a predat-o Christos. Numai Civilizaţia umană, Specia umană nu a învăţat mai nimic din Lecţia
167
Teribilă, profundă şi zguduitoare, pe care ne-a dat-o Dumnezeu, care şi-a SACRIFICAT UNICUL SĂU FIU CA SĂ NE SALVEZE PE NOI ! Atât de mult ne-a iubit Dumnezeu încât pentru noi şi-a sacrificat unicul Său Fiu ! Ce vrem mai mult decât lucrul acesta ?! Credeţi că după

plecarea lui Christos, după înălţarea Lui la cer, cantitatea de Rău produsă de oameni în Istorie s-a micşorat ? Nu credem ! Ba –, dimpotrivă credem că s-a întâmplat lucrul cel mai rău. O dată cu progresul tehnologic, o dată cu progresul economic şi social, o dată cu urcarea societăţii omeneşti, a Omului pe treptele istoriei s-a întâmplat că Omul a... devenit şi mai rău. Din păcate progresul tehnologic şi ştiinţific a fost însoţit, dacă nu greşim, de o involuţie morală. Aşa s-a ajuns ca în secolul XX Omul (mai precis Vârful financiar mondial, Marea Finanţă Mondială –, cei care se află la Conducerea Civilizaţiei umane, fac parte din Instituţiile Internaţionale, din Guverne) Omul să dezlănţuie cele Două Mari Războaie mondial, pe fondul UNUI MARE ŞI CONTINUU RĂZBOI MONDIAL MASCAT –, CARE ESTE DE FAĂT O AGRESIUNE CANCERIGENĂ, PERVERSĂ LA ADRESA ÎNTREGII SPECII ŢI CIVILIZAŢII UMANE ! Metoda de îmbogăţire, de mărire a Capitalului de către Vârful financiar şi francmasonic mondial este simplu. Am spus, şi acest lucru este cunoscut de către toată lumea, că Vârful Financiar mondial este de fapt Vârful Societăţilor secrete, care de un secol şi ceva se chinuie să pună mâna pe Puterea Mondială, pe Conducerea Lumii. Acest Vârf Financiar mondial deţine peste 80% din tot capitalul care se află pe această Planetă. Acest 80% din tot Capitalul care se află pe pământ este deţinut de acest Guvern Mondial, şi el a fost denumit MAREA FINANŢĂ MONDIALĂ, SAU MARELE CAPITAL MONDIAL. Desigur că este uşor să controlezi lumea dispunând de toţi banii planetei. Acum, acest Vârf francmasonic mondial este interesat să-şi mărească şi mai mult Capitalul, marele Capital Mondial. Pentru a-şi mări acest

capital Mondial el utilizează o metodă foarte simplu : şi anume METODA ĂNCĂIERĂRII POPOARELOR ÎNTRE ELE, ADICÎMETODA RÎZBOAIELOR (DE ACEEA AU FOST INIŢIATE ŞI DEZLĂNŢUITE, APOI CONDUSE DUPĂ UN SCENARIU, CELE DOUĂ RĂZBOAIE MONDIALE) METODA REVOLUŢIILOR (A SE VEDEA REVOLUŢIA Franceză DIN 1789, revoluţiile anului 1848 din Europa, inclusiv din Ţările Române, Marea revoluţie din Octombrie, 1917, Anul 1989 al Revoluţiilor Anticomuniste din Europa de Răsărit), Metoda Reformelor Economice prin care sunt de fapt distruse Sistemele Economice. Aceasta este de fapt o METODĂ A DISTRUGERII MASCATE, pentru că utilizând aceste metode, cum sunt Experimentul Comuniste, deci Experimentele social-economice negative, Războaiele, revoluţiile, Reformele negative (care sunt de fapt Antireforme) POPOARELE SUNT MANIPULATE ŞI PUSE SĂ-ŞI DISTRUGĂ PROPRIILE ECONOMII. Cu alte cuvinte popoarele sunt manipulate de către Vârful francmasonic şi financiar mondial ca nişte turme proaste. Fiind împinse” în Războaie şi În revoluţii popoarele, manipulate, nici nu-şi dau seama că au căzut într-un fel de Capcană, de cursă, pentru că au căzut într-o MACROSITUAŢIE SOCIO-ECONOMIC ŞI POLITICĂ AUTODISTRUCTIVĂ. Popoarele se autodistrug, îşi distrug sistemele economice, cultura, sistemele educaţionale fără să-şi dea seama. De fapt de proaste ce sunt ! Pentru că au un nivel educaţional foarte scăzut ! Pentru că se lasă manipulate, îndobitocite, distruse cu atâta uşurinţă !

După ce şi-au distrus Economiile (după Primul şi după cel de-al Doilea război mondial, Statele popoarelor care s-au luptat ca proastele în războaie sau au făcut Revoluţii) statele cu Economiile acum ruinate, cum au fost Statele occidentale după cel De-al doilea război mondial sau dus cu mâinile întinse la MARELE CAPITAL MONDIAL, LA MAREA FINANŢĂ, LA VÎRFUL FRANCMASONIC ŞI

FINANCIAR AL LUMII, ADICĂ LA ĂIA CARE AU INIŢIAT, PRIN MANIPULARE SUBTILĂ, RĂZBOAIELE ŞI REVOLUŢIILE. Daţi-ne, au zis Guvernele cu Economiile distruse bani (Dolari) ca să ne refacem Economiile distruse, daţi-ne împrumuturi cu orice dobândă, că acum suntem la mâna voastră, ca să ne refacem economiile, să investim în economiile distruse de Război. Marea Finanţă mondială le-a dat împrumuturi (Şi Germaniei, şi Franţei, ţărilor occidentale cu economiile distruse şi acele împrumuturi date de America după cel De-al Doilea război mondial sau numit Planul Marşall), bineînţeles cu dobândă. Astfel că o Ţară cu Economia distrusă când –, obligată de acum de faptul că are economia distrusă, merge la Marea Finanţă Mondială (care deţine Marile Bănci) şi obţine un împrumut de 1 miliard (dăm un exemplu), eşalonat pe 10 ani. Ei bine, când dă banii –, împrumutul înapoi, cu dobânda reeşalonată pe zece ani, Ţara care s-a împrumutat de la Marea finanţă Mondială, nu va mai da înapoi 1 miliar de dolari, ci 1, 5 miliarde de dolari, sau 2 miliarde de dolari. Vedeţi

viclenia Marii Finanţe Mondiale ? Popoare întregi au fost încăierate între ele, au fost făcute să-şi distrugă economiile şi acum au devenit SCLAVII MARII FINANŢE MONDIALE. Zeci de popoare, pentru că au fost “proaste” (nu popoarele sunt de vină şi Guvernele trădătoare ale acestor popoare, nivelul lor educaţional scăzut, faptul că nu au avut mari şi patrioţi oameni de ştiinţă care să le deschidă ochii popoarelor sclavizate) au fost puse astfel să lucreze pentru MĂRIREA MARELUI CAPITAL MONDIAL DEŢINUT DE VÎRFUL MONDIAL AL SOCIETĂŢILOR SECRETE, CELE ARE CONDUC ŞI EXPLOATEAZĂ POPOARELE, NAŢIUNILE, Civilizaţia umană. În realitate acest Vârf francmasonic, care deţine marele capital Mondial, nu este în ultima instanţă decât un Vârf financiar mondial, care a declanşat un RĂZBOI MASCAT CONTINUU ASUPRA POPOARELOR, NAŢIUBNILOR, CIVILIZAŢIEI UMANE, PENTRU A LE JEFUI, A LE EXPLOATA, CA SĂ crească el la
170
nesfârşit. Acest Vârf financiar mondial este VÂRFUL, NUCLEUL CANCERIGEN AL CIVILIZAŢIEI UMANE, CEL CARE PUNE ÎN PERICOL ÎNSĂŞI EXISTENŢA ÎN ISTORIE A SPECIEI UMANE. El trebuie desigur anihilat, extirpat din istorie, şi din Corpul, din Organismul Civilizaţiei umane !

CAPITOLUL XIV

UN ALT MIHAIL GORBACIOV, NOUL MIHAIL GORBACIOV

Haideţi să vedem ce s-a întâmplat cu Mihail Gorbaciov. O dată cu dispariţia oficială (cu acte în regulă) a PCUS, care a fost interzis după Puciul nostalgicilor comunişti din 21 august 1991, când încetează şi existenţa Uniunii Sovietice ca Stat –, Mhail Gorbaciov iese definitiv de pe scena politică. Bineînţeles că nu mărturiseşte lucrul acesta. Părerea noastră este că Puciul conservatorilor din 21 august 1991, când “s-a decis” de fapt soarta Uniunii Sovietice, a fost unul “programat” dinainte, funcţia lui într-un Scenariu de perspectivă fiind aceea de a fi prilejul, motivul de a desfiinţa oficial o Uniunea Sovietică ce trebuia să dispară, precizăm, dispariţia Uniunii Sovietice, a PCUS, a Tratatului de la Varşovia, a Sistemului comunist mondial făcea parte dintr-un Scenariu Vast gândit şi proiectat cu mult timp înainte ! Uniunea Sovietică trebuia să dispară nu pentru că era o ruină, un Imperiu Ruinat, erodat, care nu mai avea resurse să mai supravieţuiască. Nu, ci pentru că aşa hotărâse cu mult timp înainte Vârful financiar Mondial, pentru că dispariţia –, atât a Uniunii Sovietice, cât şi a Sistemului Mondial Comunist făceau parte din Scenariul Vârfului Financiar Mondial, al Guvernului Mondial. Este limpede că Uniunea Sovietică nu se putea prăbuşi fără Partidul Comunist al Uniunii Sovietice (teribilul PCUS), iar acesta, ca să poată fi desfiinţa trebuia atras într-o ""Capcană". Autorii Puciului din 21 august 1991 este limpede că au
171
căzut în această capcană. Li s-a “sugerat” subtil, au fost lăsaţi să creadă că pot să declanşeze acest Puci, pentru că numai aşa poate fi salvată Uniunea Sovietică. Este exact ceea ce s-a întâmplat cu Japonia la Pearl Harbor. Theodor Rooswelt, Preşedinele SUA, francmason, trebuia să găsească o “soluţie” prin care să păcălească atât Congresul american cât şi pe americani, societatea americană, astfel încât SUA să intre în Război, de partea Uniunii Sovietice, a Angliei, pentru că în acest Război Mondial, este vorba despre cel De-al doilea Război mondial, Uniunea Sovietică trebuia să iasă învingătoare, pentru că numai aşa Comunismul, Fenomenul comunist Mondial, Sistemul comunist Sovietic putea fi exportat peste hotare. Peste hotarele Uniunii Sovietice. Aşa a fost folosită soluţia Pearl Harbor, când americanii au adunat din Pacific flota americană şi au comasat-o la Pearl Harbor, sub nasul japonezilor, lăsând acolo ca momeală. Acum, după aceiaşi logică, pentru distrugerea PCUS şi a Uniunii Sovietice este folosită soluţia Puciului din 21 august 1991. Puciştii, la fel ca japonezii la Pearl Harbor, cad în cursa care li s-a întins şi declanşează Puciul. Prilej pentru Gorbaciov şi pentru leltzen, alt mare francmason, (cei doi în realitate au cooperat perfect, deşi de ochii lumii au părut că sunt duşmani) de a scoate în afara legii PCUS, care fiind un partid artificial, un “partid-armată artificial, s-a dezintegrat imediat. Dispariţia unui partid politic de mărimea şi rolul PCUS, care a avut o mare importanţă în structurarea piramidală a Societăţii sovietice a însemnat un cutremur de mari proporţii pentru societatea rusă, a celorlalte popoare din fosta Uniune Sovietică. Dispariţia sa a determinat dispariţia Uniunii Sovietice. Toate aceste “operaţii”, etape, secvenţe, au fost prevăzute în Scenariu cu mult timp înainte de către Psihologii şi sociologii Laboratoarelor care gândesc şi proiectează cu ani sau zeci de ani strategiile Războiului Mascat. O dată cu Puciul din 21 august 1991 puţini îşi dau seama ce se va întâmpla. Dispariţia Uniunii

Sovietice în mod formal este consfinţită pe 25 decembrie 1991, moment pe care l-am mai discutat. Aşadar la 25 decembrie 1991
172
Mihail Gorbaciov nu mai este nimic. Dacă până atunci mai era formal Preşedintele Uniunii Sovietice, acum nu mai deţine nici funcţia aceasta. El apare îndurerat la televizor, şi cu siguranţă că este marcat dureros de pierderea Puterii. Promite că o să revină pe scena politică a Rusiei, că omul politic Mihail Gorbaciov nu este încă definitiv scos din cursă. Şi chiar încearcă să revină pe scena politică. Dar totul este “teatru”, mimează. În realitate marele lui rol, acela de a conduce şi orchestra căderea Comunismului se încheiase. Rolul este într-adevăr prea mare pentru o biată fiinţă umană. Iar Mihail Gorbaciuov s-a arătat, şi a fost tot timpul la înălţimea MARELUI SĂU ROL, POLITIC ŞI ISTORIC. Cum nu putea să declare public că rolul lui s-a încheiat, că aceasta a fost misiunea încredinţată, pe care a dus-o la bun sfârşit. Mai întâi înfiinţează o Fundaţie de studii şi cercetări politice. I se fixează o pensie ca fost Preşedinte al Uniunii Sovietice, ca Şef de Stat, pensie mare în raport cu pensiile ruşilor, dar mica în comparaţie cu pensia Preşedinţilor americani (de, după buget, Coane Fănică, vorba lui nenea Iancu al nostru) Mihail Gorbaciov înfiinţează şi PARTIDUL SOCIAL-DEMOCRAT DIN RUSIA, EXACT CUM A FĂCUT ŞI COLEGUL LUI DE ŞCOALĂ KGB, DIN TINEREŢE, Ion Iliescu, Preşedintele României. După distrugerea partidelor comuniste, în locul acestora se înfiinţează Partide social-democrate, pentru că aşa scrie în Scenariu. În realitatea distrugerea fostelor partide comuniste fin ţările socialiste, a acestor coloşi artificiali, susţinuţi de securitate şi miliţie, a echivalat cu un cutremur, cu o mare destructurare, dezechilibrare a organismului social. La puţin timp după ce Mihail Gorbaciov părăseşte supărat (mai mult bosumflat, pentru că el cunoaşte foarte bine scenariul, ştie de pe acum că i s-a repartizat o viaţă ca în paradis) scena politică şi se retrage la dacia, lui, casă de vacanţă a foştilor nomenclaturişti, din preajma Moscovei, unde are o echipă de doctoranzi şi cercetători în tainele ştiinţelor politice, Mihail Gorbaciov este chemat la tribunal. Mai mulţi nostalgici comunişti îl dau în judecată acuzându-l că este trădător şi demolator de ţară, că este
173
trădător de neam, că a distrus conştient şi intenţionat Uniunea Sovietică. Cu alte cuvinte “ lumea începe să se prindă” că Mihail Gorbaciov I-a dus de nas. Încep şi ameninţările cu moartea. Mihail Gorbaciov se teme de comploturi. Nu întâmplător desigur, Mihail Gorbaciov primeşte invitaţii din străinătate, din America –, din Spanie, unde este rugat să conferenţieze. Şi Mihail Gorbaciov dă curs acestor invitaţii conferenţiind în mai multe rânduri, la diverse Universităţi din SUA, din Germania, din Mexic, am văzut, din Spania. Un ziar anunţă că lui Mihail Gorbaciov i s-a dăruit un Castel în Spania. Deci Mihail Gorbaciov este proprietarul unui castel în Spania. Desigur că toate aceste daruri nu i s-au făcut doar pentru că este pesionar şi că are ochi frumoşi. Nu, Mihail Gorbaciov, este la ora actuală unul dintre cei mai bogaţi oameni din lume. El are existenţa asigurată, lui I se va oferi tot ceăşi va dori. ESTE RĂSPLĂTIT PENTRU MAREA LUI OPERĂ DE VÂRFUL FINANCIAR MONDIAL. Distrugerea comunismului –, a Sistemului comunist mondial a fenomenului comunist le-a adus Marilor Bănci Mondiale, adică marelui Capital Mondial mii de miliarde de dolari. Mihail Gorbacio indirect a produs distrugeri de mii de miliarde de dolari, el a provocat distrugeri economice şi umane pe o mare arie geopolitică. Să ne gândim că numai Războaiele din Iugoslavia au produs distrugeri materiale de peste 500 de miliarde de dolari. Numai Economia românească a suferit distrugeri de peste 500 de miliarde de dolari. Distrugerile suferite de Uniunea Sovietică, de economiile din spaţiul ei, sunt astronomice. Toate aceste distrugeri aduc bani, “lucrează, produc bani” pentru marile bănci mondiale ale familiei Rochilld, al Vârfului Societăţilor secrete. Pentru Marele Capital Mondial. OPERA NEGATIVĂ, DE DUSTRUGERE A SOCIETĂŢILOR UMANE, A ECONOMIILOR fostelor ţări din Lagărul Socialist este URIAŞP, IMENSĂ. Pentru aceasta este răsplătit acum Marele actor, marele pion francmason, marele Agent CIA. De teama atentatelor Gorbaciov nu mai stă în Rusia. Îşi petrece concediul, de fapt îşi petrece viaţa trăind în cele mai luxoase Staţiuni din
174
America. Din când în când îşi mai dă şi el cu părerea în ale politicii. Într-o Conferinţă îl atacă pe leltzen şi îl aprecia pe actualul Preşedinte al Rusiei, Putin. Într-una din cărţile sale Vlaicu Ionescu, cel mai cunoscut interpret al lui Nostradamus, crede că într-un text al acestuia”

este profeţită” asasinarea lui Gorbaciov. Noi care nu credem nici în Nostradamus şi nici în Vlaicu Ionescu, zâmbim desigur. Sunt foarte mici şansele ca Mihail Gorbaciov să fie asasinat. Şi totuşi.

MITUL GORBACIOV ŞI MIZERIA UMANĂ SAU PARABOLA ALBATROSULUI RĂNIT AL LUI BAUDELAIRE

Vă aduceţi aminte celebrul poem al lui Baudelaire. El, superbul Albatros, bijuterie de frumuseţi în slăvile văzduhului, neîntrecut în Măreţia Înaltului, rănit, o dată ajuns pe puntea corăbiei ajunge bătaia de joc şi obiectul de distracţie al marinarilor. El care era Regele înaltului, este o sărmană pasăre neputincioasă pe pământ. Abia mai poate să-şi târască aripile prea mari. Este extraordinar acest poem al lui Baudelaire. Este profund, plin de filozofie, de înţeles –, este uimitor de bogat în idei, plin de învăţăminte acest poem. Albatrosul de care ne vorbeşte maree poet francez este simbolul geniului. Geniul, acolo în lumea lui, care este lumea ideilor, este măreţ şi puternic. O dată coborât, jos, în lumea oamenilor, devine o biată fiinţă neputincioasă, nefolositoare, de care-şi bate joc orice nătărău. În perioada când îl iubeam pe Marele Gorbi, şi când aşteptam de la el salvarea popoarelor din fostul Lagăr socialist, aşa mi-l imaginam pe Mihai Gorbaciov. Ca pe un ALBATROS PUTERNIC ŞI VITEAZ, NEÂNTRECUT, MANEVRÂND ACOLO, ÎN SLĂVILE CERULUI. Când am văzut cum a părăsit Mihail Gorbaciov scena politică, umilit de Ieltzen, m-am gândit că “marele om politic” va avea destinul Albatrosului lui Baudelaire. Gorbaciov a fost din acei puţini

oameni care au ajuns pe Piscul cel mai înalt al lumii, a politicii mondiale. El singur a mărturisit lucrul acesta. A avut conştiinţa faptului că este Omul nr 1 al lumii, s-a simţit omul cel mai puternic din lume. O dată coborât din Olimpul zeilor pe pământ, va deveni asemenea Albatrosului lui Baudelaire. Aşa am crezut, fiindu-mi realmente milă de marele Gorbaciov, cum l-am denumit eu în anii aceia. Au trebuit să treacă însă mulţi ani până când să ajung la... CUNOAŞTEREA ADEVĂRULUI. A venit şi momentul când Gorbaciov a părăsit scena politicii ruse. Sunt absolut convins că în sinea lui el ar fi dorit să revină la Putere. Oamenii politici, mai ales un Mare Maestru al politicii, cum a fost Mihail Gorbaciov, sunt ahtiaţi după putere, după politică. Nu pot renunţa uşor la viaţa aceea, când se simţeau importanţi şi mari, fiind în centrul atenţiei unei lumi întregi, când vedeau cum lumea depinde de deciziile lor. Deci şi Gorbaciov –, după dispariţia oficială a Uniunii Sovietice şi- ar fi dorit să revină pe scana politică, să fie din nou pe Culme. În luminile rampei. Lucrul acesta ar fi fost posibil cu o singură condiţie : CA MIHAIL GORBACIOV SĂ FI FOST CU ADEVĂRAT UN MARE OM POLITIC. Da nu s-a mai întâmplat aşa. Sau ar mai fi putut reveni pe scena politicii ruse şi pe scena politicii internaţionale, mondiale, dacă ar fi fost UN MARE CREATOR DE DOCTRINĂ POLITICĂ. Dacă ar fi fost un mare gânditor, creator de idei politice. Din păcate însă nu s-a întâmplat nici lucrul acesta. Deşi a înfiinţat o Fundaţie de cercetare, de creaţie în domeniul politicii, deşi finanţează un Institut de studii şi cercetări în domeniul acesta.creaţia, producţia de idei originale în gândirea politică a lui Mihail Gorbaciov este nulă. Să-şi fi consumat Mihail Gorbaciov întreaga energie şi creativitate. Iată o întrebare asupra căreia ne propunem să ne aplecăm în volumul doi al acestei lucrări. După ce iese de pe scena politică Mihail Gorbaciov alege o altă cale în viaţă. Şi anume să-şi trăiască viaţa. Deşi între timp o pierde pe Raisa, care a jucat un mare rol în viaţa

omului politic Mihail Gorbaciov, după ce trece de acest moment Gobaciov este preocupat să-şi trăiască viaţa.

CAPITOLUL XV

IATĂ-L PE GORBACIOV AMOREZAT. UN GORBACIOV CASANOVA

Ţara arde şi baba se piaptănă. Să te ferească Dumnezeu să-şi bată joc de tine destinul. În timp ce Rusia se scufundă în mizerie şi în deznădejde, în timp ce vârsta medie a ruşilor a scăzut foarte mult, în timp ce alcoolismul face ravagii, în timp ce criminalitatea şi infracţionalitate decimează Federeaţia Rusă, Mihail Gorbaciov compătimeşte în ale amorului.

“Mihail Gorbaciov iubeşte o milionară americană. Conform ziarelor din New-York şi California, fostul Preşledinte sovietic Mihail Gorbaciov are o iubită americană, care l-a consolat după moartea soţiei sale, Raisa. Ea a fost căsătorită cu miliardarul Herb Simon,

magnat în domeniul imobiliar. Zvonurile spun că legătura sa cu fostul lider sovietic ar fi fost ultima picătură ce ar fi dus la divorţul celor doi. Diane Meyer, în vîrstă de 50 de ani şi moştenitoarea unei averi de milioane de dolari, se ocupă cu acţiuni caritabile şi campanii pentru protejarea mediului. În 1994 ea a fondat " Global Green S.U.A.", filiala americană a Organizaţiei pentru protecţia mediului Green Cross Internaţional, deschisă de Gorbaciov. Printre membrii acestei Organizaţii se numără :Yioko Ono, Schimon Perez, Ted Turner şi Robert Redford. În martie 2001, la cea de-a 70-a aniversare a fostului lider sovietic, Diane i-a oferit cadou site-ului www.mikhailgorbachev.org . După moartea
177
soţiei sale, la 20 septembrie 1999, Gorbaciov şi-a închis reşedinţa sa (adio Fundaţia Gorbaciov, care este doar de formă. nn) din Moscova pentru a se muta în vila sa din San Francisco, numai pentru a fi alături de iubita sa, călătorind doar ocazional în Rusia." (Anca Gheorghiţă, Ziarul Naţional, din 21 ianuarie 2002, nr Anul VI, nr 1427) După ce lecturezi această informaţia rămâi mut pentru o bună bucată de timp.
178
CAPITOLUL XVI
IATĂ UN ALT GORBACIOV. GOLANUL MIHAIL GORBACIOV
Într-o emisune televizată, în care Dan Diaconescu l-a avut ca invitat pe generalul Paul Păsărin, Şeful Contraspionajului românesc din perioada lui Ceauşescu, acesta a povestit cum Mihail Gorbaciov, la întrevederea pe care a avut-o noaptea târiu cu Ceauşescu, în data de 8 iulie, 1989, la vila în care a fost găzduit, acesta i-a cerut lui Ceauşescu să predea puterea. Ceauşescu n-a fost de acord, pretinzând că reformele pe care le-a iniţiat Gorbaciov el le-a făcut cu mult timp înainte. Această întâlnire şi această discuţie a avut loc în ziua de 8 iulie I989, când Gorbaciov a venit în România cu prilejul unei Reuniuni a Tratatului de la Varşovia, a Liderilor fostelor ţări socialiste, la Bucureşti. A doua întâlnire a lui Nicolae Ceauşescu cu Gorbaciov a avut loc pe data de 5 decembrie I989, imediat după întâlnirea dintre George Busch, Preşedintele SUA şi Mihail Gorbaciov, preşedintele URSS şi Secretarul general al PCUS, care a avut loc, aşa după cum se ştie, pe data de 4 decembrie I989, la Malta. La Malta cei doi mari, Mihail Gorbaciov şi Bush au luat hotârârea distrugerii fostului Sistem comunist mondial, a reîmpărţirii sferelor de influenţă. A doua zi după această nefericită şi istorică întâlnire dintre capii celor două Mari Puteri ale vremii, Gorbaciov s-a întâlnit la Moscova cu
179
Conducătii Ţărilor frăţeşti, cu Secretarii Generali ai partideloc comuniste din fostele Ţări socialiste. În acea zi Gorbaciov şi Ceauşescu s-au întâlnit de trei ori. De două ori de faţă cu toate delegaţiile frăţeşti, cu acest prilej având loc schimburi dure de replici între cei doi. De pildă Gorbaciov a cerut celorlalţi lideri comunişti să condamne intervenţia Trupelor Ţărilor din Tratatul de le la Varşovia în Cehoslovacia, în augus 1968. Ceauşescu a răspuns că el condamnat demult această intervenţie. O a treia întâlnire între cei doi a avut loc separat, între patru ochi. Cu acest prilej Gorbaciov i-a cerut din nou lui Ceauşescu să predea puterea, amenințându-l cu o invazie militară. Ceauşescu l-a amenința pe Gorbaciov că-i va cere Basarabia, Bucovina şi Tezaurul, iar în cazul intervenţiei militare în România el va transforma această parte a Europei Centrale într-un Vietnam, iar Gorbaciov nu va şti cum să rezolve această problemă. Gorbaciov l-a înjurat, lucru cu atât mai oribil cu cât este de necrezut că între doi Şefi de state ar putea avea loc astfel de replici. De fapt acest gest, faptul de a înjura ca un birjar, ni-l relevă, îl demască pe Mihail Gorbaciov ca pe un om lipsit de eleganţă, de demnitate, ca pe un om cinic, murdar. (Avem cunoştiinţă că la fel de scârbos vorbeau şi Mao Tze-Dun, Nichita Selhievici Hrusciov, Gheorghiu Dej, şi credem că marea lor majoritate, ne referim la foştii Şefi de state comunişti –, ţinând cont de psihologia şi de educaţia lor, aveau acest limbaj !) Mai ales de la Gorbaciov nu te-ai putea aştepta la un asemenea gest. Ceuşescu nu i-a răsuns cu aceiaşi măsură, adică nu l-a înjurat. S-a menţinut în schimb pe poziţie. De la Gorbaciov care a impresionat-o pe stilata şi exigenta margaret Thacer. Gorbaciov l-a avertizat din nou că-l va schimba, ba mai mult că-l va omorî. Ceea ce s-a şi întîmplat în realitate. Această declaraţie generalul Paul Păsărin a făcut pe postul de televiziune OTV, al lui Dan Diaconescu, în ianuarie 2002, cu câteva zile înaintea datei de 26 ianuarie, ziua de naştere a lui Ceauşescu.
180

Aceasta este o “altă faţă” a lui Mihail Gorbaciov, un “chip al său”, care realmente ne-a surprins.
Nu mai este omul cu zâmbetul pe buze, care vorbea cu oamenii din uzine
CAPITOLUL XVII
MIHAIL GORBACIOV SAU DRAGĂ MINCINOSULE. O ALTĂ FAŢĂ A LUI GORBACIOV, OMUL CU O MIE DE FEŢE.
Ca să ne amuzăm reproducem în intregime un Articol din ziarul NAŢIONALUL, martie 2002. Sub titlu fotografia lui Mihail Gorbaciov care vorbeşte la o tribună pe care scrie COLUMBIA UNIVERSITY. Supratitul SUNĂ aşa : FOSTUL PREŞEDINTE AL URSS RECUNOAŞTE ABIA ACUM : “COMUNISMUL ERA NUMAI PROPAGANDĂ”. Reproducem în întregime Aricolul, semnat de Nicoleta Kalman. “ Fostul lider al Uniunii Sovietice, Mihail Gorbaciov, a declarat în cadrul unei conferinţe de la Columbia Univresity, că doctrina comunistă a fost în esenţa ei o “pură propagandă” (de ar fi fost numai pură prtopagandă ce bine ar fi fost. Dar a fost război civil, îmbolnăvirea, prin manipulare, a miliarde de oameni, a fost RĂZBOI MASCAT MONDIAL, a fost un Gulag imens. Nn) Astfel, el a precizat că în momentul în care el ajunsese la putere politicienii ruşi “discutau problema pastei de dinţi, a detergenţilor, şi voiau să creeze o comisie care să verifice că femeile nu purtau ciorapi cu portjartiere.” “RUSIA PREZENT ŞI VIITOR”. Discursul FOSTULUI Lider sovietic, intitulat “ “RUSIA, PREZENT ŞI VIITOR”, A FĂCUT PARTE DINTR-O MANIFESTARE ANUALĂ SPONSORIZATĂ DE INSTITUTUL HARRIMAN DE LA UNIVERSITATEA MANHATTAN,
181
MENITĂ SĂ ADUCĂ MAI MULTE INFORMAŢII REFERITOARE LE ISTORIA Imperiului Rus, de la începuturile sale până la epoca Uniunii Sovietice şi a Statelor postcomuniste. La începutul declaraţiilor sale Gorbaciov a evocat istoria glorioasă a Rusiei, începând cu anul 1917, când Revoluţia din acel an a introdus Idealul comunist, Ideal pe care el l-a “adoptat” din tinereţe. Trecând la anii în care el a fost preşedinte, Gorbaciov a recunoscut că toate declaraţiile publice erau menite să inducă în eroare populaţia : “ Noi, inclisiv eu, spuneam că regimul capitalist se îndreaptă către o catastrofa, (din păcate acest lucru este un Mare adevăr, nu o minciună. Civilizaţia umană va simţi lucrul acesta cât de curând e propria ei piele. Nn) în timp ce ruşii se descurcă foarte bine. Bineînţeles erau numai minciuni, era propagandă pură “, a adăugat fostul preşedinte. ANII 199O AU ADUS HAOS ÎN RUSIA. Mihail Gorbaciov şi-a continuat prelegerea punctând câteva dintre evenimentele care au dus Rusia la situaţia în care se găseşte astăzi. Astfel, fostul lider sovietic a arătat cum Boris Elţân, în locul instalării graduale a unui regim democratic, pe modelul Perestroikăi lansate de el, a aruncat ţara direct către abis, ruinând economia şi provocând declararea Independenţei multora dintre statele Uniunii Sovietice.” Acest haos a fost moştenit de Preşedintele Putin. Haos în economie, în sfera socială, în Federaţie, în armată, haos peste tot. Acum este ultima şansă de redresare a Rusiei, actualul preşedinte trebuind să pună bazele unei economii de piaţă”, a declarat Gorbaciov audienţei de la Universitatea Columbia. În acest sens, el a adăugat că Fundaţia Gorbaciov din Moscova a stabilit o serie de legături cu marile companii HIGH-TECH din Occident menite să oprească “exodul de creiere” din Rusia şi că se arată încrezător în viitorul Ţării, lăudând suportul acordat de Putin Satelor Unite după atacurile teroriste din 11 septembrie 2001 asupra celor două turnuri gemene.”
182
CAPITOLUL XVIII
MIHAIL GORBACIOV CERE FUNERALII CREŞTINE PENTRU LENIN
Doamne, Mare este grădina Ta ! Iată-l pe Mihail Gorbaciov, fostul ateu comunist, în ipostaza de creştin milos. “Fostul preşedinte sovietic, Mihail Gorbaciov, s-a pronunţat în favoarea unor funeralii creştine pentru Lenin, cel care a impus ateismul în întreaga ţară, o dată cu regimul bolşevic, şi ale cărui rămăşiţe sunt conservate de aproape 80 de ani într-un mausoleu din Moscova, informează AFP, citat de mediafax. Vladimir Ilici Ulianov, adevăratul nume al lui Lenin “trebuie înhumat potrivit riturilor ortodoxe, aşa cum au dorit soţia sa şi membri familiei”, a declarat Gorbaciov postului de radio Echo din Moscova. Creatorul fenomenului Peresotrika (în realitate nu există acest fenomen, Perestroca fiind o gogoriţă, o mare minciună, o metodă prin care a fost manipulată populaţia fostei URSS, întreaga lume comunistă din vremea aceeea. nn) a estimat totuşi că este”prematur” să se ridice această problemă, pentru că societatea rusă nu este încă pregătită, nu este gata pentru

înmormântarea lui Lenin. Comuniştii ruşi se opun complet înhumării fostului lider bolşevic, al cărui trup îmbălsămat se află într-un mausoleu din piaţa Roşie de la moartea sa –, în 1924. Preşedintele Vladimir Putin, fost agent KGB, s-a
183
pronunţat vara trecută împotriva înhumării lui Lenin, aşa cum cereau liberalii şi ortodoxii ruşi. (R.N) (Ştire apărută pe prima pagină a ziarului Naţional, din 3o martie 2002, anul VI, nr 1495) Iată, aşadar, încă una din faţadele Personalităţii histrionice a lui Mihail Gorbaciov.

CAPITOLUL XIX

ÎN ÎNCHEIERE. ŞI TOTUŞI CINE ESTE MIHAIL GORBACIOV ?

Există aşadar în istoria umanităţii oameni care rămân nemuritori. Care în timpul vieţii lor săvârşesc fapte sociale şi istorice atât de mari, ajung atât de glorioşi încât sunt cunoscuţi şi elogiaţi de întrega omenire, din timpul lor, iar după moartea lor fizică rămân nemuritori în istorie. Aşa s-a întâmplat cu Alexandru cel Mare al Macedoniei, adolescentul minune, care la o vârstă fragedă cucerise jumătate din Civilizaţia umană, aşa s-a întâmplat cu Napoleon, cu Petru cel Mare, cu Hitler, cu Vladimir Ilici Lenin. Dacă am face un Top cu primii zece sau primii o sută de mari conducători care au rămas în istorie, suntem convinşi că printre primii zece, alături de Tutamkamon, de Darius, de Alexandru cel Mare, de Napoleon se află şi personajul nostru, marele Mihail Gorbaciov. Deşi, încă din timpul vieţii lui, la câţiva ani de la părăsirea scenei politice, Mihail Gorbaciov a intrat, ca să spunem aşa, într-un con de umbră, presa scriind rar despre el. Şi numai lucuri minore şi ciudate, mai mult mondene, sau de interes comercial, ca să atragă atenţia presei. (cum a fost ideea cu înhumarea creştineşte a lui V I Lenin, unul
184
dintre cei mai mari criminali ai omenirii, un homosexual notoriu. Scârţ ! În realitate emiţînd acestă idee Mihail Gorbaciov a vrut cu orice preţ să mai apară şi el o dată în atenţia opiniei publice ! Aproape că ţi se face milă de el) Ei bine, cu toate acestea Mihail Gorbaciov rămâne unul dintre marile personaje, ciudate şi controversate ale istoriei, alături de Napoleon, de Hitler, de Stalin. Ajunşi la sfârşitul acestei cărţi mărturisim că nu ne-a fost uşor să-l “prindem”, să-l creionăm ca personalitate umană, pe Mihail Gorbaciov. Nu ne-a fost deloc uşor să scriem despre el. Şi chiar, mărturisim, că nu suntem convinşi că acesta este “adevăratul Mihail Gorbaciov”. Mihail Gorbaciov a jucat în istoria poporului rus, a mai multor popoare, un rol atât de mare, a fost atât de mare în rolul de reformator, sau mai bine zis de PSEUDOREFORMATOR, ŞI A FOST ATÂT DE MARE ÎN ROLUL DE DIRIJOR AL DEMOLĂRII FENOMENULUI ŞI A SISTEMULUI COMUNIST MONDIAL încât nu poţi să nu conchizi că numai un mare om, o mare personalitate umană putea să facă acest lucru. Raţionamentul acesta este cât se poate de obictiv, de corect. Imaginea aceasta “măreaţă” te impresionează mai ales când îl priveşti la scara istoriei, de departe. Şi totuşi când îl priveşti de aproape, când îl auzi mărturisind că el ştia (sărmanul de el, nn) că propaganda comunistă minţea, că el ştia cât de mincinoasă era propaganda sovietică, vai, că el ştia de fapt adevărul, precum că Socialismul şi Comunismul nu sunt altceva decât o mare minciună, vai, şi când realizeze că el ştia de fapt că şi Perestroka şi Glasnostiul lui sunt tot o mare minciună, omul acesta îţi apare în adevărata sa imagine. Acum, la mai mult de un deceniu de la prăbuşirea Sistemului Comunist mondial şi a fenomenului comunist, se vede limpede că această DEMOLARE A COMUNISMULUI A PRODUS CIVILIZAŢIEI ŞI SPECIEI UMANE PIERDERI DE ZECI DE MII DE MILIARDE DE DOLARI, distrugeri economice enorme. Că popoare întregi au fost
185
aruncate cu zeci de ani în urmă în istorie, au fost aruncate în sărăcie şi în mizerie, (aşa cum s-a întîmplat cu Uniunea Sovietică a lui Gorbaciv şi cu România noastră,) că mizeria, mortalitatea, vor face ravagii în Rusia lui Gorbaciov şi pe o mare parte din suprafaţa globului. Ei bine, toate acestea au fost făcute cu contribuţia dirijorală a marelui Criminal mondial numit Mihai Gorbaciov. Este adevărat că Mihail Gorbaciov a fost un simplu instrument în mâna marii Finanţe Mondiale, cea care a impus Comunismul în lume şi în istorie, şi,totodată, cea care l-a demolat. Ideea aceasta devine tot mai cunoscută de marea masă de aomeni ai Civilizaţiei umane. Da, dar Mihail GorbacioV şi-a jucat acest rol de simplu instrument al marii Finanţe Mondiale atât de bine, într-o “COMEDIE ATÂT DE MARE (dar nu şi de periculoasă, cum am fi tentaţi să credem), şi care s-a desfăşurat la lumina reflectoarelor pe Marea Scenă a politicii mondiale, şi a istoriei, încât omul acesta va rămâne pentru

totudeauna CA UNUL DINTRE CELE MAI MARI, LUMINATE PERSONAJE ALE ISTORIEI UMANE ! Ei bine, faptul că Mihail Gorbaciov a fost un simplu INSTRUMENT al provocării unui rău imens Rusiei şi Civilizaţiei umane nu-l aboslvă cu nimic de la judecata aspră a istoriei. Şi Totuşi, cu toate acestea nu poţi să nu simţi o mare părere de rău, un sentiment amar de niostalgie ! Omul acesta, îţi spui, care a jucat într-o Comedie Planetară şi Istorică, ar fi putut totuşi să SALVEZE LUMEA. Mihail Gorbaciov după ce a părăsit scena istoriei, şi s-a retras cu o femeie banală într-un orăşel din America, a lăsat URSS, Marea Rusie, Măicuţa Rusie a mujicului dintotdeauna, a lăsat întreaga Europă de Răsărit, ne referim la ţările şi popoarele din această zonă (la Ialta, Th Rooswelt, Preşedintele de atunci al SUA şi Churchill, Primul Ministru al Anglei, din momentul celui de-al Doilea război mondial, au vândut ţările şi popoarele din Europa de Răsărit lui Stalin, ca să fie băgate în Gulagul comunist. Ei, bine, la Malta, în decembrie 1989, Mihail Gorbaciov le-a vândut aceleaşi ţări lui
186
George Busch, înapoi. Iată-l pe gorbaciov în ipostaza de vânzător de ţări şi de popoare !) într-o situaţie mult mai proastă decât le găsise la venirea sa la Conducerea Uniunii Sovietice. Aproape că de cuprinde un “vertij filozofic, semantic” când te gândeşti că Omul acesta, de statură planetară, ar fi putut să salveze lumea. Ar fi putut să lase Uniunea Sovietică, Europa de Răsărit, toate fostele ţări socialiste, Civilizaţia umană în ansamblul ei într-o situaţia mult mai bună. De aceea noi vorbim despre Mihail Gorbaciov ca despre o MARE ŞI ENIGMATICĂ ŞANSĂ RATATĂ A ISTORIEI, A CIVILIZAŢIEI UMANE. Suntem conştienţi că lucrul acesta nu s-a întâmplat pentru că nu a existat în Marele Scenariu al Marii Finanţe Mondiale, sau al Iluminaţilor, ca să folosim un alt termen. În acelaşi timp însă, raţionăm noi, dacă ar fi vrut cei care l-au utilizat pe Gorbaciov ca să distrugă Sistemul Comunist mondial, (în vederea pregătirii noii etape istorice a Globalizării) ca să salveze civilizaţia umană, să facă Omenirea să progreseze, ei ar fi putut şi ar fi reuşit lucrul acesta. dar Marea Finanţă Mondială nu are nici un interes ca Civilizaţia umană să progreseze, să evolueze. Cu alte cuvinte lui Mihail Gorbaciov, Stăpânii săi, Superiorii săi, iau rezervat dinainte un ROL NEGATIV. Un rol negativ, care avea să facă din el, mai târziu, UN PERSONAJ NEGATIV, CIUDAT, ENIGMATIC ÎN ISTORIE ! Cât despre asasinarea lui Mihail Gorbaciov, încercarea de a-l asasina a existat, în Rusia, în anii următori ieşirii lui de pe scena istoriei. Este posibil, sau este mai mult decât sigur că el a fost luat din Rusia şi “transportat în Statele Unite, unde i s-a pus totul la dispoziţie, inclusiv o iubită, tocmai pentru a fi ferit de asasinarea sa, de către naţionalişti ruşi. Şi totuşi, dacă ne gândim că şi francmasonul Vladimir Ilici Lenin, şi francmasonul Leon Troţki au fost victimele unor atentate, care le-a şi adus moartea, nu credem că Mihail Gorbaciov este cu totul în afara pericolului. Când faci ce a făcut Mihail Girbaciov în Istorie, în viaţa şi istoria unui popor.. .a unui mare popor, cum este poporul
187
rus...când mafia rusească a pătruns impetuos pe scena Statelor Unite, rulând sute de miliarde de dolari, participând la “derularea unor jocuri” unde sunt în mari interese, viaţa unui om, fie el şi Mihail Gorbaciov, nu are nici o valoare. Să ne aducem aminte cazul lui J F Kenedi, preşedinte al Statelor Unite, între anii 19601963, care a fost sacrificat ca un pui de găină. Sau cazul altui Preşedinte al SUA, R Nixon, care a fost dat jos în urma unei “lovituri de stat mascate”. Este posibil, dacă acest lucru se impune, ca şi Mihail Gorbaciov să fie sacrificat. De exemplu, faptul că Gorbaciov este deţinătorul unor secrete extraordinare, acest simplu fapt îl face destul de.vulnerabil. Există pericolul ca aceste secrete să fie.aflate. În acest caz deţinătorul lor, adică Mihail Gorbaciov, va fi redus la tăcere. Si Salvador Alliende, fostul Preşedinte socialist al Republicii Chille, şi Nicolae Ceauşescu, fostul Dictator comunist al României, şi R Regan, fostul Preşedinte al SUA au fost francmasoni, membri ai Lojei secrete P 2. Chiar dacă au fost francmasoni, atunci când interese mai mari, au decis sacrificarea lor, atât Alliende cât şi ceauşescu au fost sacrificaţi de cître Superiorii lor. Cel care a comandat moartea lui Ceauşescu, şi carea relizat-o fiind însuşi Mihail Gorbaciov. Deci dacă se va hotărî elimnarea lui Gorbaciov acesta va fi eliminat ca un pui de gîină. Aşa cum l-a elinimat el pe Ceauşescu. Sau poate că va fi eliminat “curat”,, neviolent, prin otrăvire, etc. Cum Gorbaciov este un histrion cât se poate de versat este mai mult ca sigur însă că el nu va produce.nici o scurgere de informaţii. De altfel Superiorii lui de aceea l-au şi “ascuns” în Statele Unite, într-un loc călduţ, ca să-l protejeze, pe el, ca şi informaţiile pe care le deţine. Este mai mult ca sigur că fiind trecut pe linie moartă lui Mihail Gorbaciov nu i se mai poate

întâmpla nimic. El este demult un prizonier (de mare preţ, aceasta fiind al altă faţă a lui. lată-l pe Mihail Gorbaciov şi în ipostaza de prizonier), un prizonier special, desigur. În finalul acestei cărţi nu putem să nu rămânem uimiţi în faţa fiinţei umane
188
căreia i s-a dat să treăiasc un asemenea destin. Este posibil (asemenea unui anesteziat, sau a unui hipnotizat) ca Mihail Gornaciov să să nici nu realizeze “extraordinarul” –, rarisimul lui destin în istorie, faptul de a pleca atât de jos şi de a urca atât de sus, pe scara ierarhiei lumii. El este Omul care ar fi putut salva Civilizaţia umană, ar fi putut-o catapulta pe un alt nivel de evoluţie, dar nu s-a întâmplat aşa. Dimpotrivă, Mihail Gorbaciov ia făcut foarte mult ţării lui, multor popoare, Civilizaţiei umane în general. Şi totuşi –, Mihail Gorbaciov, ar mai putea salva această lume ! Aşa se încheie această carte! Şi totuşi Mihail Gorbaciov ar mai putea salva Civilizaţia umană !
P.S. Nu credem că Mihail Gorbaciov ne va da în judecată pentru calomnie. Nu credem nici că el va accepta ca autorul acestei cărţi să fie asasinat. În cazul în care el va citi această Lucrare, suntem siguri că îl va pune pe gânduri. Mărturisim că nu am intenţionat să- l jicnim, să-l umilim ! Credem că Mihail Gorbaciov este o “temă” de mare actualitate, de la care noi, toţi oamenii acestei Specii umane avem de învăţat. În cazul în care Mihail Gorbaciov nu va fi de acord cu unele puncte de vedere ale noastre, suntem de acord să scriem împreună o a doua carte. De altel această lucrare va fi urmată de o alta a cărui temă de meditaţie va fi tot Mihail Gorbaciov. Mihail Gorbaciv acest cântec tragic de lebădă al Speciei şi al Civilizaţiei umane înaintea prăbuşirii ei finale !
189
CUPRINS
Prefaţă – MIHAIL GORBACIOV, o mare enigmă ! 4
PARTEA I
MIHAIL GORBACIOV, cel mai mare om al secolului XX, unul dintre cei mai fascinanţi oameni ai istoriei va fi asasinat în curând 14
CAPITOLUL I
Este MIHAIL GORBACIOV cel mai mare om al secolului XX ? unul dintre cei mai fascinanţi oameni ai istoriei umane ! ? Cine este cel mai mare om al secolului XX ? 15
CAPITOLUL II.
De ce este MIHAIL GORBACIOV unul dintre cei mai mari oameni ai secolului XX 7....31
Sistemele economice socialiste erau sisteme economice artificiale şi bolnave 32
CAPITOLUL III.
MIHAIL GORBACIOV, salvatorul comunismului.
37
190
MIHAIL GORBACIOV, medic pentru sistemul comunist, Mesia pentru milioanele de oameni din lagărul socialist...37
CAPITOLUL IV.
Ţarul MIHAIL GORBACIOV fără de ţară45
De ce este MIHAIL GORBACIOV cel mai mare om al secolului XX ? 46
CAPITOLUL V
Cine eşti dumneata, domnule MIHAIL GORBACIOV ? Şi totuşi, cine este acest om care pare a avea puterea lui Dumnezeu ? dar mai ales, cum a fost posibil să se întâmple asemenea lucruri extraordinare ?
.....51
MIHAIL GORBACIOV este un Trimis în lumea aceasta cu o mare misiune, anunţat încă de acum două mii de ani de Biblie?! 53
CAPITOLUL VI.
MIHAIL GORBACIOV –, unul dintre marile paradoxuri ale istorie ! 55
Biografia lui MIHAIL GORBACIOV este aceea a unui copil plecat de jos ca Iisus Christos..56
CAPITOLUL VII
MIHAIL GORBACIOV, maestrul şi victima paradoxurilor – sau ironiei !? – Istoriei ! 59
Profilul psihologic al lui GORBACIOV stă şi el sub semnul paradoxului 65
MIHAIL GORBACIOV văzut ca o mare necesitate

istorică.....70
191
Marele MIHAIL GORBACIOV este plagiatorul “Primăverii de la Praga”, doctrina lui Dubcek prin care se încerca revigorarea socialismului….72
MIHAIL GORBACIOV, histrionul, actorul.....77
GORBACIOV, marele manipulator.....79
MIHAIL GORBACIOV, personaj shachespearean 79
Unde a greşit GORBACIOV ? Ce n-a ştiut GORBACIOV ? De ce îşi bate istoria joc de el ? MIHAIL GORBACIOV, un Don Quijote care a învins morile de vânt ! 82
Cu toţii suntem prizonierii unui imens Gulag numit “Fenomenul Minus informaţie”. MIHAIL GORBACIOV a fost victima “Fenomenului Minus Informaţie” 83
Ce este Fenomenul Minus informaţie, Marele Fenomen care guvernează lumea ? 84
MIHAIL GORBACIOV era Împărat peste o şandrama care s-a surpat la prima clătinare.. .87
MIHAIL GORBACIOV în boxa acuzării.....90
MIHAIL GORBACIOV, primul intelectual autentic ajuns la conducerea Uniunii Sovietice îşi taie creanga de sub picioare ! 92
Istoria este şi ironică şi cinică, vai, cu noi ! MIHAIL GORBACIOV este instrumentul cameleonic al acestei istorii.....
.95
MIHAIL GORBACIOV seamănă cu legendarul Păcală din mitologia românească 96
MIHAIL GORBACIOV este de fapt un Sisif al istoriei şi al lumii moderne 98
MIHAIL GORBACIOV este urmărit de blestemul legendarului rege Midias ! 99
192
CAPITOLUL VIII
MARX, ENGELS, LENIN ŞI GORBACIOV. MIHAIL GORBACIOV face cât toţi la un loc. Poate că GORBACIOV a salvat omenirea de la pieire sau poate că tot el va fi cel care o va condamna la moarte !
100
MARX şi ENGELS au folosit cea mai mare utopie a istoriei umanităţii şi au folosit-o ca armă împotriva omului şi a civilizaţiei umane, adică a umanităţii ! 101
CAPITOLUL IX.
A intenţionat MIHAIL GORBACIOV să distrugă comunismul ? A intenţionat, a urmărit el să distrugă Uniunea Sovietică şi Sistemul socialist mondial ? 110
CAPITOLUL X
Va supravieţui MIHAIL GORBACIOV operei sale ? Va fi asasinat de cei care îl acuză că a lichidat comunismul şi Imperiul Sovietic ? 115
PARTEA A II-A
MIHAIL GORBACIOV UNUL DINTRE CEI MAI MARI CRIMINALI DIN ISTORIA OMENIRII, ALĂTURI DE A. HITLER, TH. ROOSEVELT, W. CHIURCHILL ŞI DE I. V. STALIN.....
.....121
CAPITOLUL XI
O planetă se învârte în univers purtând pe ea o specie nebună ! „ 122
În anul 1989 a început Ce-l de-al patrulea Război Mondial sub bagheta dirijorului MIHAIL GORBACIOV !
...131
193
Sistemul de lovituri de stat din anul 1989 din Ţările foste socialiste din Răsăritul Europei.....
.....138
CAPITOLUL XII
Aşa zisul sistem de revoluţii al anului 1989 prin care, chipurile, se încerca salvarea Comunismului, a fost în realitate “masca” unui Sistem de lovituri de stat mondial 147
Ce ne arată sau ce ne relevează acest Sistem de lovituri de stat al anului 1989 din Europa de Răsărit prin care au fost distruse Uniunea sovietică şi Sistemul comunist mondial,

proces orchestrat de Mihail Gorbaciov.....
161
CAPITOLUL XIII
Civilizaţia umană şi specia umană au intrat pe ultima sută de metri în cursa ei nebună către.. .dispariţie !
...166
CAPITOLUL XIV
Un alt MIHAIL GORBACIOV, noul MIHAIL GORBACIOV.....171.
Mitul GORBACIOV şi mizeria umană sau parabola albatrosului rănit al lui Baudelaire 174
CAPITOLUL XV
Iată-l pe MIHAIL GORBACIOV amorezat. Un GORBACIOV Casanova.....176
CAPITOLUL XVI
Un alt GORBACIOV. Golanul MIHAIL GORBACIOV.....178
194
CAPITOLUL XVII
MIHAIL GORBACIOV sau dragă mincinosule. O altă faţă a lui GORBACIOV, omul cu o mie de feţe.....
.....180
CAPITOLUL XVIII
MIHAIL GORBACIOV cere funeralii creştine pentru Lenin.....182
CAPITOLUL XIX
În încheiere, şi totuşi, cine este MIHAIL GORBACIOV ? 183
CUPRINS.....
.....184
OAMENI DE CULTURĂ DESPRE AUTOR ŞI DESPRE OPERĂ:
195
"Ştefan Dumitrescu este un poet foarte interesant şi îl voi urmări cu toată atenţia. " SERBAN CIOCULESCU, FLACĂRA, 1973
"Ştefan Dumitrescu este un scriitor profund şi serios. Este din acei scriitori care dau conţinut unei epoci întregi.”
ION CRISAN, scriitor, om de ştiinţă
"Poet, prozator, dramaturg, eseist –, critic şi istoric literar –, filozof –, analist politic –, omul acesta atât de cuminte –, cu o expresie de copil care se miră veşnic, este unul dintre cele mai neliniştite şi ardente –, sensibile conştiinţe ale veacului lui . Când românii îl vor cunoaşte cu adevărat, în toată adâncimea şi profunzimea operei lui pe Ştefan Dumitrescu –, se vor mira că un scriitor de talia lui Thomas Mann, a lui Albert Camus, s-a aflat –, fără să-l cunoască –, printre ei . La sfârşitul acestui veac Ştefan Dumitrescu este vârful de lance al literaturii române –, împlântat adânc în universalitate . L-as compara cu Mircea Eliade, dacă nu aş şti –, cunoscându-i o mare parte din operă, că Ştefan Dumitrescu nu seamănă decât cu el însuşi."
FRANCESCA PINI –, critic literar
"Stefan Dumitrescu : În tot ceea ce faceţi şi gândiţi aveţi mai degrabă aura unui întemeietor . Cred că ar trebui să faceţi scoală în jurul dumneavoastră –, lucrând direct asupra destinelor vii prin elevii care ar putea să vă continue lucrarea –, întemeind cetăţi de spirit la fel de durabile ca şi cele create la umbra măslinilor antici . Trăim vremuri prea mărunte şi interesate pecuniar ca să găsiţi o revistă deschisă imediat spre ceea ce gândiţi . Singura soluţie ar fi să vă adresaţi unei edituri ca Humanitas –, care ar putea fi interesată de anvergura viziunilor dumneavoastră ."
ION ZUBASCU –, scriitor –, Revista Expres-Magazin, nr 4, 1993
196
197
198